01365144

E1/488.1

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber
Chambre de Premiere instance

ឯកសារដើម
ORIGINAL/ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 13-Dec-2016, 14:12
CMS/CFO: Sann Rada

កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

ជំនុំជម្រះក្តីនៅជំណាក់កាលពីរ

សាធារណៈ

សំណុំរឿងលេខ ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អវតក/អជសដ

ថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦

ម៉ោង ០៩:០២នាទី

សវនាការលើកទី៤៦៩

ចៅក្រមសាលាដំបូង៖

ចៅក្រម និល ណុន ជាប្រធាន

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍
(Judge Claudia FENZ)

ចៅក្រម យ៉ា សុខន

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍
(Judge Jean-Marc LAVERGNE)

ចៅក្រម យូរ ឧត្តរា

ចៅក្រម ធូ មណី (បម្រុង)

ចៅក្រម ម៉ាទីន ខារ៉ុបគីន (បម្រុង)
(Judge Martin KAROPKIN)

ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូង៖

កញ្ញា ម៉ាដាលេណា ហ្គេហ្ស៊ី
(Ms.Maddalena Ghezzi)

កញ្ញា ជា ស៊ីវហ៊ង

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា៖

លោក សេង លាង

លោក វាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្មាឯល
(Mr. Vincent de wilde d'ESTMAEL)

ជនជាប់ចោទ៖

លោក នួន ជា

លោក ខៀវ សំផន

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ នួន ជា៖

លោក សុន អរុណ

លោក លីវ សុវណ្ណ

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ *(Mr.Victor KOPPE)*

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ខៀវ សំផន៖

លោក គង់ សំអុន

មេធាវីប្រចាំការលោក ខៀវ សំផន៖

លោកស្រី ទូច វរល័ក្ស

លោក ខលវីន សោនដឺស៍

(Mr Calvin SAUNDERS)

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍*(Ms.Marie GUIRAUD)*

លោក ឡេា ជុនធី

លោក វ៉េន ពៅ

លោកស្រី ជេត វណ្ណលី

លោកស្រី ស៊ីន សុវ៉ន

ផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ៖

លោក អ៊ុំ អរុណ

លោកស្រី ស្វ សុទ្ធាវី

បញ្ជីឈ្មោះអ្នកនិយាយ៖

ភាសាដែលបានប្រើ លើកលែងតែមានការបញ្ជាក់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រតិចារឹក

អ្នកនិយាយ	ភាសា
ចៅក្រម និល ណុន (ប្រធានអង្គជំនុំ)	ខ្មែរ
ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍	អង់គ្លេស
លោក វាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្មាឯល	បារាំង
លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍	បារាំង
លោក ឡោ ជុនធី	ខ្មែរ
លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ	អង់គ្លេស
លោក លីវ សុវណ្ណា	ខ្មែរ
លោក គង់ សំអុន	ខ្មែរ
លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន (2-TCW-1037)	ខ្មែរ
លោក កុល ណែម (2-TCCP-1066)	ខ្មែរ
លោកស្រី ង៉ែត ចាត (2-TCCP-1067)	ខ្មែរ

ឧបសម្ព័ន្ធ

ការសួរសំណួរទៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី៖ លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន (2-TCW-1037)

សួរដោយលោក វាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្មាឯល ផ្ដើមពី.. ទំព័រ ៣

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា ផ្ដើមពី... ទំព័រ ១៦

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ ផ្ដើមពី.. ទំព័រ ៤៧

សួរដោយលោក គង់ សំអុន ផ្ដើមពី .... ទំព័រ ៥២

ការសួរសំណួរទៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី៖ លោក កុល ណែម (2-TCW-1066)

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ ផ្ដើមពី .... ទំព័រ ៦៥

សួរដោយលោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍ ផ្ដើមពី .... ទំព័រ ៦៨

សួរដោយលោក វាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្មាឯល ផ្ដើមពី.. ទំព័រ ៧៥

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា ផ្ដើមពី... ទំព័រ ៨០

សួរដោយលោក គង់ សំអុន ផ្ដើមពី .... ទំព័រ ៨៧

ការសួរសំណួរទៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី៖ លោកស្រី ខែត ចាត (2-TCW-1067)

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ ផ្ដើមពី... ទំព័រ ៩០

សួរដោយលោក ឡៅ ជុនធី ផ្ដើមពី..ទំព័រ ៩២

01365148

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

(ចៅក្រមចូលក្នុងបន្ទប់សវនាការ)

[០៩:០២:១០]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះ ប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ សវនាការនៅថ្ងៃនេះ អង្គជំនុំជម្រះធ្វើសវនាការបន្តស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ព្រាប សុឃឿន បញ្ចប់ ហើយនិងផ្តើមធ្វើសវនាការស្តាប់សេចក្តីថ្លែងរៀបរាប់ទុក្ខសោកវេទនា និងស្ថានភាពព្យសនកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុដែលចេញបទបញ្ជារៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ កញ្ញា ជា ស៊ីវហ័ង ឡើងរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវត្តមាន អវត្តមានភាគី និងបុគ្គលដែលអង្គជំនុំជម្រះកោះអញ្ជើញឲ្យចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការថ្ងៃនេះ។

ក្រឡាបញ្ជី៖

សូមគោរពលោកប្រធាន សម្រាប់សវនាការនៅថ្ងៃនេះ ក្រឡាបញ្ជីកត់សម្គាល់ឃើញថា គ្រប់ភាគីទាំងអស់នៃរឿងក្តីនេះ មានវត្តមាន។ លើកលែងតែលោកស្រី អង់តា ហ្គីសសេ មេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តីឲ្យលោក ខៀវ សំផន បានជូនដំណឹងមកថា នឹងអវត្តមាននៅថ្ងៃនេះ ដោយមូលហេតុសុខភាព និងលោក ពេជ អង្គ មេធាវីនាំមុខជាតិតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលបានជូនដំណឹងមកថា នឹងអវត្តមានសម្រាប់សវនាការចាប់ពីថ្ងៃទី២៤ ដល់ថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ដោយសារមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួន។

ដោយឡែក លោក នួន ជា មានវត្តមាននៅបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការនេះ ដោយលោកស្នើសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានដោយផ្ទាល់ពីបន្ទប់សវនាការនៅថ្ងៃនេះ។ លិខិតលះបង់សិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា បានប្រគល់ដល់ក្រឡាបញ្ជីរួចហើយ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅថ្ងៃនេះ គឺលោកស្រី ព្រាប សុឃឿន។ លោកស្រី មានវត្តមានរួចហើយនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវមកថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងស្ថានភាពព្យសនកម្មនៅថ្ងៃនេះ មានរហស្សនាម 2-TCCP-1066 និង 2-TCCP-1067។ ដើមបណ្តឹងទាំងពីររូបនេះ មានវត្តមាននៅបន្ទប់រង់ចាំ រង់ចាំការកោះហៅពីអង្គជំនុំជម្រះ។

សូមអរគុណលោកប្រធាន។

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងខ្សែបកប្រែ និងខ្សែបកប្រែបន្ត។

[០៩:០៤:១២]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អរគុណ កញ្ញា ជា ស៊ីវហ៉ង។

ជាដំបូងនេះ អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចលើសំណើសុំរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ជាមុនសិន។ អង្គជំនុំជម្រះបានទទួលលិខិតសុំលះបង់សិទ្ធិចូលរួមសវនាការដោយផ្ទាល់ ក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ ដែលបានបញ្ជាក់ថា ដែលគាត់មានបញ្ហាសុខភាព ឈឺក្បាល ឈឺចង្កេះមិនអាចអង្គុយយូរបាន មិនអាចផ្ចង់អារម្មណ៍បានយូរ និងដើម្បីមានលទ្ធភាពចូលរួមសវនាការនៅថ្ងៃខាងមុខឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព ខ្លួនសុំលះបង់សិទ្ធិចូលរួម និងមានវត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនៅថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦។

បានឃើញកំណត់ហេតុពិនិត្យសុខភាពជនជាប់ចោទ នួន ជា ដែលធ្វើឡើងដោយគ្រូពេទ្យប្រចាំការ ពិនិត្យព្យាបាលថែទាំសុខភាពជនជាប់ចោទ នៅ អ.វ.ត.ក ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ បានកត់សម្គាល់ពីស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោក នួន ជា ថានៅថ្ងៃនេះ មានអាការៈឈឺចង្កេះរ៉ាំរ៉ៃ ឈឺកាន់តែខ្លាំងនៅពេលអង្គុយូរ និងបានផ្តល់អនុសាសន៍ថា សូមឲ្យអង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតឲ្យលោក នួន ជា ចូលរួមតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីបន្ទប់មួយស្ថិតក្រោមសាលសវនាការនេះ។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ និងយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃវិធាន៨១(៥)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យជនជាប់ចោទ នួន ជា ចូលរួម និងតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនមួយស្ថិតក្រោមសាលសវនាការនេះ តាមរយៈឧបករណ៍សោតទស្សន៍សម្រាប់រយៈពេលសវនាការពេញមួយថ្ងៃនេះ។

បង្គាប់ឲ្យបុគ្គលិកផ្នែកសោតទស្សន៍ភ្ជាប់ប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍សម្រាប់ជនជាប់ចោទ នួន ជា អាចចូលរួម និងតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

ជាបន្តទៅនេះ ផ្តល់វេទិការជូនទៅតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ដើម្បីបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

លោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្មាឯល៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម។ ជម្រាបសួរ

ប្រតិចារិកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងខ្សែបកប្រែ និងខ្សែបកប្រែបន្ត។

ភាគីទាំងអស់។

[០៩:០៦:០៥]

ការតាំងសំណួរដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា

សួរបន្តដោយលោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្នាឯល៖

ស៖ ជម្រាបសួរលោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍សប្ដាហ៍មុន យើងបានសួរសំណួរលោកស្រីរួចមកហើយ ឥឡូវ ខ្ញុំបន្តទៀត ប្រហែលជាកន្លះម៉ោង។ ជាដំបូង ខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់អំពីអាយុរបស់លោកស្រីបន្តិច កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍សប្ដាហ៍មុន ចន្លោះម៉ោង១៤:១៦នាទី ទៅដល់ម៉ោង១៤:១៧នាទី លោកស្រីថា ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតនៅលើអត្តសញ្ញាណបណ្ណហ្នឹង គឺខុសទេ។ លោកស្រីកើតឆ្នាំវក។ អ៊ីចឹងលោកស្រីមានអាយុ៦២ឆ្នាំ។ ឆ្នាំហ្នឹងក៏ជាឆ្នាំវកដែរ។ អ៊ីចឹង គឺជាឆ្នាំវកទី៥ហើយ តាំងពីលោកស្រីកើតមក។ អ៊ីចឹងមានន័យថា លោកស្រីអាយុ៦០ឆ្នាំ មិនមែន៦២ឆ្នាំទេ មែនទេ?

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមឆ្លើយ បើយើងរាប់ទៅតាមដែលឆ្នាំ ដែលយើងរាប់ពីឆ្នាំវក មកវកវិញហ្នឹង បើចាស់ៗគាត់រាប់ ឃើញថា៦២ឆ្នាំ។ ចាស ព្រោះត្បិតអី វក វាប្រាំ ប្រាំដង។

ស៖ អ៊ីចឹង នៅខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ លោកស្រីមានអាយុប្រហែលប៉ុន្មានដែរ? ហើយពេលលោកស្រីរៀបការហ្នឹង លោកស្រីអាយុប្រហែលប៉ុន្មាន?

ឆ៖ ចាស កាលនុ៎ង ខ្ញុំមិនបានចាំច្បាស់ទេ ព្រោះកាលហ្នឹងវាមិនបានគិតពីអាយុ។ ព្រោះថាដឹងថា សម័យហ្នឹង នៅ៧៥ហ្នឹង ខ្ញុំរាងវ័យចំណាស់ដែរ ព្រោះពេលពេញវ័យក្រមុំហ្នឹង អាយុ១៨ឆ្នាំ។ អ៊ីចឹង១៨ឆ្នាំហ្នឹង វាមកប្រហែលជាពីរបីឆ្នាំទៀត បានខ្ញុំរៀបការ។ ដល់អ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់ដឹងថា ខ្ញុំអាយុប៉ុន្មាន ប៉ុនកាលខ្ញុំដាក់ក្នុងអាដែងធ្វើរបាយការណ៍ហ្នឹង ខ្ញុំគ្រាន់តែឧទាហរណ៍ថាប្រហែល។ អ៊ីចឹងគឺថាឆ្នាំខ្ញុំ វាអត់ដឹងច្បាស់លាស់ ចាស។ សូមអរគុណ។

[០៩:០៨:២៣]

ស៖ បាទ ដើម្បីបញ្ចប់ទៅលើប្រធានបទនេះ នៅក្នុងកំណត់ហេតុស្ដាប់ចម្លើយរបស់លោកស្រី គឺឯកសារ E3/9820 នៅចម្លើយទី៤៩ លោកស្រីបាននិយាយថា លោកស្រីកើតកូនស្រីទី១ហ្នឹង នៅខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៨។ ពេលនុ៎ង លោកស្រីអាយុ២០ឆ្នាំ ហើយលោកនឹកឃើញថា លោកស្រីបានការនៅឆ្នាំ១៩៧៦។ អ៊ីចឹងពេលហ្នឹង គឺពេលការហ្នឹង លោកស្រីអាយុ១៨ឆ្នាំ។ អ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេថា ពេលលោកស្រី

សម្រាលកូនហ្នឹង គឺលោកស្រីមានអាយុ២០ឆ្នាំ ហើយពេលលោកស្រីការហ្នឹង គឺអាយុ១៨ឆ្នាំ?

ឆ៖ ចាស កាលដែលខ្ញុំរៀបការមកអង្គាល់ហ្នឹង ខ្ញុំអត់បានដឹងពីអាយុច្បាស់លាស់ទេ គ្រាន់តែប្រហែល ខ្ញុំនិយាយពាក្យ "ប្រហែល"។ ចាស ប្រហែលជាអាយុប៉ុណ្ណឹង។ បើយើងអត់បានរៀបឆ្នាំណាសម័យនុ៎ង យើងគិតតែពីភ័យខ្លាច គិតតែការងារ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដល់អ៊ីចឹង អត់ដឹងឆ្លងឆ្នាំណាទៅឆ្នាំ។ អ៊ីចឹងដល់ពេលក្រោយមក ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រហែលជាអាយុប៉ុណ្ណឹង ចាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចូលទៅនិយាយអំពីសមាសភាពនៅក្នុងកងរបស់លោកស្រី ហើយនិងនៅសហជីពកប្បាស។ ខ្ញុំចង់ដឹងថា នៅក្នុងកងរបស់លោកស្រី <ឬក្នុងសហជីពកប្បាស>ហ្នឹង មាននារីៗហ្នឹង អាយុប៉ុនណាដែរ ហើយមានចាមទេ?

[០៩:១០:០០]

ឆ៖ ចាស នៅក្នុងសហជីពនុ៎ងវាអត់មានកុមារ មានតែអាយុចាប់ពី១៨ឡើងទៅ។ ហើយក្នុងកងខ្ញុំដែលរស់នៅជាមួយគ្នាហ្នឹងមានចាមម្នាក់ ជាជនជាតិ -- អ៎! ជនជាតិចិនទេ ប៉ុនចាមអត់មានទេ។ ចាមហ្នឹងប្តីគាត់ការដែរទេ។ ចាស សុំទោស ច្រឡំ។

ស៖ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់បន្តទៀត។ នៅក្នុងសហជីពលោកស្រីហ្នឹងមានជនជាតិចាមទេ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ បើនៅក្នុងសហជីពក្នុងតំបន់ហ្នឹង នៅក្នុងប៉ុន្មានកងហ្នឹងមានប្អូនចាមដែរ ចាស។ នៅក្នុងសហជីព មិនមែននៅក្នុងកងខ្ញុំទេ នៅក្នុងសហជីព ហ្នឹងមានជនជាតិចាម។

លោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្មាឯល៖

ស៖ នៅសម័យនោះ តើជនជាតិចាមមានសិទ្ធិធ្វើអ្វីៗដូចជាជនជាតិចាមទេ ឬក៏ត្រូវតែធ្វើទៅតាមជនជាតិខ្មែរ? គឺខ្ញុំចង់មានន័យថា តើចាមអាចនិយាយភាសាចាមបានទេ ឬក៏គេមិនឲ្យនិយាយ ហើយអាច ចាមអាចពាក់សម្លៀកបំពាក់បុរណរបស់ខ្លួនបានទេ? អាចប្រតិបត្តិសាសនាបានទេ? អ៊ីចឹងខ្ញុំសួរថា តើជនជាតិចាមដែលលោកស្រីឃើញហ្នឹង គេត្រូវតែធ្វើឲ្យដូចខ្មែរឬក៏ខុសពីខ្មែរ?

ឆ៖ បងប្អូនជនជាតិដែលរស់នៅក្នុងសហជីពសម័យ៧៥ហ្នឹង ដែលអ្នកដែលទៅរស់នៅនុ៎ងគឺគេកាត់សាសន៍អស់ហើយ គឺឲ្យដើរតួជាប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ។ គេអត់ឲ្យកាន់សាសន៍។ គោរពសាសនា

គេអត់ឲ្យគោរព។ ហើយការហូបចុកអ៊ីចឹងដែរ គេមិនឲ្យយើងជ្រើសរើសសត្វណាដែលយើងត្រូវហូប សត្វណាមិនត្រូវហូបទេ គឺយើងគេឲ្យហូបទូទៅ។ គេធ្វើសត្វអី យើងហូបសត្វហ្នឹង គឺយើងមិនអាចជ្រើសរើសសត្វដែលយើងកាន់សាសនាបានទេ ចាស។

[០៩:១២:៣៦]

ស៖ លោកស្រីបាននិយាយពីឈ្មោះ សាន់ ជាជនជាតិចាមដែលរៀបការជាមួយ<ស្ត្រី>ជនជាតិចិន <ឈ្មោះ រ៉េត>។ អ៊ីចឹងពួកគាត់រៀបការហ្នឹង ក្នុងពេលតែមួយជាមួយលោកស្រី គឺឬក៏នៅពេលផ្សេង?

ឆ៖ ចាស កាល បងរ៉េត ការជាមួយ បងសាន់ ហ្នឹងគាត់ការមុនខ្ញុំ។ គាត់ការវគ្គមុន។ គាត់ការ គាត់ច្រើនអាយុច្រើនជាងខ្ញុំ គាត់ការមុនខ្ញុំ គាត់រាងចំណាស់ជាង។ អ៊ីចឹងគាត់ការវគ្គ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចាំថា គាត់ការថ្ងៃណាខែណាទេ ព្រោះកាលហ្នឹងវាអត់បានចាប់អារម្មណ៍ក្នុងថ្ងៃខែឆ្នាំទេ ចាស។

ស៖ សាន់ នេះគឺជាឈ្មោះចាមតែម្តង ឬក៏ជាឈ្មោះបដិវត្តន៍ខ្មែរទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ព្រោះគេហៅ បងសាន់ៗ អ៊ីចឹងទៅ ខ្ញុំហៅតាមដែរ អត់ដឹងថាគាត់ប្រែឈ្មោះឬអត់ទេ ព្រោះកាលហ្នឹងគេអត់បាន យើងឲ្យដឹងពីប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រោះយើងនៅដោយឡែកពីគ្នា ចាស។

ស៖ អ៊ីចឹងលោកស្រីស្គាល់ រ៉េត។ ហើយពេលណាដែលលោកស្រីដឹងថា រ៉េត ត្រូវការជាមួយចាម? ហើយពេលនុ៎ងគាត់ដឹងទេថា គាត់នឹងត្រូវរៀបការជាមួយនឹងជនជាតិចាមនោះឈ្មោះ សាន់ហ្នឹង?

ឆ៖ កាលហ្នឹងតាមដែលខ្ញុំដឹងព័ត៌មានពីគាត់និយាយ បងរ៉េតហ្នឹង ក៏គាត់អត់ដឹងខ្លួនដែរ។ គេហៅទៅរៀបការហ្នឹង ក៏គាត់អត់ដឹងខ្លួនដែរ។ ហើយក៏មិនបានគេផ្តូផ្តងថា គាត់ហ្នឹងបានទៅជាមួយបងប្អូនចាមដែរ ព្រោះបានអីគេហៅទៅដូចខ្ញុំអ៊ីចឹងដែរ។ គេហៅទៅ អត់ដឹងខ្លួនដូចគ្នា។ ដល់អ៊ីចឹងពេលរៀបការហើយមក បានគាត់មកប្រាប់ខ្ញុំ ចាស។

[០៩:១៤:៥៥]

ស៖ បាទ ខ្ញុំសូមបន្តទៅមុខទៀត ពីព្រោះថាខ្ញុំមានពេលខ្លីណាស់។ មុនពេលលោកស្រីរៀបការជាមួយប្តីលោកស្រីដែលជាជនពិការ<ឈ្មោះ កែវ>ហ្នឹង លោកស្រីធ្លាប់ដឹងទេថានៅពេលដែលយប់ផ្សំដំណេកហ្នឹង តើគេធ្វើយ៉ាងម៉េចជាទូទៅនោះ គេមានបានអប់រំណែនាំលោកស្រីពាក់ព័ន្ធនឹងការរួមភេទ

01365153

ទេ មុនពេលរៀបការនោះ?

ឆ៖ ការដែលការហ្នឹងគេគ្មានដែលនិយាយប្រាប់ខ្ញុំផង គ្រាន់គេឲ្យថាឲ្យទៅដេកជាមួយគ្រួសារទៅ ប៉ុនគេតែគេរៀបការរួចគេឲ្យយើងស្លៀកសំពត់ ប៉ុនសម័យហ្នឹងគេអត់មានចែកសំពត់ឲ្យ ខ្ញុំស្លៀកខោធម្មតា។

ស៖ ការដែលមិនដឹងថា<នឹងមានអ្វីកើតឡើង> នៅពេលដែលលោកស្រីមិនដឹងថាពេលដែលយប់ផ្សំដំណេកហ្នឹង ត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចហ្នឹង អ៊ីចឹងពេលការហ្នឹងធ្វើឲ្យលោកស្រីមានការភ័យខ្លាចទេដែលមិនដឹងថាធ្វើយ៉ាងម៉េចជាមួយនឹងប្ដីហ្នឹង?

ឆ៖ ថ្ងៃរៀបការហើយ គឺអារម្មណ៍ខ្ញុំវិលវល់។ ទី១ ខ្ញុំខ្លាចគេសម្លាប់។ ទី២ ខ្លាចគេចាប់ខ្ញុំរំលោភ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមិនដែលបានដេកទេ យប់ៗខ្ញុំអង្គុយទល់ៗភ្លឺ។ អ៊ីចឹងមានការលួងលោមពីគាត់ដែរ ប៉ុនខ្ញុំមិនហ៊ានដេកក្បែរគាត់ ព្រោះខ្ញុំបានចាំបណ្ដាំឪពុកខ្ញុំគាត់បានប្រាប់ថា យើងស្រីមិនអាចទៅរស់នៅដេកប៉ះដៃប៉ះជើងជាមួយបុរសបាន ដល់អ៊ីចឹងខ្ញុំអត់ហ៊ានដេកជាមួយ។ ក្នុងរយៈពេលបីយប់ហ្នឹង ខ្ញុំអត់ហ៊ានដេក ខ្ញុំអង្គុយខ្ញុំចុះមកខាងក្រៅជួបពួកឈ្លប ឈ្លបសួរខ្ញុំថាហេតុអីបាននៅតែខាងក្រៅ ខ្ញុំភូតគេថា អ៊ូ! អ៊ីចឹងមកចុះនោមចុះអីហ៎ អ៊ីចឹងឈឺពោះរាគអាចម៍អីឲ្យចុះអាចម៍ដាក់កន្លែងដេកហ្នឹងហ្អេ៎។ ការពិត ខ្ញុំមិនៗមានអារម្មណ៍នៅជិតបុរស។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចេះចេញចូលៗខ្ញុំភរគេថាឈឺពោះរាគទៅ ខ្ញុំភរគេធ្វើម៉េចឲ្យឆ្លងមួយយប់ៗផុតចាស។

[០៩:១៧:២៩]

ស៖ កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍សប្ដាហ៍មុននោះ នៅម៉ោង ០២:២១នាទី លោកស្រីបាននិយាយថាលោកស្រីបាននិយាយជាមួយមេគីឈ្មោះ នី លី។ ហើយពេលហ្នឹងគាត់សួរលោកស្រីថា លោកស្រីគោរពបញ្ជាអង្គការឬក៏អត់? ពេលហ្នឹងលោកស្រីថាលោកស្រីបានឆ្លើយថាលោកស្រីហ្នឹងស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់អង្គការ អ៊ីចឹងលោកស្រីតែងតែគោរពបញ្ជារបស់អង្គការជានិច្ច។ នៅក្នុងកំណត់ហេតុស្ដាប់ចម្លើយរបស់លោកស្រី គឺឯកសារ E3/9820 នៅចម្លើយទី១៣ ហ្នឹងលោកស្រីបានប្រើពាក្យផ្សេងលោកស្រីថាលោកស្រីបានឆ្លើយទៅ នី លី ហ្នឹងថាលោកស្រីហ្នឹងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការដូច្នេះ លោកស្រីត្រូវតែគោរពអង្គការ អង្គការឲ្យចូលរូងក្ដាមក៏ចូលដែរ។ អ៊ីចឹងម៉េចក៏បានជាលោកស្រីឆ្លើយថាលោកស្រីជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការ អង្គការឲ្យធ្វើអីក៏ធ្វើ ឲ្យចូលរូងក្ដាមក៏ចូលនោះ?

ឆ៖ ខ្ញុំឆ្លើយកាលហ្នឹង ខ្ញុំមិនបានប្រាប់គេប្រាប់ថាខ្ញុំមករៀបការទេ គេគ្រាន់សួរការគោរពវិន័យ

វិន័យកាលសម័យហ្នឹង វិន័យការធ្វើការងារ វិន័យការដេកដើរហើរឈរអង្គុយគេមិនឲ្យយើងដើរតែ ផ្តេសផ្តាស គេមិនឲ្យយើងហូបសេរី គេឲ្យកំណត់ចាស។ ការងារគេដាក់កម្រិតឲ្យយើងធ្វើ ខ្ញុំទទួល ទៅតាមអ៊ីចឹងទេ។ ការដែលប្រាប់ អត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ឥឡូវមិត្តឯងទៅរៀបការឈ្មោះ ក ឬឈ្មោះ ខ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំអត់បានដឹង ដល់ពេលយកខ្ញុំទៅរៀបការ ខ្ញុំអត់មានអារម្មណ៍ចង់រៀបការ ហើយអត់ចង់មាន អារម្មណ៍រស់នៅជាមួយបុរសផ្សេងក្រៅពីឪពុកម្តាយទុកដាក់។ ត្រង់ហ្នឹងហើយដែលខ្ញុំធ្វើឲ្យក្បត់នឹង អង្គការមែន ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានបញ្ចេញឲ្យអង្គការដឹងទេ ខ្ញុំនៅលាក់ការណ៍ខ្លាចជីវិតខ្ញុំស្លាប់។

[០៩:១៩:៣០]

ស៖ កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ហ្នឹង សប្តាហ៍មុនហ្នឹងគឺ មុនម៉ោង០៣:៤០នាទី លោកស្រីថាមាន ពាក្យចចាមអារ៉ាមថា ជនពិការដោយសារសង្គ្រាមហ្នឹង អាចរៀបការជាមួយនឹងនារីស្អាតៗ ពីព្រោះថា ពួកគេហ្នឹង បានប្រយុទ្ធដើម្បីរំដោះប្រទេសជាតិ។ តើគេមានបានពន្យល់ប្រាប់លោកស្រីទេថា ហេតុអីក៏ គ្រាន់តែទាហានហ្នឹងពលីនៅសមរភូមិត្រូវឲ្យលោកស្រីហ្នឹង ត្រូវពលីខ្លួនដែរ ត្រូវទៅរៀបការជាមួយ អ្នកពិការដៃពិការជើង ហើយពិការភ្នែកអ៊ីចឹង?

ឆ៖ កាលសម័យនោះ គេគ្មាននិយាយពីការរៀបការជាមួយជនពិការ ឲ្យខ្ញុំដឹងថា មិត្តឯងត្រូវ រៀបជាមួយឈ្មោះ មិត្តកែវ ជាជនពិការដៃ ពិការជើង ពិការភ្នែក គាត់អត់បានប្រាប់ បើបានប្រាប់ ខ្ញុំ រត់ៗឲ្យស្លាប់បាត់តាំងពីនោះម្ល៉េះ ប៉ុនខ្ញុំអត់ដឹង។ ដល់ពេលថ្ងៃរៀបហើយ បានពេលរៀបហ្នឹង ក៏មិនទាន់ ដឹងដែរ ដល់ពេលការហើយ បានពិនិត្យឃើញដៃគាត់ខ្វេរ ជើងគាត់កង្វេរ ភ្នែកគាត់ងងឹត បានដឹងទើប ក្រោយរៀបការនេះទេ។ បើឲ្យខ្ញុំដឹង ថ្ងៃមុនរៀបការ ខ្ញុំរត់បាត់ហើយ ខ្ញុំសុខចិត្តស្លាប់។

ស៖ លោកស្រីក៏បាននិយាយពីសមមិត្ត ព្រឿង គឺប្រហែលជាម៉ោង <១៥:២៧>នាទី គាត់ថា គាត់បាត់ខ្លួនក្រោយពីរៀបការហើយ។ លោកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេ ថាតើមិត្តនារី ព្រឿង ហ្នឹងត្រូវបាន គេចាប់ខ្លួនដោយសារមូលហេតុអី? ហើយម៉េចបានបាត់ខ្លួន គាត់ប្រកែកមិនព្រមរៀបការ ឬក៏គាត់ ប្រកែកមិនព្រមរួមដំណេកជាមួយប្តីគាត់ក្រោយពីរៀបការហើយ?

[០៩:២១:៤៧]

ឆ៖ ហ្នឹង ខ្ញុំសូមជម្រាបបញ្ជាក់។ មិត្តព្រឿង ហ្នឹងគាត់ការរួចហើយ ការប្តីគាត់ហ្នឹងឈ្មោះ អឿន។ ប្តីគាត់ហ្នឹង ទាបល្អិត។ ដល់ពេលទៅ គាត់ថា ដូចកូនក្មេង គាត់មិនដឹងយកធ្វើប្តីម៉េចទៅ គាត់ ចេះតែបដិសេធអ៊ីចឹង ដល់ក្រោយមកបានបាត់ឈ្មោះ ព្រឿង ហ្នឹង ហើយនិងប្តីតែម្តង។ តែខ្ញុំអត់ដឹងថា

គេយកគាត់ទៅថ្ងៃណា ឬក៏មូលហេតុអី អត់ដឹងដែរ ព្រោះការគាត់និយាយ គាត់ថា ហ៊ឹះ! ឲ្យរៀបការឲ្យគ្នាប្ដីកូនក្មេង។ គាត់ខ្ពស់ មិត្តព្រឿង ហ្នឹងគាត់ខ្ពស់ស្រឡះស្អាត រួចទៅគ្រួសារហ្នឹង គាត់រាងទាបល្អិត។ ដល់អ៊ីចឹង គាត់ថាគាត់អត់មានអារម្មណ៍ពេញចិត្ត គាត់មកនិយាយប្រាប់ខ្ញុំប្រាប់អ៊ីចឹង ប៉ុន្តែការងារហ្នឹងដឹងដល់បក្សក៏មិនដឹង អីក៏មិនដឹង បានបាត់មិត្ត ព្រឿង ហ្នឹងរហូតតទៅហ្នឹង។

ស៖ លោក<ស្រី>ឃើញគេចាប់ខ្លួន ព្រឿង ហ្នឹងដោយផ្ទាល់ភ្នែកទេ ហើយបើលោកស្រីឃើញហ្នឹង ថាអ្នកណាជាអ្នកមកចាប់ ព្រឿង ហ្នឹង?

ឆ៖ ការបាត់ មិត្តព្រឿង ហ្នឹងទៅ ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ គ្រាន់តែបានឮព័ត៌មានថា គេដាក់រទេះគោដឹករទេះគោយកទៅ គ្រាន់តែឮគេថា មិត្តព្រឿង គេដាក់រទេះគោទៅហើយហ្ន៎! គ្រាន់តែគេដំណាលប៉ុណ្ណឹង។ រួចហើយកាលសម័យនោះ យើងអត់បាននិយាយច្រើនទេ ព្រោះមានគេតាមដានសង្កេតរកខ្សែបណ្ដាញ ដល់អ៊ីចឹង យើងអត់ហ៊ាននិយាយអីច្រើន គ្រាន់តែប៉ុណ្ណឹងដឹងទៅក៏នាំគ្នាបិទ មិនហ៊ាននឹងនិយាយបន្តផង ខ្លាចក្រែងលោ ស្លាប់តគ្នា។ ដល់អ៊ីចឹងការងារហ្នឹងគ្រាន់តែម៉ាដឹង បាត់តែម្ដង។ បិទមាត់ឈប់និយាយ។

[០៩:២៣:៣៨]

ស៖ នៅក្នុងចម្លើយទី២១ របស់លោកស្រីក្នុងឯកសារ E3/9820 លោកស្រីបាននិយាយដូចតទៅ៖ "សហជីពទៅចាប់គាត់ពីសហករណ៍មកវិញ ដោយនិយាយថាគាត់មិនព្រមស្ដាប់វិន័យអង្គការពេលដែលគេនាំគាត់មក គេមិនបានចងទេ ប៉ុន្តែក្រោយមក គេចងគាត់ ហើយដឹកគាត់តាមរទេះគោយកទៅបាត់។ គាត់បាត់ខ្លួនតាំងពីពេលនោះមក។ ខ្ញុំឃើញគេចាប់គាត់ដោយផ្ទាល់ភ្នែក។ អ្នកដែលនាំ ព្រឿង ចេញទៅនោះ គឺជាពួកឈ្លប ឬពួកសន្តិសុខ។ ពួកគេមិនមែនធ្វើការនៅក្នុងសហជីពទេ ប៉ុន្តែគឺពួកគេមកចាប់ខ្លួនមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ យើងគ្រាន់តែដឹងថាពួកសន្តិសុខទាំងអស់នោះ គឺមកពីសន្តិសុខតំបន់ដែលស្ថិតនៅក្រោមការក្ដាប់របស់មិត្ត សុប។" អ៊ីចឹងក្នុងនេះ លោកស្រីថា លោកស្រីឃើញផ្ទាល់ភ្នែក។ ឥឡូវខ្ញុំសួរបញ្ជាក់ថាតើ លោកស្រីពិតជាបានឃើញមែន ឬក៏លោកស្រីគ្រាន់តែស្ដាប់ឮគេនិយាយពីការចាប់ខ្លួន ព្រឿង ទេ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាល! កុំអាលទាន់!

[០៩:២៥:០០]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ចាស កាលនុ៎ង ខ្ញុំបានឮទេ មិនបានឃើញនឹងភ្នែកទេ។ បើឃើញនឹងភ្នែក ឃើញតែ យាយ យ៉ូន ទេ ដែលឃើញគេចាប់។ បើ មិត្តព្រឿង ហ្នឹង ឃើញគ្រាន់តែគេនិយាយប្រាប់ថា គេដឹកនឹងរទេះគោទៅជាមួយប្ដីហ្នឹង គេនិយាយតៗគ្នាមកប្រាប់ខ្សឹបៗតគ្នាទេ មិនហ៊ាននឹងនិយាយឮផង គ្រាន់ថា ហ៊ឺ! មិត្តព្រឿង ដល់ពេលគាត់ចេះតែនិយាយរឿងប្ដីមិនស្អាត ប្ដីមិនអី ឥឡូវគេចាប់ដាក់រទេះគោយកទៅបាត់ហើយ។ ហ្នឹងខ្ញុំឮតែអ៊ីចឹងទេចាស។

សួរដោយលោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្សាឯល៖

ស៖ តើលោកស្រីដឹងថា មានបុរសណាម្នាក់នៅក្នុងសហជីពរបស់លោកស្រី ឬក៏នៅក្នុងកងរបស់លោកស្រីនុ៎ង គឺថាគាត់ចង់ការជាមួយនារីណាម្នាក់អ៊ីចឹងទៅ ហើយគាត់ស្នើទៅអង្គការ ក៏ប៉ុន្តែអង្គការបដិសេធ។ តើមានករណីបែបហ្នឹងកើតឡើងទេ?

ឆ៖ កន្លងមក មានៗដូចថាកំណាន់ចិត្តអ៊ីចឹងទៅ ធ្វើការទៅ ស្គាល់គ្នាអ៊ីចឹង សុំរៀបការជាមួយ ប៉ុន្តែអង្គការគេបដិសេធមិនឲ្យយើងរៀបការជាមួយគូកំណាន់ចិត្តទេ ព្រោះត្បិតអី គេមិនឲ្យយើងជ្រើសរើសខ្លួនឯង ស្ម័គ្រចិត្តដោយខ្លួនឯងនោះទេ។ អង្គការថាឲ្យយើងតែគោរពវិន័យទេ មិនឲ្យយើងជ្រើសរើសសិទ្ធិខ្លួនខ្លួនទេ។ ដល់អ៊ីចឹងដូចថាមានយកទៅរៀបការឲ្យហ្នឹងទៅ បង្ខំខាងបុរសហ្នឹងឲ្យរៀបការជាមួយស្ត្រី ស្ត្រីដែលគាត់មិនពេញចិត្តអ៊ីចឹង មានបញ្ហាដែរចាស។

[០៩:២៦:៥៣]

ស៖ អ៊ីចឹងពេលហ្នឹង តើមានបុរសណាដែលប្រកែកមិនព្រមរៀបការតាមការចាត់តាំងរបស់អង្គការទេ ព្រោះថាខ្លួនអត់ស្រឡាញ់នារីហ្នឹង អ៊ីចឹងអង្គការចាប់ឲ្យរៀបការជាមួយ ពួកគេប្រកែក។ មានករណីអ៊ីចឹងទេ?

ឆ៖ កាលនុ៎ង បងអឿន គេឲ្យរៀបការជាមួយ បងមាន។ បងមាន ហ្នឹងគាត់ធាត់ មាឌធំ អត់សមរម្យ គាត់ថា គាត់អត់ស្រឡាញ់ បងអឿន គាត់ស្អាត។ ដល់អ៊ីចឹង គេរៀបឲ្យៗរៀបជាមួយ បងមាន ហ្នឹង។ ដល់ បងមាន ហ្នឹង គាត់ស្រឡាញ់បុរសហ្នឹង ព្រោះគេរៀបឲ្យ គាត់មានអារម្មណ៍ស្រឡាញ់ ក៏ប៉ុន្តែបុរសហ្នឹងមិនស្រឡាញ់គាត់ ដូចថា តែតាមខ្ញុំស្ដាប់ព័ត៌មានពី បងមាន គាត់និយាយ គាត់ថា បើគេឲ្យទៅដេកជាមួយ គាត់ចងអង្រឹងដេក។ ហើយ បងមាន គាត់ដេកនៅនឹងរោងហ្នឹងទៅ គាត់ចងអង្រឹងដេកតាមសសរចម្រឹងហ្នឹងទៅ។ អ៊ីចឹងគាត់ពីរនាក់ហ្នឹង អត់បានត្រូវគ្នាទេ។ ដល់ក្រោយមក អង្គការដឹង

ទៅ គេហៅអប់រំ ចាស។

ស៖ អ៊ីចឹងតើពេលក្រោយមកហ្នឹង លោកស្រីជួប អឿន និង មាន ហ្នឹងទៀតទេ ឬក៏ពួកគេបាត់ខ្លួនរហូតតែម្តង?

ឆ៖ ចាស ក្រោយមក ខ្ញុំក៏គេដកចេញពីសហជីពហ្នឹងទៅ គាត់ក៏គាត់អត់ដឹងទីណាបែកគ្នារហូតដល់សព្វថ្ងៃ មិនដែលឃើញគ្នា អត់ដែលជួបគ្នាផង។

[០៩:២៨:៥២]

ស៖ ដើម្បីបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ លោកស្រីនិយាយនៅក្នុងចម្លើយទី<៣៤> លោកស្រីថា៖ “ឈ្លប<បានឃ្លាំមើលពួកគេ ហើយ>គេដឹងថាអ្នកទាំងពីរហ្នឹង <>អត់បានរួមដំណេកជាមួយគ្នាទេ <ហើយ អឿន បានបាត់ខ្លួន។ ខ្ញុំដឹងរឿងនេះពី មាន ប៉ុន្តែសមមិត្តរបស់ខ្ញុំមិនទាន់បានរាយការណ៍បញ្ហាហ្នឹងទៅអង្គការទេ។ ខ្ញុំ>បានឃើញ មាន <>ក្រោយពីសម័យខ្មែរក្រហមហើយ”។ ហើយលោកស្រីថា គាត់ប្រាប់ថា គាត់រៀបការហើយថ្មីទៀត។ អ៊ីចឹងមានន័យថា មាន ហ្នឹងនៅរស់ទេ ចុះៗ អឿន វិញ? អឿន តើគាត់នៅរស់ទេ ឬក៏គាត់បាត់ខ្លួនរហូត?

ឆ៖ ក្រោយពីឆ្នាំ១៩៧៩មក ខ្ញុំបានជួប បងមាន តែម្តងគត់។ បើ បងអឿន ហ្នឹង ខ្ញុំមិនដែលជួបទេ។ បងមាន ហ្នឹងខ្ញុំជួប គាត់នៅទឹកឆា។ ដល់ក្រោយមកទល់សព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមិនដែលជួប បាត់ៗដំណឹងសូន្យ។

ស៖ ខ្ញុំសូមអាននូវចម្លើយរបស់លោកស្រី គឺពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកមិនព្រមរួមដំណេក គឺឯកសារ E3/9820 សំណួរចម្លើយទី<២៧>៖ “គេសួរថា៖ ហេតុអ្វីបានជាត្រូវលាក់បាំងអំពីបញ្ហាដែលគេមិនរួមរស់ជាមួយគ្នា?” លោកស្រីបាននិយាយថា៖ “គឺពេលនោះ បើមានខាងណាបង្ហាញឲ្យឃើញថាមិនចង់រួមរស់ជាមួយគ្នា អង្គការនឹងសម្លាប់ចោលអ្នកទាំងពីរ ដោយមិនសួរអំពីអ្នកណាបង្កើតបញ្ហានោះទេ។ ខ្ញុំដឹងរឿងនេះ ដោយសារពីមុនមក មានគូដែលរៀបការមួយ មិនព្រមរួមរស់ជាមួយគ្នា ហើយត្រូវបានអង្គការយកទៅសម្លាប់ទាំងពីរ។ ឃើញករណីនេះជាគំរូ ដូច្នេះ ទើបយើងមានការភ័យខ្លាច។” ហើយលោកស្រីបាននិយាយថា ក្នុងសហជីពហ្នឹងគឺមានគូជាច្រើនដែលត្រូវបានសម្លាប់ពីមុនមក។ លោកស្រីអាចផ្តល់ជាឧទាហរណ៍បានទេ ឧទាហរណ៍ដូចជាឈ្មោះ ឬក៏រឿងរ៉ាវរបស់គូណាមួយនោះ ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ចោល ដោយសារតែពួកគេហ្នឹង ប្រកែកមិនព្រមរួមដំណេកជាមួយគ្នា។ លោកស្រីមានឧទាហរណ៍ឲ្យយើងខ្ញុំទេ?

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

[០៩:៣១:២៥]

ឆ៖ ចាស កាលនៅក្នុងនុ៎ង គេសម្លាប់ច្រើនមែន ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន ដូចថាដឹងច្បាស់តែមិត្ត ព្រឿង ហើយនិង បងអឿន ហ្នឹងទេ ដែលគេបានយកទៅសម្លាប់ហ្នឹង គេនិយាយតៗគ្នាហ្នឹង។ ចាស គឺគេដាក់រទេះគោទៅមែន ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថាយើងមិនបានឃើញកន្លងមក បាត់តៗគ្នាទៀត។ ចាស បាត់ ដូចជាអាដែង ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះហើយឥឡូវហ្នឹង គាត់ ប្ដីគាត់បួសជាលោកសង្ឃ ដល់គេទៅផ្សឹកនៅសហជីពហ្នឹង គាត់ គ្រូសូត្រទេ គាត់ចាស់ហើយ ក៏រៀបការឲ្យគាត់។ ហ្នឹងក៏គេយកគាត់ទៅសម្លាប់ដែរ។ ដល់យកប្រពន្ធទៅសម្លាប់ទៅ ប្ដីនៅ ដល់ប្ដីហ្នឹង ចេះតែដើរច្រៀងបទគំនួចហ្នឹងទៅ ដល់ក្រោយមកបានគេសម្លាប់ទាំងគូៗតែម្ដង។ ចាស កាលមុនគេសម្លាប់តែមួយទេ ពីដំបូង សម្លាប់អ្នកដែលមិនត្រូវគ្នាហ្នឹង គេសម្លាប់តែនារីទៅ នៅប្ដី។ ចាស ដល់ប្ដីហ្នឹង ចេះតែច្រៀងស្រណោះស្រណោកអ៊ីចឹងទៅ ឲ្យកម្មករហ្នឹងស្ដាប់។ ដល់ក្រោយមក ក៏ពាក្យហ្នឹងចចាមអារ៉ាមដល់អង្គការទៅ ក្រោយទៀត បើមិនត្រូវគ្នា គេសម្លាប់ទាំងគូៗតែម្ដង។

ស៖ លោកស្រីបាននិយាយអំពីករណីស្ត្រីដែលត្រូវបានបង្ខំឲ្យរៀបការជាមួយនឹង<អតីត>ព្រះសង្ឃ <ត្រូវបានគេទុកជីវិតឲ្យ។ លោកស្រីបានប្រាប់ឈ្មោះគាត់ទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត>។ លោកស្រីនៅចាំឈ្មោះនារីនុ៎ងទេ?

[០៩:៣២:៥៣]

ឆ៖ ខ្ញុំភ្លេច ព្រោះគាត់ដូចឈ្មោះបង ឈាន់ អ៊ីចេះមិនដឹង បង ឈាន អ៊ីចេះមិនដឹង ខ្ញុំវាភ្លេចឈ្មោះ វាគិតទៅ ៤០ឆ្នាំជាងហើយ វាបែកគ្នាហ្នឹងវា ហើយអ្នកស្លាប់ហ្នឹង ក៏យើងមិនបានយកមករំឭកទៀត។ ដល់អ៊ីចឹង វាអាចភ្លេចឈ្មោះបាត់។ ប៉ុនគាត់ គេសម្លាប់មុនប្ដី ប្ដីគាត់ហ្នឹង គាត់ដូចថា អត់ត្រូវរ៉ូវគ្នាអ៊ីចឹងទៅ គេយកស្រីហ្នឹងសម្លាប់មុន។ ដល់ទៅ ប្ដីគាត់ហ្នឹងចេះតែច្រៀង "កុកហើរតែឯង" អ៊ីចឹងទៅពាក្យបទពីដើម។ ទៅគេសួរថា ម៉េចបានអ៊ីចឹង? ថា អើយ! គេសម្លាប់គូហើយ វាមិននៅតែឯង។ គាត់និយាយសើចអ៊ីចឹង ចាស។ ដល់ពេលក្រោយមកបាន បើមានគូណាមិនស្មគ្រស្មោះគ្នាមិនរួមរក្ស អង្គការហ្នឹង ដាក់ផែនការយកទាំងគូៗទៅតែម្ដង។ ចាស អ៊ីចឹងខ្ញុំ កាលឈ្មោះគាត់ហ្នឹង ខ្ញុំភ្លេច មិនច្បាស់ឈ្មោះគាត់ទេ ព្រោះវា៤០ឆ្នាំជាងទៅហើយ ខ្ញុំមិនចងចាំបានទាំងអស់ទេ ចាស។

ស៖ លោកស្រីបាននិយាយអំពីឈ្មោះ រិន នៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់ដឹងថា តើមានស្ត្រី ឬក៏នារីណាផ្សេងទៀត ដែលត្រូវបានបង្ខំឲ្យរៀបការជាមួយអតីតព្រះសង្ឃដែល

មានអាយុចាស់ៗជាងខ្លួនទេ?

ឆ៖ កាលហ្នឹង មានរៀបការ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានដឹង ព្រោះដ្បិតអី វានៅក្រសួងដោយឡែកៗពីគ្នា។ គេនៅកងធំផ្សេង ខ្ញុំនៅកងធំផ្សេង។ ដល់អ៊ីចឹង ខ្ញុំមិនបានចាប់អារម្មណ៍ដឹងថា អ្នកណាខ្លះនោះទេ ប៉ុន បើខ្ញុំដឹងច្បាស់ តែបងហ៊ិន ហើយនិងបងមួយទៀតដែលខ្ញុំបាននិយាយអំមិញហ្នឹង គាត់បានរៀបជាមួយ ព្រះសង្ឃមែន។ កាលនុ៎ង គេយកទៅផ្សឹកនៅនឹងសហជីពហ្នឹង។

[០៩:៣៥:០០]

ស៖ កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍សប្តាហ៍មុន លោកស្រីនិយាយថា មានការរៀបការផ្សេងៗទៀតជាច្រើនគូ។ លោកស្រីថាពេលខ្លះទៅមានការម្តង៥០គូ <ពេលខ្លះមាន ៣០គូ ឬ> ៤០គូ។ អ៊ីចឹងលោកស្រីដឹងអ្វីខ្លះពីការរៀបការទាំងអស់ហ្នឹង? តើអ្នកដែលគេឲ្យរៀបការហ្នឹង សាមីខ្លួនហ្នឹង មានសិទ្ធិជ្រើសរើសថា<> ខ្លួនចង់រៀបការជាមួយអ្នកណា<ទេ>? គឺថាស្ម័គ្រចិត្តព្រមព្រៀងស្រឡាញ់គ្នាទេ ឬក៏ការរៀបការទាំងអស់ហ្នឹងសុទ្ធតែគេបង្ខំ?

ឆ៖ ចាស នៅក្នុងនុ៎ងការហើយទៅ មានអ្នកត្រូវគ្នាហ្នឹងភាគច្រើន។ ចាស គេយល់ថា គេបានទទួលការទុកដាក់គ្រួសារពីអង្គការ គេគោរពអង្គការវិន័យ គេត្រូវរ៉ូវគ្នាច្រើន។ គេរស់នៅនឹងគ្នា ជុំគ្នាសុខដុមរមនាទៅ ចាស។ បើមួយចំនួនទៀតហ្នឹង តិចទេ ដែលអ្នកដែលអង្គការដឹងថាយើងមិនត្រូវរ៉ូវគ្នានុ៎ងគឺចំនួនតិច ព្រោះដ្បិតអីកាលហ្នឹងវាដោយការបង្ខំដែរ តែយើងខ្លះទៅក៏ជ្រើសរើសកំណាន់ចិត្តពីមុនទៅ អត់មានទៅរៀបអ្នកដទៃ។ អ្នកខ្លះទៀតទៅ គាត់ថាគាត់មិនចង់រៀបការដោយគ្មានឪពុកម្តាយអង្គុយក្បាលកន្ទេល គាត់ប្រកាន់ អ្នកខ្លះ។ តែមានគូភាគច្រើន គាត់គិតថាៗ អង្គការឲ្យគាត់មានគ្រួសារគឺអនាគតគាត់ គាត់គោរពអង្គការដោយពេញលេញ គាត់អត់មានប្រឆាំង។ អ៊ីចឹងអ្នករៀបការទាំងអស់ហ្នឹង គឺវាអ្នកដែលអង្គការដែលគេតាមដាន ចាប់សម្លាប់ហ្នឹងភាគតិចទេចាស។ ដែលបានជុំគ្នាហ្នឹងភាគច្រើន។ ចាស សូមអរគុណ។

[០៩:៣៧:០៥]

ស៖ លោកស្រីបានរៀបការពីរដង។ ក្រោយពីបាត់ ឬក៏ប្តីលោកស្រីត្រូវបានសម្លាប់<ដោយពួកខ្មែរក្រហម>ហ្នឹងក្រោយឆ្នាំ៧៩ គឺប្រហែលជាឆ្នាំ៨៤ លោកស្រីរៀបការម្តងទៀត។ ហើយលោកស្រីថា គឺឪពុកម្តាយលោកស្រីហ្នឹងជាអ្នកផ្សំផ្គុំឲ្យ។ អ៊ីចឹងលោកស្រីអាចប្រៀបធៀបការរៀបការទាំងពីរលើករបស់លោកស្រីហ្នឹង ការទី១នៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមហ្នឹង ហើយនិងការដែលក្រោយសម័យខ្មែរ

ក្រុហមរបស់លោកស្រីហ្នឹង តើវាមានចំណុចដូចគ្នាអ្វីខ្លះ ខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចខ្លះ? ហើយពេលដែលឪពុកម្ដាយលោកស្រីរៀបចំឲ្យលោកស្រីការជាមួយប្ដីថ្មីហ្នឹង ពេលនោះលោកស្រីព្រមទេ ឬក៏បានប្រកែកជាមួយគាត់ដែរ?

ឆ៖ ចាស កាលម៉ែខ្ញុំគាត់ឲ្យខ្ញុំមានប្ដីក្រោយនេះ គាត់សួរខ្ញុំដែរ។ គាត់សួរថា "ម៉ែឲ្យកូនឯងមានប្ដីហើយ កុំឲ្យនៅម្នាក់ឯង គេមើលងាយ" គាត់អង្វរ។ ខ្ញុំនៅនឹកឃើញអនុស្សាវរីយ៍លំបាកពីប្ដីមុនខ្ញុំមិនចង់យកទៀត។ ខ្ញុំចេះថា "ហ៊ឺ! ម៉ែ ម៉ែឯងឲ្យខ្ញុំទៅ តិចពិបាក ប៉ះអ្នកដែលគេមិនសូវការងារហើយខ្លាចប៉ះសម័យហ្នឹង កើតអ្នកលេងល្បែង អ្នកអីទៀត។ ខ្ញុំចេះក្រែងខ្លាច។" ដល់ទៅ គាត់ថា បងថ្លៃខ្ញុំទេឈ្មោះ ព្រុំ យ៉ែម គាត់ឆ្លើយកាត់ថា "វាមិនសំខាន់ទេ។ បើអ្នកផឹកវាមិនបញ្ហាទេ។ កុំឲ្យតែអ្នកលេងល្បែង។ ប៉ុនអាហ្នឹង បើតាមគេនិយាយ អាហ្នឹងវាចេះផឹក។" ហើយខ្ញុំថា "បើផឹកទៅ ក្រែងលោពិបាក។" ហើយទៅ បងថ្លៃខ្ញុំថា វាមិនដែលផឹកអស់មួយអណ្ដូងទេ។ គាត់ចេះពន្យល់ខ្ញុំអ៊ីចឹង អប់រំខ្ញុំ។ ទៅ ម៉ែខ្ញុំក៏គាត់ថា "កូនអើយម៉ែបានឲ្យគេហើយ។ អ៊ីចឹងឲ្យម៉ែស្ដោះដល់ដី ឲ្យម៉ែលិឍវិញអីម៉េច?" គាត់អង្វរខ្ញុំអ៊ីចឹង។ ខ្ញុំនឹកឃើញថាម្ដាយដែលគាត់លើកពីប្រវត្តិពីមុនមកថា ខ្ញុំការប្ដីមុន គាត់មិនបានអង្គុយក្បាលកន្ទេល គាត់មិនបានស៊ីបាយការខ្ញុំ។ គាត់លើកហេតុផលច្រើនពេក ខ្ញុំហ្នឹងក៏ដាក់ខ្លួនឲ្យគាត់ការប្ដីសព្វថ្ងៃនេះទៅ ចាស។ ការហ្នឹងវាមានលក្ខណៈខុសគ្នាទៀត ការពីរដងហ្នឹង។ កាលសម័យ ប៉ុល ពត គេមិនបានសួរចិត្តសួរថ្លើមយើង មិនបានលើកហេតុផលពីអ្វីឲ្យយើងស្ដាប់ទេ។ គេមិនឧទាហរណ៍ឲ្យយើងអីចេះៗ ឲ្យស្ដាប់ទេ។ គេដឹងតែ គ្រាន់តែឲ្យតែពាក្យសួរថា "គោរពអង្គការវិន័យ ឬមិនគោរព?" គេសួរតែពីរម៉ាត់។ ក្រោយមកគេយកយើងទៅការ ដោយគ្មានបានឃើញគូដែលត្រូវរៀបជាមួយយើងអត់ដែរស្គាល់គ្នា។ ដល់អ៊ីចឹងហើយ ពេលការទៀតយើងអត់មានសេចក្ដីសប្បាយចិត្តដោយសារ ការនេះគ្មានម៉ែឪ គ្មានសាច់ញាតិ គ្មានបងប្អូន អ្នកស្រុកភូមិផងរបងជិតខាងអី គេមកអបអរសាទរមង្គលទេគឺការនេះការតែគ្នាឯង ការនឹងអ្នកគូៗការហ្នឹង ហើយអង្គការដែលគេអ្នករៀបចំ ប្រធានកង ប្រធានអីដែលគេបានមកឈររៀបចំយើងទេ។ អ៊ីចឹងការនេះគេគ្មានចាក់ភ្លេងខ្មែរ សែនចងដៃ កាត់សក់ បុកល័ក្តចាក់ចេកដេកអង្កររៀប គ្មានទេ។ ការសម័យហ្នឹងដូចគេហៅទៅលេងបៃឡូបៃឡុក ផ្គូផ្គងកូនក្រមុំដបអ៊ីចឹង គេមិនបានឲ្យទៅក្រាបសំពះផ្ទឹម មានអាចារ្យ មានមហាមេបា អីអត់មានទេចាស។ ហ្នឹងខ្ញុំប្រវត្តិខ្ញុំនឹកឃើញកាលហ្នឹងបានខ្ញុំតាមម៉ែខ្ញុំ មករៀបការប្រពៃណីចាស។ ដល់មកការប្រពៃណី នេះម៉ែខ្ញុំឲ្យរៀបការ ទោះបីខ្ញុំមេម៉ាយកូនមួយក៏ដោយ ម៉ែខ្ញុំរៀបការ មានអាចារ្យ មានមេបា មហា មកអង្គុយ

និយាយក្បាលកន្ទេលពីបុរាណកាលឲ្យខ្ញុំស្តាប់។ អ៊ីចឹងគឺថាមានហែស្លាកំណត់ មានកាត់សក់ មានសំពះផ្ទឹម បើកបាយអន បាចផ្កាស្លា កាត់ខាន់ស្លា។ ចាស អ៊ីចឹងហើយធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ខ្ញុំហ្នឹង ត្រេកអរនឹងការម៉ែរៀបចំឲ្យដែរ ព្រោះម៉ែខ្ញុំគាត់រៀបការទៅតាមប្រពៃណី ហើយពេលមានភ្ញៀវចូលរួមគឺរាប់រយនាក់។ អ៊ីចឹងធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ខ្ញុំនឹងទទួលស្គាល់នឹងមង្គលដែលម៉ែបង្ខំឲ្យរៀបការចាស។ បើសម័យអាពត ខ្ញុំអត់មានសប្បាយចិត្តបន្តិចទេ ខ្ញុំមានតែទឹកភ្នែក ទឹកភ្នែករហូតទល់សព្វថ្ងៃ ខ្ញុំនឹកឃើញឡើងខ្ញុំឆ្អែតពេលដែលខ្ញុំមានកូន ពេលខ្ញុំកូនកើត គេមកសម្លុត គេមកសម្លុតគំរាមខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំនេះប្រគល់កូនឲ្យគេសម្លាប់។ អ៊ីចឹងហើយជីវិតខ្ញុំ ខ្ញុំឆ្អែតៗទល់សព្វថ្ងៃចាសជម្រាប។

[០៩:៤១:៥៣]

ស៖ សំណួរចុងក្រោយលោកប្រធាន។ នៅចំពោះមុខមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា លោកស្រីបានរៀបរាប់អំពីហេតុការណ៍ដែលកើតឡើងចំពោះកូនរបស់ទាហានលន់ នល់ <ដែលលោកស្រីបានមើលថែមុនថ្ងៃទី១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥> គឺលោកស្រីបាននិយាយថា អ្នកខ្លះហ្នឹងត្រូវបានសម្លាប់ចោល ហើយលោកស្រីបាននិយាយថាបានឃើញសាកសពរបស់ទាហានលន់ នល់ នៅក្នុងអណ្តូងមួយពេញនៅឆ្នាំ១៩៧៣។ <ខ្ញុំអាចផ្តល់លេខយោងបើសិនជាភាគីស្នើសុំ។> ចំណុចនេះមិនជា ខ្ញុំមិនចាប់អារម្មណ៍ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ដឹងច្បាស់នោះថាតើទាហានលន់ នល់ ដែលមានបណ្តាសក្តិ ឬក៏អត់នោះ មានជោគវាសនាយ៉ាងណាខ្លះក្រោយថ្ងៃទី១៧ មេសា ឆ្នាំ៧៥នោះ ជាពិសេសនៅក្នុងឆ្នាំ៧៥ និងនៅឆ្នាំ៧៧នៅក្នុងតំបន់របស់លោកស្រី តើគេមានស្វែងរកអ្នកដែលជាអតីតទាហានលន់ នល់ ទេ? ហើយបើគេរកឃើញហ្នឹង នៅចន្លោះឆ្នាំ៧៥ ទៅដល់ឆ្នាំ៧៩ហ្នឹង តើគេធ្វើយ៉ាងម៉េចខ្លះចំពោះអតីតទាហានលន់ នល់ទាំងអស់នេះ?

ឆ៖ តាមដែលខ្ញុំដឹងដែលគេសម្លាប់នៅក្នុង៧៣នោះ កាលហ្នឹងគេវ៉ៃដាច់នៅ *(ឮមិនច្បាស់)* តាំងគោក ខេត្តកំពង់ធំ ដល់ទៅគេយកទាហានហ្នឹងទៅដាក់នៅវត្តព្រលានថ្មពូន។ ដល់ក្រោយមក គេបណ្តើរមនុស្សចេញពីវត្តហ្នឹងតាមផ្លូវក្បែរផ្ទះខ្ញុំហ្នឹងមកតាមហ្នឹង គេបញ្ជូនដើរទៅកើត កើតខាងកើតស្រែខ្ញុំហ្នឹងមានអណ្តូងមួយ។ អណ្តូងហ្នឹងគេធ្វើសម្រាប់ពេលបង្សុកូល ទួលហ្នឹងគេកប់សព។ ចាសរួចទៅគេទុកសម្រាប់បង្សុកូលពេលយកសពទៅអ៊ីចឹងគេទុកប្រើប្រាស់។ ដល់ឆ្នាំ៧៣ហ្នឹង ស្រាប់តែគេបណ្តើរមនុស្សទៅ យើងមិនបានចាំអារម្មណ៍ថាគេយកទៅសម្លាប់ដាក់ក្នុងអណ្តូងហ្នឹងទេ។ ក្រោយមកថ្ងៃមួយនោះ ខ្ញុំក៏បានពីរនាក់ក្មួយដើរទៅបេះស្ពុំ ទៅក៏ឃើញមានក្រដាសគេហែកចោលក្រោមដើមពង្រ

ហ្នឹង ក្បាលស្រែរបស់ខ្ញុំហ្នឹង ឃើញឯកសារគេហែកចោលសុទ្ធតែភាសាអង់គ្លេស អត់មានភាសាខ្មែរទេ ខ្ញុំក៏អានមិនដាច់ដែរ ព្រោះខ្ញុំអត់បានរៀនភាសាហ្នឹង។ ខ្ញុំក៏នាំក្មួយថា ហ៊ឹ! ម៉េចបានមកត្រង់ហ្នឹង ខ្មោចខ្មី ត្រង់ហ្នឹង មនុស្សហ្នឹងគេយកទៅឯណាអីឯណី ក៏ដើរទៅចូលកន្លែងទីបង្សុកូលរបស់ចាស់ គាត់រៀបចំទុកសម្រាប់បូជាសពហ្នឹង គេបង្សុកូលរួចទៅ គេយកបញ្ចុះ ឬបូជានៅកន្លែងហ្នឹង។ ដល់ពេលខ្ញុំដើរទៅស្រាប់តែខ្ញុំឃើញមានឈាមមួយផ្លុកនៅមាត់អណ្ដូង ខ្ញុំក៏និយាយជាមួយក្មួយខ្ញុំថា "អាវ៉ា តិចគេសម្លាប់មើលទៅ" ដល់ពេលហ្នឹងក៏ក្មួយខ្ញុំរត់ទៅអើត "ក៏ថា មីង! ខ្មោចងាប់នេះ"។ ខ្ញុំក៏អើតទៅឃើញខ្មោចងាប់ហៀរដល់ ដូចថាថ្នាសអណ្ដូងកម្ពស់ហ្នឹងខ្មោចហ្នឹងវានៅប៉ុណ្ណឹង ហើម វាអត់ទាន់ហៀរទេចាស។ អ៊ីចឹងការឃើញហ្នឹង ការយើងដើរទៅចៃដន្យទេ បានទៅឃើញហ្នឹងចាស។

[០៩:៤៥:00]

ស៖ បាទ អរគុណ ប៉ុន្តែសំណួរខ្ញុំសួរក្រោយឆ្នាំ<៧៧>ទេ។ ខ្ញុំចង់ដឹងថា<> តើខ្មែរក្រហមហ្នឹង គេមានបានតាមស្វែងរកអ្នកដែលជាអតីតទាហានលន់ នល់ទេ ហើយបើគេរកឃើញ តើគេធ្វើយ៉ាងម៉េចចំពោះអ្នកទាំងអស់ហ្នឹង?

ឆ៖ ចាស ហ្នឹងខ្ញុំសូមឆ្លើយបន្ត។ កាលសម័យ ៧៥ ដល់ ៧៧ សម័យនោះគេស្វែងរកអ្នកដែលជាប់និន្នាការការងាររដ្ឋការសម័យប៉ុលពត-- អ៎! សម័យលន់នល់។ អ៊ីចឹងនៅសម័យហ្នឹង បងខ្ញុំមួយឈ្មោះ អុល ហ្នឹងគាត់ធ្វើទាហានលន់នល់។ អ៊ីចឹង គេយកទៅសម្លាប់ ប្រពន្ធគាត់គេដាក់ឡាន ហើយបងស្រីពីរនាក់ទៀត កាលហ្នឹងគាត់នៅសហករណ៍ហ្នឹងដែរ តែគេឲ្យគាត់ធ្វើការងារ។ ដល់រួចទៅ ប្ដីគាត់ហ្នឹង គេចោទថាតាមខ្សែបណ្ដាញអី គេចាប់ពី៧៥, ៧៦។ ដល់មក៧៧ហ្នឹង គេយកប្រពន្ធហ្នឹងដាក់ឡានទៅសម្លាប់ទៀត។ អ៊ីចឹង ក្នុងរបបហ្នឹងវាស្រាវជ្រាវរកខ្សែបណ្ដាញទាល់តែសម្លាប់អស់ អស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ អ៊ីចឹងគ្រួសារខ្ញុំហ្នឹង បើនិយាយពីប្រវត្តិរងគ្រោះក្នុងរបបហ្នឹងគឺស្លាប់អស់ច្រើន បងប្អូនផង បងប្អូនជីដូនមួយផង។ អ៊ីចឹង កាលហ្នឹង បងអុល ខ្ញុំគាត់ធ្វើទាហានលន់នល់នៅកំពង់ចាម ដល់ពេលគេជម្លៀសចេញពីកំពង់ចាម ទៅនៅស្រុកកំណើត។ ដល់ពេលទៅនៅស្រុកកំណើត គេតាមដានប្រវត្តិ។ ដល់ដឹងថាគាត់ហ្នឹងទាហានលន់នល់ គេយកគាត់សម្លាប់។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនដឹងថា គាត់សម្លាប់នៅតំបន់ណាទេ តែឮតែគេនិយាយថា គេសម្លាប់ហ្នឹងនៅលើទួលចម្ការបុសអំពិល គ្រាន់តែឮគេនិយាយអ៊ីចឹង ថាគេយកគាត់ទៅសម្លាប់នៅហ្នឹង។ ដល់ ៧៧ នេះ មុនខ្ញុំទៅដល់ហ្នឹង គេដឹកគាត់យកសម្លាប់ចោលអស់ហើយ បងៗស្រីៗសាច់ថ្លៃហ្នឹង គេសម្លាប់ចោលអស់ហើយ ចាស ខ្ញុំទៅហ្នឹងអត់ទាន់ទេ

ព្រោះខ្ញុំនៅថ្នល់កែងនេះ។ ដល់ត្រូវឮដល់ឪពុកខ្ញុំទេ ថាត្រូវដឹកឪពុកខ្ញុំទៅ ដល់ទទួលខ្ញុំឈឺដេកដល់ពេទ្យតំបន់ ខ្ញុំសូមចេញទៅទេ ដើម្បីចេញទៅជួបឪពុកម្ដាយហ្នឹង បើគេឱ្យទៅនៅសហករណ៍ថ្មី។ កាលនោះគេភូត គេថាឱ្យទៅនៅសហករណ៍ថ្មី។ បងខ្ញុំអីហ្នឹងគាត់ទៅមុនទៅ។ ដល់ចុងក្រោយមក គាត់ត្រូវយកឪខ្ញុំហ្នឹង ម៉ែខ្ញុំហ្នឹង ចាស ប្រមូលបងប្អូនហើយ ប៉ុន្តែនៅខ្វះខ្ញុំមួយ។ ដល់ទទួលទៅ ក៏ខ្ញុំបានទៅដល់ហើយ ប៉ុន្តែវាបែកការណ៍ការសម្លាប់ហ្នឹងទៅ ក៏នៅសល់ត្រឹមឪពុកម្ដាយខ្ញុំហ្នឹងទៅ ចាស កុំអីសម័យនោះ គេសម្លាប់អស់ហើយគ្មាននៅទេ បងខ្ញុំកូនបី ម៉ែពីរ ប្រាំ។ ចាស បងថ្លៃខ្ញុំ បងស្រីខ្ញុំ អ៊ីចឹង សម័យហ្នឹងគេសម្លាប់អត់មានទុកឱ្យស្នងពូជទេ គេសម្លាប់អស់ៗ។ ចាស អ៊ីចឹងសូមជម្រាបអង្គប្រជុំឱ្យដឹងថាសម័យហ្នឹង ខ្ញុំឈឺចាប់ណាស់ បើនិយាយពីប្រវត្តិសម្លាប់មនុស្ស គ្រួសារខ្ញុំរងគ្រោះបំផុតដោយសារការកាប់សម្លាប់។ ម្ល៉ោះហើយមិនតែប៉ុណ្ណឹង មិនមែនត្រឹមសម្លាប់តែបងប្អូនខ្ញុំទេ សូម្បីតែជីដូនមួយបង្កើត គឺសម្លាប់អស់ដែរ សម្លាប់ដោយសារថាឪពុកធំចាស់ ម្ដាយធំចាស់ វេទនាបំផុត។ ខ្ញុំឈឺចាប់រហូតដល់សព្វថ្ងៃ ខ្ញុំនឹកឃើញឡើង ខ្ញុំឆ្អែតៗមួយជីវិត។ ការសម្លាប់នេះ គឺខ្ញុំឈឺចាប់ណាស់។ បងខ្ញុំគេបាញ់ស្លាប់នៅលើផ្ទះជីដូនមួយ។ ហើយបងមួយទៀត គេយកដាក់គុកសម្លាប់ចោលដែរ ដោយឥតឃើញកន្លែងគេសម្លាប់។ អ៊ីចឹងគឺថា បងប្អូនជីដូនមួយក៏ស្លាប់អស់។ អ៊ីចឹងជីវិតគ្រួសារខ្ញុំ ជួបតែភាពរងគ្រោះក្នុងរបបហ្នឹងអត់ឈប់។ ចាស ហ្នឹងខ្ញុំសូមជម្រាបជូនអង្គប្រជុំអ៊ីចឹង។ ខ្ញុំនិយាយលែងចេញ។

[០៩:៤៨:៥០]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ចំណាយពេលច្រើន លើសច្រើនណាស់ សហព្រះរាជអាជ្ញារងអន្តរជាតិ។ យើងនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យទៀតទេ។

បាទ អង្គជំនុំជម្រះផ្ដល់វេទិកាជូនទៅសហមេធាវីការពារក្ដី។ ដំបូងនេះ ផ្ដល់មេធាវីការពារក្ដីលោក នួន ជា ដើម្បីមានឱកាសសួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្ដី

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ជាបឋមសូមគោរពលោក លោកស្រី ចៅក្រម សូមគោរព ភាគីទាំងអស់។ សូមជម្រាបសួរ

លោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំឈ្មោះ លីវ សុវណ្ណា ជាមេធាវី នៅក្នុងក្រុមការពារក្ដីរបស់លោក នួន ជា។ ខ្ញុំមានសំណួរមួយចំនួនសាកសួរលោកស្រី។

ស៖ ជាដំបូងនេះ សូមសួរបញ្ជាក់លោកស្រី។ អំមិញលោកស្រីបាននិយាយពីឈ្មោះ ព្រឿង។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថាតើ នៅក្នុងកងលោកស្រី ឬក៏ក្នុងសហជីពលោកស្រី លោកស្រីបានស្គាល់ឈ្មោះ ព្រឿង ហ្នឹង មានប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

[០៩:៥០:០០]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ នៅក្នុងកងរបស់ខ្ញុំហ្នឹង គឺខ្ញុំស្គាល់តែ មិត្តព្រឿង មួយហ្នឹងទេ ដែលរស់នៅជិតដិតជាមួយខ្ញុំនោះ។

ស៖ ហើយនៅក្នុងកងរបស់លោកស្រីហ្នឹង មិត្តព្រឿង ហ្នឹង គាត់ជាសមាជិកក្រុម ជាកូនក្រុមធម្មតា ឬមួយក៏គាត់មានតួនាទីអីផ្សេងទេ?

ឆ៖ គាត់ៗជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងកងធំ ចាស។

ស៖ តើកងធំហ្នឹង មានសមាជិកប៉ុន្មាននាក់ទៅ បាទ?

ឆ៖ ក្នុងកងធំ មិត្តព្រឿង ហ្នឹង មានបីកងតូច។ ក្នុងមួយកងតូចមានបីក្រុម។ អ៊ីចឹងក្នុងហ្នឹង វាមាន៩៦១នាក់។ វា -- មើល៍ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ម្ដងទៀត។ វាមួយក្រុម វា១២នាក់ ក្នុងមួយកងតូច៣៦ ចាស សុំទោស ៣៦១ បីក្រុមហ្នឹង វាត្រូវ១០០ -- ប្រាំមួយបីដង ១៨ – ១០៨នាក់។

ស៖ ហើយបន្ទាប់មកហ្នឹង តើគាត់ បន្ទាប់ពីបាត់ខ្លួនគាត់ តើមានអ្នកណាគេជំនួសគាត់ទេ?

ឆ៖ ចាស កាល មិត្តព្រឿង ផ្លាស់ទៅ មាន មិត្តផា មួយទៀត ឡើងជំនួសនៅក្នុងកងហ្នឹង។

[០៩:៥១:៥៣]

ស៖ លោកស្រីថា គាត់ផ្លាស់ទៅ តើគាត់ផ្លាស់ទៅៗណាវិញ លោកស្រី?

ឆ៖ ក្រោយៗពីគាត់រៀបការរួចហ្នឹង គេថាដឹកគាត់យកទៅកន្លែងសន្តិសុខសុបហ្នឹង ខ្ញុំកាលនុ៎ង គេមិននិយាយថា ចាប់ទេ គេថាផ្លាស់ ពាក្យថា "គេផ្លាស់ចេញ"។ ផ្លាស់ចេញគាត់ហ្នឹង បានចូលមិត្តផា។ មិត្តផា ហ្នឹង គាត់គ្រប់គ្រងកងធំហ្នឹងចាស។

ស៖ បាទ។ ចុះឈ្មោះ លី តើឈ្មោះ លី មានប៉ុន្មាននាក់ដែរ ដែលលោកស្រីស្គាល់នៅសហជីពរបស់លោកស្រី?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំស្គាល់ មិត្តលី ហ្នឹង គាត់ជាប្រធានក្តាប់រួមនៅក្នុងសហជីព ក្នុងកងទាំងអស់ហ្នឹង កងៗប៉ុន្មានកងហ្នឹង គាត់ក្តាប់រួម ចាស។ អ៊ីចឹងខ្ញុំស្គាល់ មិត្តលី ហ្នឹងច្បាស់ជាងគេ។

[០៩:៥៣:០៥]

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ តើក្រៅពី មិត្តលី ហ្នឹង មាន មិត្តលី ណាផ្សេងទៀតទេ ដែលលោកស្រីបានស្គាល់?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ចាស នៅកងនានាៗ មានឈ្មោះ លី ដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានស្គាល់គេច្បាស់លាស់ទេ គ្រាន់តែមានការគេហៅអីឆ្ងាយអ៊ីចឹងទៅ។ មាន លី (ប្រុស) មាន លី (ស្រី) ចាស។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ ចុះកងរបស់លោកស្រីផ្ទាល់ ឬក៏ក្រុមលោកស្រីផ្ទាល់ មានឈ្មោះ លី ទេ បាទ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! មើលៗកែនេះៗបន្តិចមើល៍ សម្រួលសម្រួលក្បាលមីក្រូហ្វូនឲ្យគាត់ឃើញភ្លើងក្រហម។

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ នៅក្នុងកងរបស់ខ្ញុំហ្នឹង គ្មានឈ្មោះ មិត្តលី ទេ ចាស។ បើ មិត្តលី នៅកងគេ មានឈ្មោះប៉ុន្តែគ្រាន់ថានៅឆ្ងាយពីគ្នា ស្គាល់គ្នាតាមរយៈទៅធ្វើការក្បែរគ្នាអ៊ីចឹងទៅ ហ្នឹងស្គាល់ ប៉ុន្តែ លី នុ៎ង មិនមែនគ្រប់គ្រងរួមអ៊ីចឹងទេ។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ ចុះឈ្មោះ រិន វិញ? តើឈ្មោះ រិន ហ្នឹង លោកស្រីស្គាល់ហ្នឹង នៅក្នុងសហជីពលោកស្រីមានប៉ុន្មាននាក់ដែរ បាទ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

[០៩:៥៥:០៦]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំស្គាល់ រិន ហ្នឹង ស្គាល់តែប្រធានកងដែលគាត់នៅក្នុងកងធំផ្សេងហ្នឹង ខ្ញុំស្គាល់។ រួច រិន ក្រៅពីហ្នឹងទៀត អត់មានដែលស្គាល់ឈ្មោះណា ឈ្មោះ រិន ផង។

ស៖ ហើយ រិន ដែលលោកស្រីស្គាល់ហ្នឹង គាត់ធ្វើប្រធានកងហ្នឹង រហូតដល់ចប់របបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ ចាស រិន ហ្នឹងគេសម្លាប់ចោលដែរ ដូចខ្ញុំបាននិយាយអីចឹង។ រិន ហ្នឹងគេរៀបឲ្យគ្រួសារចាស់ហ្នឹងដែរ។ ដល់ក្រោយមកគេយកគាត់ទៅសម្លាប់ដែរ ប្រធានកងដែរ។ សម័យនោះ គេសម្លាប់ប្រធានមុនចាស។

ស៖ ចុះតួនាទីរបស់លោកស្រីវិញ នៅក្នុងពេលដែលលោកស្រីនៅសហជីពហ្នឹង លោកស្រីមានតួនាទីជាអ្វីដែរ?

ឆ៖ ចាស នៅក្នុងសហជីព គេឲ្យខ្ញុំក្តាប់ក្រុម១២នាក់ មើលការខុសត្រូវ នាំគ្នាទៅធ្វើការងារគ្រប់គ្រងការងារហ្នឹង គេដាក់កំណត់ផែនការឲ្យ ដូចថាក្នុងមួយក្រុមហ្នឹងកាប់ដីព្រៃហ្នឹងឲ្យបាន១ហិកតា អីចឹង យើងនាំគ្នាទៅ និយាយគ្នាទៅសហការគ្នាធ្វើទៅ ខ្លាចគេសម្លាប់ ចាស។

[០៩:៥៦:៣២]

ស៖ បាទ ខ្ញុំមានចម្ងល់មួយ នៅក្នុងទម្រង់ដែលលោកស្រីបំពេញជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺឯកសារលេខ E3/4905, ERN ជាភាសាខ្មែរ 00541272, ជាភាសាបារាំង 00906247 -- 46 សូមទោស, ជាភាសាអង់គ្លេស 01060689។ ពេលហ្នឹងលោកស្រីបានឆ្លើយថា "នៅក្នុងក្រុមខ្ញុំមានឈ្មោះនារី ព្រឿង (ស្លាប់) ជាប្រធានក្រុម, នារី លី ជាអនុប្រធានក្រុម (ស្លាប់) និងរូបខ្ញុំជាសមាជិក"។ ហើយមុននេះ លោកស្រីបញ្ជាក់ថា ព្រឿង ហ្នឹង គឺគាត់ជាប្រធានកងធំ ហើយ លី ហ្នឹងគឺមានតែមួយដែរ គឺគាត់ជាប្រធានក្តាប់រួមសហជីព។ អីចឹងខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើហេតុអីបានជាចម្លើយរបស់លោកស្រីពីមុននេះ លោកស្រីបញ្ជាក់ថា ព្រឿង ហ្នឹង គឺជាប្រធានក្រុម ហើយមិត្ត លី ជាអនុប្រធានក្រុម។ អីចឹង សូមលោកស្រីពន្យល់?

01365167

[០៩:៥៨:០៩]

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ប្រាប់ថា កាលដែលខ្ញុំនិយាយខាងដើម ខ្ញុំបាននិយាយថា មិត្តលី ជាមេកងក្តាប់រួមនៅក្នុងសហជីព។ គាត់ក្តាប់កងហ្នឹង គ្រប់កងទាំងអស់ហ្នឹងនៅក្នុងសហជីព នៅក្នុងតំបន់អណ្តូងតាឡឹង។ ហើយ មិត្តព្រឿង នេះ ជាមេកងធំមួយដែលគ្រប់គ្រងលើខ្ញុំ។ ចាស គឺខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹងគឺនៅក្នុងហ្នឹង។ រួចមិត្តមួយទៀត មិនមែនឈ្មោះ រិន ទេ ឈ្មោះមិត្តធី។ មិត្តធី ហ្នឹង គាត់ជាអនុកងធំហ្នឹង គាត់គ្រប់គ្រងនៅលើខ្ញុំដែរ។ អាហ្នឹង ខ្ញុំសូមជម្រាបបញ្ជាក់អ៊ីចឹង ក្រែងលោបកស្រាយមិនត្រូវព្រោះមិនមែនឈ្មោះ មិត្តរិន ទេ។ ព្រោះបង រិន ហ្នឹង គាត់ក្តាប់កងផ្សេងទេ ដែលបងរិន ដែលខ្ញុំបាននិយាយខាងដើមហ្នឹង គាត់ក្តាប់កងផ្សេងទេ មិនមែនកងនៅជាមួយខ្ញុំទេ។ រួចបើមួយទៀត ឈ្មោះ រុនហ្នឹង គឺជាអ្នករៀបគូជាមួយគ្នា គាត់នៅកងផ្សេង។ អានេះ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ឲ្យដឹងអ៊ីចឹងចាស។ ហ្នឹងមានប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ ដោយសារពេលវេលាខ្លី ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់លោកស្រី ព្រោះសំណួរខ្ញុំសួរថា លោកស្រីឆ្លើយអ៊ីចឹងហើយ ប៉ុន្តែនៅលើឯកសារចាស់ដែលខ្ញុំដកស្រង់អំមិញនេះ ដែលលោកស្រីបានបំពេញទម្រង់បែបបទ ដែលមានស្នាមមេដៃលោកស្រីហ្នឹង លោកស្រីថា ព្រឿង ហ្នឹង គឺជាប្រធានក្រុមទេ ហើយមិត្តលីហ្នឹង ជាអនុប្រធានក្រុមទេ។ អនុរបស់ មិត្តព្រឿង ហ្នឹង ហើយលោកស្រីជាសមាជិក។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំសួរថាហេតុអីបានជាចម្លើយពេលនេះ ហើយនិងកំណត់ត្រារបស់លោកស្រីពីមុនមកវាផ្ទុយគ្នា?

[០៩:៥៩:៤៧]

ឆ៖ ខ្ញុំកាលហ្នឹងខ្ញុំបាននិយាយថា មិត្តព្រឿង កងធំលើខ្ញុំ។ មិត្តលី ក្តាប់រួមនៅក្នុងអណ្តូងតាឡឹងខ្ញុំចាំនិយាយអ៊ីចឹង។ ចាស ហើយពេលខ្ញុំហ្នឹង គឺគេឲ្យទៅជាក្រុមគ្រប់គ្រង១២នាក់នៅក្នុងកងហ្នឹង។ហ្នឹងខ្ញុំចាំច្បាស់អ៊ីចឹង។ ប៉ុន្តែឯកសារបកស្រាយហ្នឹង ខ្ញុំអត់បានថាបញ្ជាក់ថា មិត្តព្រឿង ជាប្រធានក្រុមទេ។ មិត្តព្រឿង ជាប្រធានកងធំ ហើយ មិត្តធី មួយទៀតជាអនុប្រធាន។ អាហ្នឹងខ្ញុំដឹង ខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹងខ្ញុំនិយាយមែន។ ដល់អ៊ីចឹងទៅ មិត្តលី នេះ – នី លី នេះគាត់ក្តាប់រួម ក្តាប់រួមនៅក្នុងសហជីពហ្នឹងប៉ុន្មានកងហ្នឹង គាត់ក្តាប់រួមខាងនារីទាំងអស់។ ចាស អាហ្នឹងខ្ញុំសូមជញ្ជាក់ជូនអង្គប្រជុំ។

ស៖ មួយទៀតលោកស្រីថា មិត្តរិន ហ្នឹងគឺគាត់នៅក្នុងកងផ្សេងទេ។ គាត់គ្រប់គ្រងជាប្រធានកងផ្សេង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងឯកសារដដែលគឺ E3/4905 ដែលមាន ERN ជាភាសាខ្មែរ 00541273, ជាភាសាបារាំងគឺ 00906248, ជាភាសាអង់គ្លេស00060690។ លោកស្រីបានឆ្លើយថា បានសរសេរថា៖

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

"បន្តិចក្រោយមកទើបមានមេកងស្រីឈ្មោះ មិត្តនារីរិន បានមកនិយាយថា ឲ្យពួកខ្ញុំថា ពួកមីអស់នេះ ឲ្យមានប្ដីគ្រប់គ្នាហើយ យំអីទៀត។ ទើបខ្ញុំដឹងថាពិតជាគេឲ្យខ្ញុំរៀបការ។" អ៊ីចឹងតើលោកស្រីបញ្ជាក់មើល ម៉េចក៏នេះ រិន នេះគាត់ជាប្រធានកងលោកស្រីទៅវិញបាទ?

[១០:០១:៣៩]

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ ថ្ងៃរៀបការដែលមានឈ្មោះ បងរិន ហ្នឹងគាត់ទៅ គាត់ ខ្ញុំបាននិយាយមែនថាគាត់ជាប្រធានកង ប៉ុនមិនមែនកងខ្ញុំទេ កងគេដទៃ កងនារីដែលមកអង្គុយជាមួយគ្នា។ គាត់បាននិយាយថាមែន គាត់ថា "ហ៊ឺះ! ពួកមីអស់នេះឲ្យមានប្ដីនាំគ្នាយំ ភ្លើៗ។ បានអ៊ីចេះ បានអ៊ីចុះ។" គាត់ប្រមាថដែរ។ ក៏ប៉ុន្តែគាត់មិនមែនកងខ្ញុំទេ គាត់កងនារីដែលបានមកអង្គុយជាមួយខ្ញុំ ចាស។

ស៖ បាទ ឥឡូវខ្ញុំសុំចូលទៅដល់ការរៀបការ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ពីជាទូទៅសិន មិនទាន់បានសួរលោកស្រីពីការរៀបការលោកស្រីផ្ទាល់ទេ។ តើលោកស្រីមានបានឃើញមានគូណាដែលគាត់ជាគូដណ្ដឹងគ្នាពីមុនមកហើយ គាត់បានសុំទៅប្រធានកង ឬក៏ប្រធានសហជីពដើម្បីសុំរៀបការដែរទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ សម័យនុ៎ងមានតែមួយគូទេ ដែលមានគូកំណាន់ចិត្ត។ កាលនុ៎ងគាត់ឈ្មោះ ព្រុំ យួន ហ្នឹងគាត់ធ្វើការនៅរកាអារនោះទេ (ស្រី)។ ហើយបុរសឈ្មោះ ជឹម សំណាង ហ្នឹងនៅធ្វើការនៅសហជីព គាត់ខាងភ័ស្តុភា។ ដល់អ៊ីចឹងគេមានតួនាទីខ្ពស់ គេអាចស្នើតាមរយៈអង្គការគេហ្នឹង ប្រធានគេហ្នឹង ទៅសុំមិត្ត ព្រុំ យួន ហ្នឹងពីខាងស្រុករកាគយ រកាអារ នៅកំពង់ចាមហ្នឹងយកមករៀប-ការជាមួយ ជឹម សំណាង។ ចាស អាហ្នឹងមានមែន។

[១០:០៣:៤៥]

ស៖ បាទ ចុះមានគូផ្សេងទៀតដែលគាត់ព្រមព្រៀងគ្នា គាត់ត្រូវគ្នា ឬក៏គាត់អី គាត់បានស្នើអង្គការរៀបការដែរទេ?

ឆ៖ ដែលខ្ញុំរស់នៅក្នុងសហជីពហ្នឹង មិនដែលឮអ្នកណានិយាយពីរឿងយល់ចិត្តគ្នាទៅសុំអង្គ-ការរៀបបានទេ ចាស មានតែគេរៀបឲ្យខុសគូកំណាន់ចិត្ត។

ស៖ ចុះលោកស្រីដែលដឹងថា ឬក៏ដែលឮថាមានយុវជនដែលគាត់ចង់បានប្រពន្ធ ហើយគាត់ចង់រៀបការ ហើយគាត់ស្នើទៅប្រធានកងគាត់ ដើម្បីស្វែករកគូស្រករឲ្យគាត់ដែរទេ បាទ?

ឆ៖ ខ្ញុំព័ត៌មានទាំងអស់នេះ ខ្ញុំមិនដែលតាមដានដឹងដែរ ដឹងតែថ្ងៃការ គេហៅទៅការ អត់ដឹងថាអ្នកណាស្នើអ្នកណា អត់ដែលបានដឹង។ ដល់អ៊ីចឹង ព្រោះកាលសម័យហ្នឹង ខ្ញុំមិនបានតាមដាន

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ព័ត៌មាន ព្រោះត្បិតអីការងារហ្នឹងវាក្ដៅគគុក ដល់អ៊ីចឹងវាអត់បានព័ត៌មានហ្នឹងបានជាក់លាក់ ដឹងថាអ្នកណាស្មើអ្នកណា គឺខ្ញុំអត់បានទទួលព័ត៌មានហ្នឹងទេចាស។

ស៖ ចុះលោកស្រីដែលបានឃើញ ឬបានដឹងថាមានគូណាខ្លះ ដែលគាត់ដល់ថ្ងៃរៀបការហើយ គាត់អត់ព្រមមករៀបការទេ?

[១០:០៥:៤១]

ឆ៖ តាមដែលខ្ញុំដឹងកាលហ្នឹងវាភ្លេចឈ្មោះ អ្នកដែលមិនព្រមរៀបការដូចថា គេហៅទៅអ៊ីចឹង គាត់សុខចិត្តរត់គេចខ្លួនមកសហករណ៍បាត់ហ្នឹងទៅ។ គេចាប់គាត់ដោយបង្ខំឲ្យទៅរៀបការ គាត់អត់ព្រមរៀបការ កាលហ្នឹងក៏មិនដឹងជាគាត់ នាំខ្លួនគាត់ទៅណាក៏ខ្ញុំមិនបានដឹងដែរ ព្រោះកាលហ្នឹងខ្ញុំអត់បានចាប់អារម្មណ៍ការងារ។ កាលសម័យហ្នឹងគេមិនឲ្យយើងតាមដានសកម្មភាពផង បើអ៊ីចឹងដឹងតែព័ត៌មានតិចៗ គឺបានឈប់ លែងដឹង។

ស៖ ឥឡូវខ្ញុំសូមចូលដល់ការៗរបស់លោកស្រីផ្ទាល់។ សូមលោកបញ្ជាក់មើលថាពេលដែលគេហៅលោកស្រីទៅរៀបការនោះ លោកស្រីមានបានប្រកែកដែរ ឬក៏មិនបានប្រកែកទេ? សូមបញ្ជាក់ចំណុចនេះឲ្យបានច្បាស់។

ឆ៖ ខ្ញុំសូមជម្រាបបញ្ជាក់ម្ដងទៀតថា ថ្ងៃដែលគេហៅទៅការហ្នឹងខ្ញុំអត់បានដឹងព័ត៌មានថា គេហ្នឹងអញ្ជើញខ្ញុំទៅរៀបការទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំអត់បានបដិសេធទេ ព្រោះគេហៅចូលរួម ចាសចូលរួមកម្មវិធីគេធ្វើអី ធ្វើអ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់បានទទួលព័ត៌មានថា មិត្តឯងថ្ងៃហ្នឹងត្រូវរៀបការជាមួយអ្នកនេះអ្នកនោះទេ។ ពេលចែកខោអាវ គេឲ្យខោអាវយកទៅ បានដឹងៗថាគេឲ្យទៅរៀបការ ប៉ុន្តែនៅអារម្មណ៍គិតខ្លាចថា ក្រែងគេៗហ្នឹងភរយើង គេទៅសម្លាប់ គេប្រមូលគ្នាទៅតាមបណ្ដាញខ្សែអ៊ីចឹងក៏មិនដឹង ខ្ញុំនឹកអារម្មណ៍អ៊ីចឹងទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំអត់បានចាប់អារម្មណ៍ថា ខ្ញុំទៅការហ្នឹងខ្ញុំបានដឹងច្បាស់លាស់ ឬបដិសេធហ្នឹងខ្ញុំអត់បានប្រកែកដោយសារខ្ញុំអត់បានដឹងចាស។ ដល់ពេលទៅដល់កន្លែងហ្នឹងទៅវាហួសចិត្ត ក៏នាំគ្នាយំទៅចាសសូមជម្រាបប្រសាសន៍អ៊ីចឹង។

[១០:០៧:៤៩]

ស៖ អ៊ីចឹងបន្ទាប់ពីដឹងហើយ លោកស្រីមានបានប្រកែកដែរអត់ទេ?

ឆ៖ ពេលថ្ងៃហ្នឹង ពេលចូលទៅក្នុងគេប្រជុំហ្នឹង ខ្ញុំមិនបានចាប់អារម្មណ៍ថាគេហ្នឹងផ្គូផ្គងទៅបុរសណាទេ គេហៅឲ្យចូលអង្គុយ នារីមួយចំហៀង បុរសមួយចំហៀង ហើយតុគេរៀបតុគូដាក់ហ្នឹង

នៅកណ្តាល ដល់អ៊ីចឹងនាំគ្នាអង្គុយស្តាប់អង្គការគេអប់រំពីការបក្ស ពង្រឹងកម្លាំង ឲ្យយើងហ្នឹងកសាងគ្រួសារហ្នឹងដើម្បីបង្កើនកម្លាំងពង្រីកបក្សឯណាឯណីអ៊ីចឹងទៅ ជាគោលនយោបាយរបស់បក្សគេហ្នឹងដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីកសាងប្រទេសអ៊ីចឹងដូចតែយើងសព្វថ្ងៃដែរ បើគេនិយាយមកហ្នឹងពីរោះរបស់គេក៏ចេះតែស្តាប់របស់គេទៅចាស។ ដល់ពេលចុងក្រោយមក បានគេចាត់តំណាងដែលប្រកាសគូហ្នឹងឲ្យហៅ។ ហៅគូទី១ ទី២ ទី៣ អ៊ីចឹងមករហូត ដល់មកដល់ខ្ញុំហ្នឹងបានឮឈ្មោះហៅបុរសមុនចាស។ ហៅបុរសមុនគេហៅឈ្មោះ ហ៊ុំ! សូមអញ្ជើញ មិត្តកែវ (បុរស) ចាសរួចដកឃ្លាអ៊ីចឹងមក បានគេហៅ ហ៊ុំ! សូមអញ្ជើញ មិត្តភ័ស្ត (នារី)គូនឹង មិត្តកែវ។ ចាសហ្នឹងបានឮតែប៉ុណ្ណឹង។ បុរសគេដើរមុនបានមាននារីតំណាងក្នុងគេរៀបហ្នឹងគេមកដឹកដៃខ្ញុំហ្នឹង ថាឲ្យមកអង្គុយត្រង់នេះជាមួយមិត្តនេះ។ ចាសអាហ្នឹងខ្ញុំបានអីប្រកែកទាន់ បើពេលហ្នឹងវាជាថៃដន្យ។ ចាសអ៊ីចឹងខ្ញុំមិនអាចបានប្រកែកទេ សូមជម្រាប។

ស៖ បាទ ចុះលោកស្រីឆ្លើយជាមួយសំណួរសហព្រះរាជអាជ្ញាមុនហ្នឹងថា លោកស្រីដឹងថាប្តីលោកស្រីមានពិការភាពហ្នឹង គឺនៅពេលដែលរៀបការហើយ។ អ៊ីចឹងតើលោកស្រីដឹងពេលណា ពេលដែលឃើញគាត់ឃើញទៅហ្នឹង ឬមួយក៏ក្រោយមកទៀតបានលោកស្រីដឹង?

[១០:១០:00]

ឆ៖ នៅថ្ងៃរៀបមង្គលដំបូងហ្នឹង ខ្ញុំអត់បានដឹងថាគាត់ពិការទេ ព្រោះខ្ញុំអត់បានបើកមើលគាត់ខ្ញុំអត់បានឃើញគាត់ ឃើញតែពេលអង្គុយ ឃើញតែពេលនិយាយរក ខ្ញុំអត់បានឃើញគាត់ដើរ ព្រោះខ្ញុំមានតែទឹកភ្នែក ខ្ញុំអត់សប្បាយចិត្ត។ ដល់អ៊ីចឹងទៅ ខ្ញុំអត់បានឃើញទេ ពេលគាត់វិលត្រឡប់ទៅវិញបាត់ ក៏ខ្ញុំអត់ដឹងថាគាត់ពិការដែរ។ លើកទី២ ពេលគាត់មក ក្រោយគេឲ្យរបបជួបគ្នាលើកទី២ គាត់មកដល់គាត់មក គាត់ដើរ ពួកនោះថា អឺ! គ្រួសារមិត្តឯងដើរខ្វាក់ខ្វេចៗ ដូចជើងពិការ។ ក៏នាំគ្នាតាមដានមើលទាំងអស់គ្នា។ ដល់មើលទៅ ដល់ពេលគាត់ដើរមកជិតខ្ញុំ ខ្ញុំមើលឃើញគាត់ ជើងអាខាងនេះក៏ខ្វេរខ្វេរអ៊ីចេះមក បាននាំគ្នាដឹងថាពិការ។

ដល់ពេលក្រោយទៀត ពួកហ្នឹងគេហៅហូបបាយជុំគ្នា ប៉ុន្មានគូអ៊ីចឹង គេឲ្យនារីៗហ្នឹង បុរសដែលគេឲ្យដេកជាមួយគ្នា ពេលកំណត់ពេលគេចែករបបហ្នឹង គេឲ្យហូបបាយជាមួយគ្នា។ ចាស ពេលអង្គុយហូបបាយជាមួយគ្នាហ្នឹង ឃើញគាត់កាន់ស្លាបព្រា ដៃគាត់ម្រាម នេះម្រាមដៃបីនេះក៏ខ្វេរអ៊ីចេះ។ អ៊ីចឹង ដៃនេះដូចយើងមើលទៅគាត់នេះអ៊ីចឹង ដល់គាត់ចាប់មកដាក់អ៊ីចឹង ដល់ពេលគាត់លា លាតែប៉ុណ្ណោះ អានេះគាត់អត់លា។ ដល់អ៊ីចឹងទៅនាំគ្នាពិចារណា នារីៗគ្នាឯងថា គ្រួសារ ភ័ស្ត ឯង ដៃក៏

ពិការថាអ៉ីចេះ។ ដល់ក្រោយមកក៏នាំគ្នាដឹងថា គាត់ពិការដៃ ពិការជើង។ ចាស ដល់ពេលទៅ នាំគ្នានិយាយទៅ ទៅជាមួយ បងឈាង ដែលជាគ្រួសារនារីដែលអង្គុយតុជាមួយខ្ញុំហ្នឹងគាត់បានបញ្ជាក់ថា មិត្តហ្នឹង មិនមែនតែពិការដៃជើងទេ គាត់ពិការភ្នែក។ មិត្តឯងទៅបិទភ្នែកគាត់មួយចំហៀងទៅ ភ្នែកមួយចំហៀងទៀត គាត់មើលអីអត់ឃើញទេ បានដឹងត្រឹមហ្នឹងថា គាត់ជាជនពិការទាំងអស់ចាស។

សូមជម្រាបជូន។

ស៖ បាទសំណួរ--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ ឥឡូវនេះ ដល់ពេលសម្រាកហើយ។ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកចាប់ពីពេលនេះ តទៅរហូតដល់ម៉ោង ដប់កន្លះ សូមអញ្ជើញចូលវិញដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសវនាការ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនៅបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សី ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះនៅក្នុងអំឡុងពេលសម្រាក និងឲ្យអញ្ជើញគាត់មកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះវិញនៅវេលាម៉ោងដប់កន្លះ។

សម្រាកចុះ។

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១០:១២ នាទី ដល់ម៉ោង ១០:៣១ នាទី)

[១០:៣២:០២]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ និងផ្តល់វេទិកាជូនទៅមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ដើម្បីបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរលោកស្រីសាជាថ្មី។ ខ្ញុំសូមបន្តសំណួរខ្ញុំមុននេះ គឺកាលពីមុនពេលសម្រាកហ្នឹង លោកស្រីឆ្លើយជាមួយសហព្រះរាជអាជ្ញាថា លោកស្រីដឹងថា ប្តីលោកស្រីពិការគឺ ហើយលោកស្រីរៀបរាប់មុនហ្នឹង គឺដឹងនៅពេលដែលក្រោយរៀបការ ហើយនៅថ្ងៃនុំង។ អ៊ីចឹងមិត្តភក្តិផ្សេងៗ

ដែលអង្គុយជាមួយលោកស្រី នៅពេលដែលឃើញប្ដីលោកស្រីពិការអ៊ីចឹង តើគេមានចំអន់លេង ឬក៏គេមានចំអកយ៉ាងម៉េចដែរទេ លោកស្រី?

[១០:៣៣:១៦]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ក្រោយពីគេដឹងថា ខ្ញុំបានប្ដីពិការ មិត្តភក្ដិដែលអង្គុយជាមួយហ្នឹង គាត់បាននិយាយ ហ៊ឺ! អាណិតហ្ន៎! ការគេទាំងអស់ មានតែមិត្តឯងបានប្ដីពិការ។ គេគ្រាន់តែនិយាយដាក់ពាក្យអាណិតជាមួយ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីដឹងថា ប្ដីលោកស្រីពិការ ហើយតើពេលនោះ អារម្មណ៍របស់លោកស្រីយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ៖ ខ្ញុំមិនគិតត្រឹមប្ដីពិការទេ ខ្ញុំគិតតាំងពីថ្ងៃរៀបការមក ខ្ញុំគ្មានអារម្មណ៍ស្រឡាញ់តែម្ដង។ មិនគិតថា បុរសហ្នឹងជាពិការ ឬស្អាតទេ ខ្ញុំតាំងចិត្តថា ខ្ញុំអត់ចង់បានគ្រួសារ គ្មានអារម្មណ៍ចង់បានគ្រួសារ ហើយក្នុងនាមខ្ញុំជាស្ត្រីខ្មែរមួយ ខ្ញុំអត់ចង់បានប្ដីដែលម៉ែឪអត់រៀបចំឲ្យ។

ស៖ បាទ។ ចុះនៅថ្ងៃរៀបការលោកស្រីមានគូ លោកស្រីមានកត់សម្គាល់ឃើញគូណាមួយ គេប្រកែក គេមិនព្រមរៀបការដែរទេ?

[១០:៣៤:៥៣]

ឆ៖ នៅថ្ងៃរៀបការហ្នឹង គ្មានបានដឹងថាអ្នកណាប្រកែកទេ ព្រោះនារីហ្នឹង អ្នកដែលគេហៅទៅជាមួយខ្ញុំហ្នឹង ឃើញតែយំ។ ចាស យំទាំងអស់គ្នា។ គេមិនដឹងថាចិត្តអារម្មណ៍គេហ្នឹង គេយំដោយសារគេមិនពេញចិត្តដែរ ឬក៏យ៉ាងណា ខ្ញុំអត់បានចាប់អារម្មណ៍ ព្រោះយំនេះគឺមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច។

ស៖ ចុះលោកស្រី អំមិញលោកស្រីថាមានឈ្មោះ ព្រុំ យួន ដែលគាត់បានរៀបការហ្នឹង តើគាត់រៀបការថ្ងៃជាមួយលោកស្រីដែរឬក៏មិនមែនទេ ដែល ព្រុំ យួន គាត់រៀបការជាមួយគូដណ្ដឹងគាត់ហ្នឹងណ៎ា?

ឆ៖ ថ្ងៃរៀបការហ្នឹង ខ្ញុំមិនបានចាប់អារម្មណ៍ថាគាត់បានការជាមួយអត់ ព្រោះក្រសួងគេៗខាងពាណិជ្ជកម្ម គេខាងបើកភ័ស្ដុភារ គេខាងកាត់ដេរហ្នឹង គេនៅក្រសួងផ្សេងពីខ្ញុំ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំក៏មិនបានដឹងថា គេហ្នឹងមកអង្គុយរៀបការជាមួយអត់ បើខ្ញុំអត់បានចាប់អារម្មណ៍ត្រង់ហ្នឹងដែរ ចាស។ អ៊ីចឹងកាលការនេះ ដឹងតែគេប្រកាសទេ តែមនុស្សអត់ដឹង អត់ដឹងចំនួនមនុស្សឈ្មោះអីៗអត់ដឹង។ ចាស ខ្ញុំ

ជម្រាបបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ត្រង់ហ្នឹង។

ស៖ បាទ ចំណុចដែលលោកស្រីបញ្ជាក់ថា ឃើញយំហ្នឹង លោកស្រីបានឆ្លើយពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍មកថា លោកស្រីដំបូងស្មានតែគេយកទៅសម្លាប់។ អ៊ីចឹងបានជាលោកស្រីនាំគ្នាភ័យយំ រហូតដល់ឈ្មោះ វិន ហ្នឹងបានមកប្រាប់ថា គេឲ្យរៀបការ បានលោកស្រីដឹងរៀបការ។ អ៊ីចឹងការយំហ្នឹង លោកស្រីដឹងថា តើអ្នកទាំងអស់គ្នាយំដោយសារភ័យខ្លាចគេយកទៅសម្លាប់ ឬមួយក៏យំដោយសារមិនចង់រៀបការ?

[១០:៣៦:៥៥]

ឆ៖ ពេលទៅដល់ដែលគ្នាយំហ្នឹង គឺអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច មិនដឹងថាគេយកទៅណា។ អ៊ីចឹងនាំគ្នាយំហ្នឹង យំអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចទាំងអស់គ្នា។

ស៖ អ៊ីចឹងយំហ្នឹងមិនមែនយំដោយថា គាត់ខកបំណងក្នុងការរៀបការ ឬមួយយ៉ាងណាហ្នឹង លោកស្រីសូមបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់មើល លោកស្រីដឹងប្រាកដទេថា គាត់យំហ្នឹងដោយសារការភ័យខ្លាច ឬក៏ដោយសាររឿងគេឲ្យគាត់រៀបការដែរ?

ឆ៖ ដែលនារីជាមួយខ្ញុំពីរបីនាក់ដែលនាំគ្នាយំហ្នឹង គឺគាត់នាំគ្នាពិចារណាថា “ហ៊ឺ! យើងមិនដឹងគេយកយើងទៅណាទេ គេហៅមកហ្នឹង ព្រោះត្បិតអីគេអត់ប្រាប់យើងថា កម្មវិធីហ្នឹងគេធ្វើអីផង។ គេហៅមកហ្នឹង ចេះតែហៅមក យើងចេះតែមកទេនេះ។” នាំគ្នាពិចារណាគ្នាអ៊ីចឹង មិនដឹងថាគេប្រកាសឈ្មោះថាឲ្យរៀបការនោះអត់ទេចាស។ ដល់យំៗអ៊ីចឹងទៅ ក្រោយមកបានមាន មិត្តវិន ហ្នឹងគាត់មកនិយាយហ្នឹងថា ហ៊ឺះ! មីអស់នេះ ឲ្យមានប្ដីទៅនាំគ្នាយំផ្ដេសផ្ដាសអ៊ីចឹងទៅ។ គាត់ថាយើងសព្វបែបយ៉ាងទៅ ក៏នាំគ្នាគិតថា អឺ ! ការអត់មានម៉ែឪមក ការបងប្អូនមិនដឹង នាំគ្នាពិចារណាអ៊ីចឹងដែរ។ អង្គុយជាមួយគ្នា និយាយអ៊ីចឹងទៅ។ ដល់ពេលម៉ោងគេហៅចូលក្នុងកន្លែងប្រជុំប្រកាសហ្នឹងទៅ ក៏លែងនាំគ្នាហ៊ាននិយាយទៅ ក៏អង្គុយស្ដាប់គេទៅ។ ហ្នឹងបានដឹងតែប៉ុណ្ណឹងទេ ខ្ញុំនោះ។

[១០:៣៨:៤០]

ស៖ លោកស្រីបញ្ជាក់ថា ចំពោះលោកស្រី ៗមិនហ៊ានប្រកែក ដោយសារខ្លាច។ ចុះលោកស្រីខ្លាចអី បើលោកស្រីខ្លាចយ៉ាងម៉េចដែរ សូមបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់មើល?

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ពីរឿងការខ្លាច។ សម័យនុ៎ងគ្មានអ្នកណាប្រឆាំងនឹងអង្គការបានទេ ចាស។ អ្នកណាក៏ដោយ ឲ្យតែអង្គការចាត់តាំងគឺត្រូវតែធ្វើ។ ការងារស្រេច មិនស្រេចគឺតស៊ូ ចាស ដូចជាថ្ងៃ

រៀបមង្គលហ្នឹងអ៊ីចឹង។ ពេលគេប្រកាសគូ ខ្ញុំមិនហ៊ានតវ៉ា ខ្ញុំខ្លាចស្លាប់ ព្រោះត្បិតអី ការស្លាប់នេះវាមានគំរូពីមុនមក។ អ៊ីចឹងខ្ញុំហ្នឹងសុខចិត្តទ្រាំទឹកភ្នែក សុខចិត្តហូរទឹកភ្នែករហូត រហូតដល់ចុងក្រោយបំផុតនេះ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមានតែទឹកភ្នែកទេ ពេលរួមរស់ជាមួយគ្នា ពេលគេចែករបបជួបគ្នា ក៏ខ្ញុំទឹកភ្នែក។ ខ្ញុំអង្វរខ្ញុំសុំចិត្តគាត់ កុំឱ្យគាត់ប៉ះពាល់ខ្លួនខ្ញុំ។ ខ្ញុំនៅតែសុំនិយាយទាំងទឹកភ្នែកទៅសុំគាត់ ថាធ្វើម៉េចកុំប៉ះខ្ញុំព្រោះខ្ញុំបានចាំបណ្ដាំឪពុកខ្ញុំមិនឱ្យបុរសណាប៉ះក្រៅពីការម៉ែឪទុកដាក់។ អ៊ីចឹងខ្ញុំនិយាយការពិតប្រាប់គាត់ ខ្ញុំយំរហូត ខ្ញុំប្រាប់រហូត ដើម្បីលាក់អាដែងការដែលយើងមិនត្រូវគ្នាកុំឱ្យអង្គការដឹង ខ្ញុំនិយាយប្រាប់គាត់ ចាស--

ស៖ សូមទោសលោកស្រី សុំកាត់លោកស្រី ដោយសារសំណួរខ្ញុំចង់សួរមិនទាន់ដល់ពេលដែលយើងរួមដំណេកជាមួយគ្នាទេ ចង់ដឹងថាថ្ងៃរៀបការហ្នឹង អត់មានអ្នកណានរណាប្រកែកទេ។ លោកស្រីបញ្ជាក់ទាំងអស់គ្នាដែលរៀបការជាមួយលោកស្រីទាំងលោកស្រីមិនបានប្រកែកថាមិនរៀបការទេដោយសារភ័យខ្លាច។ លោកស្រីបញ្ជាក់ថាលោកស្រីដោយសារលោកស្រីភ័យខ្លាច។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថា តើការភ័យខ្លាចលោកស្រីហ្នឹង ភ័យខ្លាចរឿងអ្វីឱ្យបានច្បាស់?

[១០:៤០:៥៥]

ឆ៖ ការភ័យខ្លាចរបស់ខ្ញុំហ្នឹងសម័យហ្នឹង ការសម្លាប់ចោល។ អ្វីក៏ដោយដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើមអ៊ីចឹង ឱ្យតែប្រឆាំងអង្គការៗសម្លាប់ចោល កម្ទេចចោល មិនមែនសម្លាប់ទេកម្ទេចចោល។ បើកង់ប្រវត្តិសាស្ត្រកំពុងវិល បើយើងលូកដៃគាត់នឹងដាច់ដៃ លូកជើងនឹងដាច់ជើង។ អ៊ីចឹងគាត់កាលហ្នឹងមានតែៗព័ត៌មានអ៊ីចឹងគាត់ប្រជុំផ្សព្វផ្សាយ គាត់មិនឱ្យយើងប្រឆាំងនឹងអង្គការបាន។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមានអីនឹងត្រូវប្រកែក ខ្ញុំសុខចិត្តរស់នៅទាំងបង្ខំហ្នឹងទៅចាស។

ស៖ បាទ លោកស្រីថាគេសម្លាប់ចោល តើលោកស្រីមានឧទាហរណ៍បញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់មើល ឧទាហរណ៍ណាខ្លះបាទ?

ឆ៖ ខ្ញុំដែលបានខ្ញុំខ្លាចហ្នឹង ពីមុនៗមកដូចខ្ញុំបានជម្រាបអ៊ីចឹង ដូចថា ដូចមិត្ត ព្រឿង អ៊ីចឹងទៅដូច បងរិន ដែលប្រធានកងដែលខ្ញុំបាននិយាយហ្នឹងទៅ។ មុន បងរិន ហ្នឹងទៀត ចាស មុន បងរិន ហ្នឹងទៀតមានគេសម្លាប់អ៊ីចឹងដែរ ចាស ប៉ុន្តែខ្ញុំអត់ដឹងឈ្មោះ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចេះតែខ្លាចរហូត ព្រោះការស្លាប់នេះវាគ្រាន់តែឮ វាមិនបានឃើញ តែទៅបាត់ៗ ដល់អ៊ីចឹងនាំគ្នាចេះតែរអែងខ្លាចក្រែងការស្លាប់ហ្នឹងរហូតមកហើយពាក្យគឺថាគំរាមកំហែងហ្នឹងក៏វាមានជារៀងរាល់ថ្ងៃអ៊ីចឹង។ ដល់អ៊ីចឹងវាការខ្លាចនេះ ខ្លាចរហូត

ជាប់នៅក្នុងខ្លួនចាស។

[១០:៤២:២៥]

ស៖ ដែលបង -- លោកស្រីលើកពីឈ្មោះ ព្រឿង។ តើ មិត្តព្រឿង ហ្នឹង តើគាត់ការមុនលោកស្រី ឬក៏ក្រោយលោកស្រី?

ឆ៖ មិត្តព្រឿង ការមុន។

ស៖ ចុះ មិត្តរិន គាត់ការមុនលោកស្រី ឬក្រោយលោកស្រី?

ឆ៖ បងរិន ក៏គាត់ការមុនដែរ ការមុនខ្ញុំ។

ស៖ តើគាត់ការមុនលោកស្រីយូរដែរទេ?

ឆ៖ កាលការខ្ញុំមិនបានដឹងថាគាត់ការមុនខ្ញុំប៉ុន្មានខែអីទេ ព្រោះការហ្នឹងខ្ញុំអត់បានដឹង ដឹងថាគាត់ការមុន។

ស៖ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់លោកស្រីឲ្យបានច្បាស់ លោកស្រីបានបញ្ជាក់ជាមួយនឹងសហព្រះរាជអាជ្ញាថាឈ្មោះ រិន គាត់ការហើយគាត់មិនចុះដំណេក គេក៏យកគាត់ទៅ គាត់ក៏បាត់ខ្លួន។ អ៊ីចឹងដល់មុននេះដែលលោកស្រីថា រិន ហ្នឹងពេលដែលការលោកស្រី ថ្ងៃការលោកស្រីហ្នឹង គឺគាត់មានវត្តមានស្ដីឲ្យគេឯងទៀតថាគេឲ្យរៀបការម្ដេចបានជានាំគ្នាយំ។ ហើយលោកស្រីបញ្ជាក់ទៀតថា រិន ហ្នឹងបានការមុនលោកស្រី។ អ៊ីចឹងតើចម្លើយទាំងអស់ហ្នឹងវា បើសិនជាគេយកគាត់ទៅការមុនលោកស្រី គេយកគាត់ទៅសម្លាប់ឬក៏គាត់បាត់ខ្លួនហើយ ធ្វើម៉េចគាត់អាចស្ដីឲ្យលោកស្រីបាន?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់--

[១០:៤៤:២៤]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំទាន់ឆ្លើយ!

លោក វាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្សាឯល៖

បាទ សូមអរគុណ។ ប្រហែលជាខ្ញុំយល់មិនច្បាស់ ប៉ុន្តែសំណួរមុនៗនេះដូចចង់ដឹងថាតើ ព្រឿង និង <អឿន> ហ្នឹងរៀបការមុនគាត់ឬក៏យ៉ាងណា។ ខ្ញុំអត់បានឮមេធាវីបញ្ជាក់ថា រិន ហ្នឹងរៀបការមុន ឬក៏<អត់>នោះទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមិនដឹងថាសំណួរហ្នឹងវាចេញមកពីណាទេ ព្រោះយើងមិនដឹងថា រិន ហ្នឹងការពីមុនហើយឬក៏យ៉ាងម៉េច ឬក៏មិនដឹងថាគាត់ហ្នឹងពេលថ្ងៃការរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនេះ គាត់

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

មានវត្តមាននៅទីនេះ ឬក៏អត់ទេ ឬមួយក៏អាចមានបញ្ហាបកប្រែឬក៏យ៉ាងណា ខ្ញុំដូចជាតាមមិនទាន់ដែរ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ សូមគោរពលោកប្រធាន។ ខ្ញុំបាទយល់ថា ប្រហែលជាបញ្ហាបកប្រែ ព្រោះឈ្មោះ រិន នេះ ខ្ញុំទើបសួរគាត់មុនហ្នឹងថា រិន នេះគាត់ការពេលណា? គាត់ថាការមុនគាត់។ ហើយខ្ញុំសួរថា ការប៉ុន្មានខែមុន? គាត់ថាគាត់មិនចាំច្បាស់។ អ៊ីចឹងចំណុចដែលការមុននេះ គឺពិតជាគាត់បានឆ្លើយថា បានការមុនគាត់ហើយ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតលោកប្រធានឲ្យគាត់ឆ្លើយតបនឹងសំណួរដែលខ្ញុំបាទបានសួរបាទ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អញ្ជើញឆ្លើយ!

[១០:៤៥:៤៨]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ដែរ ព្រោះការសម័យការហ្នឹង ខ្ញុំមិនបានតាមដានថា គាត់ត្រូវមិនត្រូវទេ ប៉ុន្តែថ្ងៃការខ្ញុំគាត់នៅ ប៉ុនក្រោយការខ្ញុំគាត់បាត់។ ចាស អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ជូនថា បងរិន ហ្នឹង ការមុនការខ្ញុំគាត់នៅ ក្រោយការខ្ញុំគាត់បាត់ ប៉ុនគេបាននិយាយថាគាត់ក៏មិនត្រូវគ្នាដែរ។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ តើក្រោយការលោកស្រី ប្រហែលជាប៉ុន្មានខែដែលបាត់ខ្លួនគាត់ហ្នឹង?

ឆ៖ ចាស ដែលព័ត៌មានដែលដឹងហ្នឹង វាមិនយូរប៉ុន្មានដែរទេ គ្រាន់តែដឹងថា គេបានលើកឡើងថា មិត្តឯងបើសិនជារស់នៅគ្រួសារ ឲ្យគោរពតាមអង្គការទៅ បានរស់នៅ ប្រយ័ត្នដូចមិត្ត រិន។ គ្រាន់តែគេថាអ៊ីចឹង ប៉ុន្តែការចាប់មិត្ត រិន មិនដឹងចាប់ថ្ងៃណា ខ្ញុំមិនបានដឹង។ ក្រោយមកដែលខ្ញុំមិនត្រូវគ្នាហ្នឹង គេបានលើកឡើង។

ស៖ បាទ ពេលដែលគេលើក គេដឹង លោកស្រីមិនត្រូវគ្នាដែលគេលើកឡើងហ្នឹង ក្រោយរៀបការលោកស្រីប៉ុន្មានខែដែរ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

[១០:៤៧:១២]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមជម្រាបថា កាលការហ្នឹង គេមិនដឹងថាខ្ញុំមិនត្រូវជាមួយប្ដីទេ គេគ្រាន់តែឧទាហរណ៍ថា មិត្តណាដែលរៀបការហើយ ដែលមិនបានចុះសម្រុងនឹងប្ដី អ្នកនោះឯងត្រូវបាត់ខ្លួនដូចមិត្ត រិន។ គ្រាន់តែគេប្រជុំលើកឡើងអ៊ីចឹង ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនទាន់មានព័ត៌មានឲ្យគេដឹងថា ខ្ញុំនឹងគ្រួសារដែលបានរៀបហ្នឹង ខ្ញុំអត់បានឲ្យបញ្ចេញឥទ្ធិពលឲ្យគេដឹងថាខ្ញុំមិនត្រូវគ្នាទេ។

ស៖ បាទ ខ្ញុំចង់ដឹងថា អង្គប្រជុំហ្នឹង តើប៉ុន្មានខែក្រោយពីលោកស្រីរៀបការ? ហើយអង្គប្រជុំហ្នឹង អ្នកណាជាអ្នកនិយាយពាក្យនេះ?

ឆ៖ អាហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ អ្នកដែលលើកប្រជុំហ្នឹង មិត្តថាវ១ ដែលគាត់គ្រប់គ្រងក្រោម ស្វូ ហ្នឹង គាត់ជាអ្នកបញ្ជាក់ប្រាប់ថា មិត្តនារីណាដែលបានរៀបការហើយ ត្រូវតែគោរពតាមវិន័យ ចេះចុះសម្រុងរស់នៅជាមួយគ្នា ជាប្ដីជាប្រពន្ធ បើអ្នកណាមិនត្រូវរ៉ូវគ្នា ប្រយ័ត្នបាត់ខ្លួនដូចមិត្ត រិន។ ហ្នឹង មិត្តថាវ ហ្នឹងគាត់ជាអ្នកលើកឡើង គាត់លើកនៅក្នុងហ្នឹងមានតែគាត់ក្ដៅខ្លាំង ឃោរឃៅខ្លាំង មានតែមិត្តហ្នឹងហើយ ដែលគាត់ប្រើការកៀបសង្កត់ទៅលើសហជីពហ្នឹង គាត់ហ្នឹង។ ហ្នឹងសូមជម្រាបប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ លោកស្រីអាចរំឭកការចងចាំលោកស្រីបានទេ ប្រហែលជា ពេលដែលគេលើកក្នុងអង្គប្រជុំហ្នឹង ការលោកស្រីបានប្រហែលជាប៉ុន្មានខែមកហើយ ហើយអាចមុនដែលលោកស្រីទៅនៅជាមួយប្ដី ទៅកន្លែងប្ដីលោកស្រី ឬមួយក៏ក្រោយពេលដែលលោកស្រីទៅរស់នៅកន្លែងប្ដីលោកស្រី?

ឆ៖ ចាស ការប្រជុំហ្នឹងប្រហែលជា ក្រោយប្រហែលជាពីរខែក្រោយមកអ៊ីចឹងទេ ព្រោះខ្ញុំមិនសូវចាំដែរ។ ប៉ុនគ្រាន់កាលហ្នឹង មុនខ្ញុំការ គាត់នៅក្រោយ ខ្ញុំការហ្នឹង ខ្ញុំអត់ដឹងថាគាត់បាត់ទៅណាដែរទេ ដល់ពេលគាត់លើកឡើងបាននាំគ្នាសួរគ្នាទៅ ថាគេផ្លាស់ចេញ។ ពាក្យនៅសហជីពគេអត់មានថាចាប់ថាចងទេ គេដឹងថាផ្លាស់ចេញ។ ក៏ប៉ុន្តែគាត់លើកឡើងថា អ៊ីចឹង។ គាត់ថា ប្រយ័ត្នដូច មិត្តរិន គាត់និយាយអ៊ីចឹងចាស។ ហ្នឹង ខ្ញុំដឹងថា ក្រោយពីខ្ញុំការប្រហែលជា បើមិនឲ្យទៅដេកលើកទី៣ ក៏មិនដឹងលើកទី២ មិនដឹង ខ្ញុំមិនបានចងចាំទេវាភ្លេចដែរ ព្រោះកាលហ្នឹងវាមិនបានអារម្មណ៍គិតពីរឿងការរស់នៅផង គិតតែពីការងារបក្ស។

[១០:៥០:០០]

ស៖ បាទ ចុះក្រៅពីលោក ថាវ ដែលឈ្មោះ មិត្តថាវ គាត់លើកហ្នឹង មាននរណាគេប្រាប់លោកស្រីទាក់ទងឈ្មោះ រិន ហ្នឹងទេ?

ឆ៖ ចាស កាលហ្នឹង គាត់ប្រជុំលើកអ៊ីចឹងទៅបាននាំគ្នាចេញពីអង្គប្រជុំនាំគ្នាសួរគ្នា ថា បងរិន

ហ្នឹងចេញបាត់មែនឬអី? ដល់ទៅសួរក្នុងកងគាត់ហ្នឹងទៅ បានគាត់ថា គេហៅទៅតាំងពីយប់ណាទេ ខ្ញុំមិនសូវចងចាំដែរ គេគ្រាន់តែបាននិយាយអ៊ីចឹងទៅ ក៏នាំគ្នាចាប់អារម្មណ៍ថា មិនស្រួលទៅ នែ!គេចាប់ទៅទៀតហើយអ៊ីចឹង ព្រោះត្បិតអីពួកមិត្តហ្នឹងគាត់និយាយថាគ្រួសារគាត់ ហើយនិងគាត់ក៏អ៊ីចឹង គាត់អត់ត្រូវ សូវត្រូវគ្នាទេ គាត់មិនសូវទៅជួបទេ គេណាត់អី គាត់មិនសូវទៅជួប គ្រាន់តែពួកមិត្តគាត់និយាយតែអ៊ីចឹង ខ្ញុំក៏មិនបានដឹងដែរ ព្រោះខ្ញុំនៅដោយឡែក។

ស៖ អ៊ីចឹងលោកស្រីដឹងថា ការដែលបាត់ខ្លួនរបស់គាត់ហ្នឹង វាទាក់ទងនឹងរឿងករណីគាត់មិនចុះសម្រុងជាមួយប្ដីគាត់ ឬមួយក៏ទាក់ទងនឹងករណីអីផ្សេង? សូមលោកស្រីបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់។

ឆ៖ ខ្ញុំសូមជម្រាបប្រសាសន៍ម្ដងទៀតថា កាលដែលសម័យហ្នឹង កាលដែល -- សូមសួរម្ដងទៀត។

ស៖ បាទ អត់អីទេ។ ខ្ញុំបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់បន្តិចថា លោកស្រីថាអំមិញ គេអត់និយាយចំទេ ហើយលោកស្រីវិភាគថាប្រហែលជាគាត់បាត់ខ្លួនដោយសារទាក់ទងនឹងរឿងផ្លាស់ចេញទៅហ្នឹង ដោយសាររឿងគាត់អត់ចុះសម្រុងគ្នា។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់លោកស្រីថាតើពេលដែលឈ្មោះ ថាវ ដែលគាត់និយាយហ្នឹង តើគាត់និយាយចំថាគាត់ផ្លាស់ចេញហ្នឹងដោយសារគាត់អត់ចុះសម្រុងគ្នា ឬមួយក៏គាត់និយាយថា ការផ្លាស់ចេញរបស់គាត់ដោយសារមូលហេតុអីផ្សេង?

[១០:៥២:១១]

ឆ៖ អាហ្នឹង ខ្ញុំសូមជម្រាប កាលហ្នឹង ថាវ គាត់ថា គាត់លើកឡើងចំៗ គាត់ថានារីដែលរៀបការហើយ បើអ្នកណាមិនគោរពតាមអង្គការវិន័យទេ មិត្តឯងប្រយ័ត្នបាត់ខ្លួនដូច មិត្តរិន។ គាត់បានលើកឡើងអ៊ីចឹងមែន ប៉ុន្តែគ្រាន់តែគាត់ថាកាលដែល បងរិន ហ្នឹងគាត់ត្រូវគ្នា មិនត្រូវគ្នា ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែគាត់លើកឧទាហរណ៍ឲ្យស្ដាប់ពេលប្រជុំហ្នឹង ចាស។ ហ្នឹងខ្ញុំចាក់ -- ខ្ញុំដឹងតាមព័ត៌មានពេលប្រជុំទេ។

ស៖ បាទ ឥឡូវសំណួរខ្ញុំបញ្ជាក់អំមិញ លោកស្រីឧទាហរណ៍ថាលោកស្រីភ័យខ្លាចដោយសារមានឧទាហរណ៍ការបាត់ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់។ អ៊ីចឹងលោកស្រីលើកឡើងអំពីឈ្មោះ រិន។ អ៊ីចឹង រិន នេះតាមលោកស្រីមានប្រសាសន៍អំមិញ គឺក្រោយលោកស្រីរៀបការទេ មិនមែនគាត់បាត់ខ្លួនហ្នឹង មិនមែននៅពេលដែលមុនលោកស្រីរៀបការ ឬនៅថ្ងៃដែលលោកស្រីរៀបការទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ថាមូលហេតុដែលលោកស្រីមិនប្រកែកហ្នឹង សូមលោកស្រីបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់បន្តិច?

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ឆ៖ ការប្រកែកដូចថាការ ថ្ងៃការហ្នឹង ខ្ញុំ ព្រោះដូចខ្ញុំជម្រាបខាងដើមអ៊ីចឹង កាលការនេះគេមិនបានប្រាប់ថាខ្ញុំមករៀបការទេ គេហៅខ្ញុំមកនេះ គ្រាន់ថាឲ្យមកជួបប្រធាន និងគេមានកម្មវិធី ចាស អ៊ីចឹងដែលខ្ញុំមិនបានប្រកែកការរៀបការហ្នឹង ដោយសារខ្ញុំមិនដឹង មិនដឹងថាខ្ញុំហ្នឹងគេឲ្យមករៀបការ គ្រាន់តែថាថ្ងៃហ្នឹង គេហៅមកឲ្យជួបគ្នា ខ្ញុំក៏មកៗ ចាសមក ក៏ឃើញនារីនៅមុនខ្ញុំហ្នឹង គេយំគេអ៊ីចឹងទៅ ខ្ញុំហ្នឹងក៏ទៅយំនឹងគេទៅ ចាស។ ខ្ញុំមិនបានដឹងថាគេឲ្យរៀបការហ្នឹងជាមួយឈ្មោះ ក ខ គ ឃ ង អ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់ដឹងចាស។ ហើយបើដឹងថាគ្រួសារពិការអីដែលបានប្រកាសឲ្យដឹងថា មិត្តឯងគូ មិត្តកែវ មិត្តកែវ ហ្នឹងពិការជើងពិការដៃ ពិការភ្នែក បើមុនៗរៀបការមួយថ្ងៃ ឬក៏ពីរថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងអាចគេចខ្លួនបាន។ ប៉ុន្តែពេលហ្នឹង គេអត់បានប្រាប់យើង អ៊ីចឹងហៅទៅគ្រាន់តែសួរថា មិត្តឯងគោរពអង្គការវិន័យអត់? គេសួរតែពាក្យហ្នឹងទេ គេអត់មាននិយាយថា មិត្តឯងត្រូវអង្គការរៀបគូស្រករឲ្យអីទៅជាមួយឈ្មោះ ក ខ អីនៅនឹងកន្លែងនេះៗ គេអត់បាននិយាយ អ៊ីចឹងខ្ញុំមិនអាចប្រកែក ដោយសារខ្ញុំមិនដឹងខ្លួន ចាស អាហ្នឹងសូមជម្រាបប្រាប់អ៊ីចឹង ចាស។

[១០:៥៤:៣៨]

ស៖ បាទ អំមិញ លោកស្រីបញ្ជាក់ថា បើសិនជាដឹងប្ដីលោកស្រីពិការមុនពេលរៀបការ គឺលោកស្រីមិនរៀបការទេ។ អ៊ីចឹងចំណុចនេះ អាចបញ្ជាក់បានទេថា លោកស្រីខកចិត្តដោយសាររឿងប្ដីលោកស្រីពិការ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ម្ដងទៀត ការដែលប្ដីពិការ ដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើមអ៊ីចឹង ខ្ញុំជាស្ត្រីខ្មែរ ខ្ញុំមិនចង់រៀបការដោយគ្មានឪពុកម្ដាយ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំមិនរើសអើងពីប្ដីពិការ ឬល្អ ខ្ញុំអត់ទេ។ ខ្ញុំមិនចង់។ ខ្ញុំនិយាយពាក្យថាខ្ញុំមិនចង់។ ចាស អ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់មានរើសអើងទេ។ ព្រោះខ្ញុំមិនចង់រៀបការ ខ្ញុំគ្មានអារម្មណ៍រៀបការ គ្មានអារម្មណ៍ដឹងថាយកប្ដីធ្វើអី ខ្ញុំអត់មានអារម្មណ៍ទេ។ ចាស អ៊ីចឹងអត់ចង់តែម្ដងកាលហ្នឹង កាលពីវ័យខ្ញុំនៅហ្នឹង ខ្ញុំអត់ចង់។

ស៖ ឥឡូវ ដោយសារពេលវេលា ខ្ញុំសូមចូលសំណួរមួយទៀតទាក់ទងនឹងមិត្ត ព្រឿង។ មុននេះលោកស្រីថាមិត្ត ព្រឿងហ្នឹង គឺគាត់អត់ចុះសម្រុងនឹងគ្នា ការហើយ ក៏គាត់អត់ចុះសម្រុងគ្នា ទើបគាត់បាត់ខ្លួន ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតលោកប្រធាន ដកស្រង់ចេញពីលេខឯកសារ E3/9820 ដែលមាន ERN ជាសំណួរទី២១ ដែលលោកស្រីបានឆ្លើយនៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លោកស្រីឆ្លើយថាសំណួរទីម្ភៃ--

[១០:៥៦:២១]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អាហ្នឹង រួចហើយ លោកអាចសួរបញ្ជាក់លើសំណួរ ដែលព្រះរាជអាជ្ញារងអន្តរជាតិបានសួររួចហើយ ហើយបានដកស្រង់រួចហើយ។ បើសិនជាលោកសួរដដែល វាច្រំដែលហើយ បើលោកដកស្រង់ក៏ច្រំដែលដែរ លោកស្ដាប់ហើយ មានបំណងថា តើលោកសួររឿងអី? បន្ថែមពីលើព្រះរាជអាជ្ញារង-អន្តរជាតិបានសួររួចហើយ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

សូមអនុញ្ញាតលោកប្រធាន ដោយសារលោកសហព្រះរាជអាជ្ញារង គាត់ដកស្រង់តែមួយកំណាត់ក្រោយ។ អ៊ីចឹងនៅមួយកំណាត់មុនហ្នឹងគាត់អត់បានដកស្រង់ទេ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ចំណុចនេះ ដោយសារវាមានភាពផ្ទុយគ្នា ដែលចម្លើយរបស់គាត់ពីមុនមក។ គឺគាត់សហព្រះរាជអាជ្ញា គាត់ដកស្រង់តែមួយកំណាត់ចុងក្រោយទេ។ តែអាខាងមុខដែលគាត់សរសេរហ្នឹង អត់បានទេ បាទ។ បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ លោកស្រីបានឆ្លើយថា "មុនការរៀបការរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើជាគ្មានអ្នកណាបដិសេធមិនព្រមរៀបការ តាមការស្នើសុំរបស់អង្គការ ហើយរត់គេច គេនឹងតាមចាប់ខ្លួនមកសម្លាប់។ ខ្ញុំបានឃើញរឿងនេះ កើតឡើងជាមួយនឹងនារីនៅក្នុងកងរបស់ខ្ញុំ ឈ្មោះនារី ញៀង។ ពេលនោះ គាត់បដិសេធមិនរៀបការ ហើយបានរត់ចេញទៅពីសហជីពទៅសហករណ៍។" អ៊ីចឹង ខ្ញុំឆ្ងល់ថា លោកស្រីឆ្លើយមុនហ្នឹងថាគាត់រៀបការហើយ គាត់អត់ចុះសម្រុង បានគេយកទៅសម្លាប់។ គេបាត់ខ្លួនគាត់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងចម្លើយ២១របស់លោកស្រី លោកស្រីបញ្ជាក់ហើយថា គឺគាត់រត់គេច អត់រៀបការ។ មិនមែនបានន័យថា គាត់ការហើយ គាត់ចុះសម្រុងគ្នាទេ។ សូមលោកស្រីបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ ហេតុអីបានជាចម្លើយផ្ទុយគ្នាបែបនេះ?

[១០:៥៧:៥៨]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ត្រង់ហ្នឹង ចាស ឲ្យបានដល់អង្គជំនុំប្រជុំ អង្គជំនុំជម្រះហ្នឹងក្ដាប់បានថា កាលដែលមុនដែលគេរត់ទៅហ្នឹង មិនមែនឈ្មោះមិត្ត ញៀង ទេ មិត្តនារីផ្សេងដែលខ្ញុំមិនចាំឈ្មោះ។

គាត់បានរត់ទៅសហករណ៍ ទៅគេបានដាក់បណ្ដាញតាមរក។ រកឃើញ ក៏គេចាប់ខ្លួនបាត់ទៅ។ ចាស ហ្នឹងខ្ញុំបានដឹងពីហ្នឹង មិនមែន មិត្តព្រឿង ទេ។ មិត្តព្រឿង គឺក្រោយ។ តែខ្ញុំនិយាយឈ្មោះហ្នឹង គឺអ្នកមុន អ្នកដែលរត់ទៅហ្នឹង គេហៅឱ្យមករៀបហ្នឹង ដូចថាព័ត៌មានហ្នឹងបានដឹងល្អៀងៗថា គាត់ហ្នឹងត្រូវរៀបការនៅសហជីព ប៉ុន្តែគាត់មានកំណាន់ចិត្តគាត់នៅសហករណ៍។ អ៊ីចឹងគាត់អត់ព្រមរៀបការនៅសហជីព គាត់រត់ទៅមែន។ ចាស អាហ្នឹង ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ជូនអ៊ីចឹង។

ស៖ បាទ ចុះពេលដែលសហាចៅក្រមស៊ើបសួរ គាត់បានសួរលោកស្រីហើយ គេមានបានអានចម្លើយជូនលោកស្រីស្ដាប់ដែរទេ?

[១០:៥៨:៥៥]

ឆ៖ ចាស ហ្នឹងសូមបញ្ជាក់ --

លោក សេង លាង៖

លោកប្រធាន ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ចំណុចនេះបន្តិច ពីព្រោះខ្ញុំអាននៅក្នុងកំណត់ហេតុចម្លើយទី២១ ហ្នឹង គេសរសេរថាអ៊ីចេះ "ខ្ញុំបានឃើញរឿងនេះ កើតឡើងជាមួយនឹងនារីនៅក្នុងកងរបស់ខ្ញុំ ឈ្មោះព្រឿង។" អ៊ីចឹងប្រហែលជាខ្ញុំច្រឡំហើយ លោកប្រធាន។ អរគុណ។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ បាទ សូមលោកស្រីបញ្ជាក់ថា ពេលដែលគេសួរលោកស្រីហ្នឹង ក្រោយពីសួរហើយ គេបានអានចម្លើយហ្នឹងជូនលោកស្រីស្ដាប់ដែរទេ?

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ កាលនុ៎ង គាត់អានឱ្យស្ដាប់ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្ដាប់ដែរ តែវាដូចថាអារម្មណ៍វាអត់មូល ជួនកាលស្ដាប់ខ្លះ មិនបានខ្លះ ជួនកាលវាចន្លោះ។ ចន្លោះក្នុងគាត់អានហ្នឹងទៅ អត់បានចាប់អារម្មណ៍។ ចាស អ៊ីចឹង កាលដែលសំណួរខ្ញុំនិយាយនិងគាត់កត់ហ្នឹង គាត់អានឱ្យខ្ញុំស្ដាប់ មិនមែនមិនអានទេ ប៉ុនអារម្មណ៍ដែលស្ដាប់ហ្នឹង វាមិនបានចាប់អស់។ ដល់អ៊ីចឹង វាចន្លោះត្រង់ណាមួយអ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់បានតវ៉ា។ ចាស អាហ្នឹង សូមបញ្ជាក់ជូនអ៊ីចឹង។

[១១:០០:០០]

ស៖ តែលោកស្រី ក្នុងនិយាយលោកស្រីបញ្ជាក់បានច្បាស់តែម្ដងថា "គាត់បានរត់គេច ហើយគេតាមចាប់មកសម្លាប់។ ខ្ញុំបានឃើញរឿងនេះកើតឡើងជាមួយនឹងនារីនៅក្នុងកងរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ ព្រឿង

ពេលនោះ គាត់បដិសេធមិនរៀបការ ហើយបានរត់ចេញពីសហជីពទៅសហករណ៍។" អ៊ីចឹងចំណុចនេះ គឺបញ្ជាក់ច្បាស់ពីឈ្មោះ ព្រឿង នោះ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា មិត្តព្រឿង ហ្នឹងប្រធានកង។ នារីដែលនៅក្នុងកងជាមួយខ្ញុំហ្នឹង គឺនៅក្នុងកង មិត្តព្រឿង។ ចាស សូមបញ្ជាក់អ៊ីចឹង។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ តែនៅក្នុងនេះ វាមិនដូចលោកស្រី ដែលលោកស្រីបានលើកឡើងទេ ព្រោះគាត់ថា លោកស្រីភ្ជាប់ថា លើកឧទាហរណ៍គឺឈ្មោះ ព្រឿង ហ្នឹងតែម្តង។ ហើយពេលហ្នឹងគឺគាត់បដិសេធមិនរៀបការ ហើយបានរត់ចេញពីសហជីពទៅសហករណ៍។ អ៊ីចឹងគឺ នារីព្រឿង ហ្នឹងតែម្តង មិនមែនថាជាកងនារីព្រឿង ទេបាទ។

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ម្តងទៀតថា--

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

លោកប្រធានខ្ញុំសូមអន្តរាគមន៍។ ខ្ញុំគិតថា សំណួរត្រូវបានសួរហើយ ។ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់បានឆ្លើយនឹងសំណួរនេះហើយ។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ ដើម្បីការវាយតម្លៃនៃចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសវនាការ។ អ៊ីចឹងយើងឃើញហើយថា សំណួរនេះសំណួរច្រំដែល លោកប្រធាន។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ទៅមុខទៀត!

[១១:០២:១១]

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ បាទ អរគុណលោកប្រធាន។ ឥឡូវខ្ញុំទៅមុខទៀត គឺថ្ងៃរៀបការរបស់លោកស្រី តើការ

លោកស្រីហ្នឹងមានប៉ុន្មានគូឲ្យច្បាស់ ព្រោះលោកស្រីឆ្លើយថា ១៥គូ។ តែមានឯកសារខ្លះគឺ១២គូ។ ខ្ញុំសុំលើកឯកសារលេខ E3/6407a នៅក្នុង ERN ជាភាសាខ្មែរមានលេខ 00580715, ជាភាសាអង់គ្លេសមានលេខ 00850589, ជាភាសាបារាំងមានលេខ -- ជាភាសាបារាំងអត់មានទេ ឯកសារនេះគឺ លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា ការលោកស្រីហ្នឹងគឺមានតែ១២គូទេ ហើយនៅក្នុងឯកសារ E3/4905, ERN ជាភាសាខ្មែរមានលេខ 00541273, ជាភាសាអង់គ្លេសមានលេខ 00060690, ជាភាសាបារាំងមានលេខ 00906248។ លោកស្រីក៏បញ្ជាក់ថា កាលពេលដែលលោកស្រីការគឺមាន១២គូទេ។ អ៊ីចឹងហេតុអីបានជាចម្លើយពីរនេះវាផ្ទុយគ្នា? សូមលោកស្រីបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់។

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ម្ដងទៀតក្នុងពាក្យដែលបានលើកឡើងថា មាន១៥ និង១២។ ហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា ពាក្យ១២នេះ ពាក្យដែលសួរថា រៀបមានប៉ុន្មានទៀតនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា កាលខ្ញុំរៀបមាន១៥គូ។ ក្រោយខ្ញុំហ្នឹង ដែលក្រោយដែលខ្ញុំចេញពីសហជីពហ្នឹង មានគេការ១២គូទៀត។ ចាស ពាក្យនេះគឺខ្ញុំនិយាយស្ទួនគ្នា។ អ៊ីចឹងត្រង់គាត់ដាក់ខ្ញុំ១២គូក៏មិនដឹង ខ្ញុំ ដាក់ខ្ញុំ១៥គូក៏មិនដឹង។ ចាស សូមជម្រាបតែប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ តើឯកសារទាំងពីរនេះ បន្ទាប់ពីគេបំពេញបែបបទហើយ ឲ្យលោកស្រីផ្ដិតមេដៃ គេមានបានអានជូនលោកស្ដាប់ដែរទេ?

[១១:០៥:០៤]

ឆ៖ ឯកសារដែលធ្វើហ្នឹងសុទ្ធតែបានអាន ប៉ុន្តែដូចខ្ញុំបានជម្រាបខាងដើមថា ខ្ញុំអារម្មណ៍វាតិចស្ដាប់វាមិនអស់ចន្លោះដែលគាត់អាន ជួនកាលគាត់អានអ៊ីចឹង ខ្ញុំដូចអង្គុយភាំងក្នុងអារម្មណ៍ខ្ញុំគិតថ្មីៗហ្នឹងទៅ ខ្ញុំភ្លេចស្ដាប់ពាក្យត្រង់ណាមួយម៉ាត់អ៊ីចឹងទៅ ខ្ញុំអត់បានតវ៉ា។ អ៊ីចឹងចន្លោះត្រង់ហ្នឹងហើយដែលធ្វើឲ្យវាស្ទួនចាស។ អ៊ីចឹងសូមទោសទៅ។

ស៖ បាទ ទាក់ទងនឹងថ្ងៃរៀបការរបស់លោកស្រី លោកស្រីថាមានតំណាងគេឡើង -- ប្ដេជ្ញាជូនលោកស្រីចិត្តជូនលោកស្រី តើតំណាងដែលគេតំណាងកូនប្រុសអ្នកណាគេ ហើយតំណាងកូនស្រីអ្នកណាគេ?

ឆ៖ អាហ្នឹងខ្ញុំសូមជម្រាបបញ្ជាក់ នៅក្នុងអំឡុងថ្ងៃរៀបការខ្ញុំហ្នឹង តំណាងហ្នឹងគេប្រាប់ឈ្មោះដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានចាំ។ គេមកពីកងណាគេកងណាគេប្រាប់ដែរតើ គេឡើងហ្នឹងគេប្ដេជ្ញាជំនួសហ្នឹង គេ

ប្រាប់ ប៉ុន្តែខ្ញុំអត់បានចងចាំទេ។ ផ្នែកបុរសក៏ខ្ញុំមិនបានចងចាំដែរ គេប្រាប់អ៊ីចឹងដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំអត់មានអារម្មណ៍ចាប់អារម្មណ៍ស្តាប់ការប្តេជ្ញារបស់គេ។ ក្រោយពីរៀបការហ្នឹងខ្ញុំអត់បានចាប់អារម្មណ៍ថាគេឈ្មោះអី ហើយគេនៅឯណានោះខ្ញុំអត់បានដឹងដែរទេចាស។

ស៖ ចុះគូលោកស្រីផ្ទាល់មានបានឡើងប្តេជ្ញាចិត្តហ្នឹងគេទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំសូមជម្រាបដល់អង្គជំនុំជម្រះ ថ្ងៃការហ្នឹងខ្ញុំមិនបាននិយាយអីទេ មានតែទឹកភ្នែក។ អ៊ីចឹងខ្ញុំអត់បានឡើងប្តេជ្ញាចិត្តអីពីការទទួលស្គាល់អីខ្ញុំអត់បានទេ។

[១១:០៧:០៤]

ស៖ បាទ ដើម្បីរំឭកការចងចាំរបស់លោកស្រី តាមឯកសារលេខ E3/6407a ដែលមាន ERN ជាភាសាខ្មែរគឺមានលេខ 00580715, ជាភាសាអង់គ្លេសមាន 00850589 ដដែលហ្នឹង លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា អំឡុងពេលរៀបការនោះគូខ្ញុំត្រូវពួកវាជ្រើសតាំងឲ្យឡើងធ្វើជាតំណាងគូដទៃៗ ដើម្បីធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្តស្រឡាញ់គ្នាជារៀងរហូត គោរពតាមគោលការណ៍បក្ស និងដើរតាមមាគ៌ាបក្សជានិច្ច។ អ៊ីចឹងតើលោកស្រីមានចងចាំទេ គូលោកស្រីបានឡើងប្តេជ្ញាចិត្ត ឬមិនបានឡើងប្តេជ្ញាចិត្ត?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ម្តងទៀត ការឡើងប្តេជ្ញាចិត្តនេះ មិនមែនខ្ញុំទេកាលខ្ញុំនិយាយហ្នឹង គឺខ្ញុំថាមានតំណាងគេ ដើម្បីប្តេជ្ញាចិត្តពីការទទួលស្គាល់អង្គការរៀបការឲ្យហ្នឹងមានតំណាង។ អ៊ីចឹងខ្ញុំអត់បានឡើងប្តេជ្ញាចិត្តជាមួយគូខ្ញុំអត់មានទេ មានតែការក្នុងការក្នុងមួយវគ្គ គេមានតែតំណាងម្នាក់ដើម្បីឡើងប្តេជ្ញាចិត្តតំណាងឲ្យស្ត្រីនិងបុរស បុរសតំណាងឲ្យបុរស ស្ត្រីតំណាងឲ្យស្ត្រីចាស ក្នុងថ្ងៃការមួយៗគឺគ្មានសាមីខ្លួនឡើងប្តេជ្ញាចិត្តទេ មានតែតំណាង ហើយតំណាងឪពុកម្តាយក៏អ៊ីចឹងដែរ គឺមានតែតំណាងគេទេគេមិនបានយកម៉ែឪយើងមកនិយាយទេ គេយកតំណាងនៅក្នុងក្រសួងហ្នឹងគេជ្រើសរើសទៅអ្នកណារាងចាស់ជាងគេយកមកប្តេជ្ញាចិត្តជាម្តាយ ប្តេជ្ញាចិត្តជាឪពុក។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថាការដែលលើកឡើងនេះមិនត្រូវចំណុចខ្ញុំបានឡើងប្តេជ្ញាចិត្តទេ ខ្ញុំបដិសេធពាក្យហ្នឹង។

ស៖ បាទ ខ្ញុំសូមបន្តទៅមុខទៀត ទាក់ទងនឹងការឆ្នាំរៀបការរបស់លោកស្រី ដើម្បីឲ្យជំនុំជម្រះប្រាកដស្វែងរកការពិត។ អ៊ីចឹងសូមលោកស្រីបញ្ជាក់មើល លោកស្រីរៀបការឆ្នាំណាប្រាកដ?

[១១:១០:០០]

ឆ៖ កាលសម័យនោះ យើងអត់មានប្រតិទិនប្រចាំថ្ងៃប្រចាំខែទេ។ កាលការខ្ញុំហ្នឹង ខ្ញុំបានលើកឡើងពីរដូវកាល។ ចាស កាលនោះ ខែកប្បាសវាផ្លែចាស់ជិតទុំ ខ្ញុំបានរៀបការ ហើយក៏បាននាំគ្នាគិតថា

យកខែណាដាក់ឲ្យត្រូវ។ ចាស អាហ្នឹង ខ្ញុំក៏ឧទាហរណ៍ដែរ ខ្ញុំថាខែហ្នឹងប្រហែលជាបើមិនខែ១១ ខែ១២។ ខ្ញុំឧទាហរណ៍អ៊ីចឹងចាស។ ហើយខែហ្នឹងក៏មិនច្បាស់ថា ខែណាដែរ កាលហ្នឹងវានៅចុងរដូវហ្នឹង ដូចថាខែកប្បាស ដែលតាមចំណាំហ្នឹង ខ្មើត ខែភ្លឺ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំក៏លើកពី យើងចាំថាខែ មិនចាំសកលទេ ពីដើមមកគេនិយាយពីរនោច ខ្មើត។ ខ្ញុំកើតខែភ្លឺ ខ្ញុំនិយាយប្រាប់គាត់ ទៅគាត់គិតថា ខែភ្លឺហ្នឹងវានៅក្នុងដើមខែកត្តិក ឬក៏ខ្មើត ខែកត្តិកហ្នឹង វានៅក្នុងថ្ងៃណា ខែណា? ខ្ញុំថា ហ៊ឺ! បើរឿងថ្ងៃ មិនសូវចាំទេ ប្រហែល។ ពាក្យថា "ប្រហែល"។ អ៊ីចឹងក៏គាត់ជួយឲ្យយោបល់ថា ដាក់ថ្ងៃនេះទៅ។ ខ្ញុំថា ប្រហែលថ្ងៃហ្នឹង ក៏មិនដឹង អីមិនដឹង។ អ៊ីចឹងឲ្យដាក់សិនទៅ។ ហ្នឹងគឺកាលដែលកំណត់របស់ខ្ញុំ គឺខ្ញុំការនៅខែកប្បាសផ្លែចាស់ៗ ខែភ្លឺ ការនៅរដូវខែភ្លឺ។ អ៊ីចឹងនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៦ ក៏មិនដឹង ដើមឆ្នាំ១៩៧៧ ក៏មិនដឹង ព្រោះកាលហ្នឹងយើងមិនបានដឹងពីសាវតារខែឆ្នាំទេ ព្រោះយើងអត់មានប្រតិទិន។ អ៊ីចឹងខ្ញុំគ្រាន់ឧទា-ហរណ៍ឲ្យគាត់ជួយពិចារណា ហើយនិងដាក់គ្រោងទៅជាសម្គាល់ពេលវេលាទេចាស។ សូមអរគុណ។

ស៖ បាទ ឥឡូវដោយសារពេលវេលា ខ្ញុំចូលដល់--

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

សុំទោសលោកមេធាវី។ លោកប្រធាន បានប្រាប់ទៅលោកហើយចៀសវាងកុំសួរសំណួរច្រំដែល។ ដូច្នេះ សូមលោកមេធាវី ហើយធ្វើតាមការណែនាំរបស់លោកប្រធាននេះ។

លោក លីវ សុវណ្ណ៖

បាទ ជាការកត់សម្គាល់របស់ខ្ញុំបាទ ដោយសារឯកសារគាត់ មានឆ្នាំ៧៧, ៧៦។ អ៊ីចឹងការសួរនេះ ខ្ញុំបាទដើម្បីស្វែងរកការពិតទេ តែមិនអីទេ ខ្ញុំនឹងទៅប្រធានបទថ្មី។ ទាក់ទងនឹងការរួម ក្រោយរៀបការហើយ លោកស្រីបានឆ្លើយថា "មានឈ្លបជាច្រើនបានតាមដានលោកស្រីជាប់មួយយប់ទល់ភ្លឺ" កាលពីសវនាការយើងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍លោកស្រីបានឆ្លើយបែបនេះ។ ប៉ុន្តែបើសិនជាពិនិត្យទៅលើឯកសារលេខ E3/4905 ដែលមានលេខ ERNជាភាសាខ្មែរគឺ 00541273, ជាភាសាបារាំងមានលេខ 00906 248, ជាភាសាអង់គ្លេស មានលេខ 01060690។ លោកស្រីបានឆ្លើយ ពុំបានបញ្ជាក់ថា មានឈ្លបតាមដាន លោកស្រីទេពេលនោះ គឺលោកស្រីថា ខ្ញុំសូមដកស្រង់៖ "រៀបការបាន៣ថ្ងៃ ខ្មែរក្រហម បានឲ្យខ្ញុំទៅធ្វើការកន្លែងដើមវិញ គឺនៅអណ្តូងតាឡឹង ភូមិថ្កូន ឃុំព្រៃឈរ ចំណែកប្តីខ្ញុំវិញគឺ ខ្មែរក្រហម ឲ្យទៅធ្វើការ នៅទីរួមស្រុកព្រៃឈរ នៅកន្លែងដែលពិការធ្វើខ្មៅខ្លួង គ្រឿងឡាន ដែលគេហៅថា កន្លែងធ្វើគ្រឿងយានយន្ត។ ក្នុងរយៈពេល១ខែ ទើបខ្មែរក្រហមបានអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំបានជួបប្តីខ្ញុំមួយដង។ អ៊ីចឹង

ក្នុងនេះ គឺលោកស្រីអត់បានបញ្ជាក់ថា មានឈ្លបតាមដានលោកស្រីទេ។ ហើយឯកសារមួយទៀត គឺឯកសារលេខ E3/6407a ត្រង់ERN ជាភាសាខ្មែរ គឺមាន 00580715, ជាភាសាអង់គ្លេស មាន 00850589 គឺលោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា ក្នុងពេលនោះ ទោះបីជាខ្ញុំមិនពេញចិត្តជាមួយមិត្តកែវ ក្តីក៏ខ្ញុំមិនហ៊ានប្រកែក ចេះតែទ្រាំរួមរស់ជាមួយគ្នារហូតខ្មែរក្រហមបានបំបែកប្តីប្រពន្ធខ្ញុំ។ អ៊ីចឹងចំណុចនេះ ក៏លោកស្រីមិនបានបញ្ជាក់ថា មានឈ្លបតាមដានដែរ។ ហើយនៅក្នុងចម្លើយរបស់លោកស្រីជាមួយនឹងមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ដែលមានលេខឯកសារ E3/10710 នៅក្នុង ERNជាភាសាខ្មែរមានលេខ 01329217, ជាភាសាអង់គ្លេសមានលេខ 01337495, ជាភាសាបារាំងមានលេខ 01337595 ក្នុងនោះ លោកស្រីក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា ពេលដែលការហើយហ្នឹងគឺលោកស្រីមិនបានទទួលស្គាល់គាត់ទេ ហើយឪពុករបស់លោកស្រីបានអប់រំកូនប្រសា "តាមដំណើរពីឪពុកខ្ញុំអប់រំ គាត់មកប្រាប់ខ្ញុំជាហូរហែប៉ុន្តែមនុស្ស ហើយនិងស្រីរស់នៅស្និទ្ធស្នាលទៅ វាលែងអីមិនទទ់ចិត្ត ដល់គេយកខ្ញុំទៅដាក់នៅជាមួយគ្នា៣ខែហ្នា គេដឹងថាបើយើងមិនធ្វើនឹងស្លាប់ ហើយគាត់លួងលោមអ៊ីចឹងទៅ ក៏តាមដំណើរទៅ បានត្រឹមតែមានផ្ទៃពោះហ្នឹងទេ គេសម្លាប់ប្តីខ្ញុំទៅ។" អ៊ីចឹងសំណួរខ្ញុំថា ហេតុអីបានជាពីមុនៗមកនោះ លោកស្រីមិនដែលបានលើកថានៅក្នុងពេលដែលលោកស្រីរៀបការហើយ ក្រោយពេលលោកស្រីរៀប-ការហើយ គឺមានឈ្លបគេតាមដានលោកស្រីមួយយប់ទល់ភ្លឺទេ។ ហេតុអីបានជាចម្លើយមុនៗអត់មាន ហើយទើបតែចម្លើយក្រោយនេះទើបមានបាទ?

[១១:១៦:៤៣]

ឆះ ចាស ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ពីឯកសារខុសគ្នា។ កាលពីមុន ខ្ញុំនិយាយខ្លីទៅតាមសំណួរសួរ ចាស។ ពេលក្រោយខ្ញុំឆ្លើយទៅតាមសំណួរសួរ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំនិយាយទៅតាមសំណួរសួរ ពេលមុនខ្ញុំនិយាយខ្លីដែលថាមិនបានរៀបរាប់ឲ្យអស់នោះ ព្រោះកាលហ្នឹងសួរទៅខ្ញុំនិយាយតាមខ្លីៗដើម្បីងាយចប់។ ដល់ក្រោយនេះ ខ្ញុំសួរ គាត់និយាយពីការពិត ឲ្យនិយាយឲ្យអស់ អ៊ីចឹងនឹងបញ្ជាក់ជូនថា កាលពីសម័យហ្នឹង ក្រោយពីខ្ញុំការហើយ គេឲ្យខ្ញុំ គេនាំខ្ញុំយកទៅដាក់កន្លែងរោងដែលគេចែករបបហ្នឹង ខ្ញុំទៅបានឲ្យដេកជាមួយប្តី តែខ្ញុំមិនដេកឈ្លបតាមដានខ្ញុំមួយយប់ទល់ភ្លឺពិតមែន។ គេតាមដាន ខ្លាចយើងមិនត្រូវគ្នា ខ្លាចយើងមិនរស់រួមគ្នា ចាសដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើមអ៊ីចឹង។ ខ្ញុំភូតគេថាទៅជាឈឺជុះ រាកអាចម៍ ចេញចូលៗ ដើម្បីជៀសវាងបញ្ហាចោទប្រកាន់អំពីឈ្លប។ អ៊ីចឹងកាលដែលខ្ញុំដោះខ្លួនសម័យហ្នឹង ខ្ញុំមានការភូតកុហកច្រើនជាមួយពួកឈ្លប។ អ៊ីចឹងបានជាខ្ញុំចេះតែរស់នៅបានទាល់តែគេយកខ្ញុំទៅឲ្យរស់នៅជាមួយប្តីហ្នឹង

ដោយសារ ដូចខ្ញុំបាននិយាយខាងដើមអ៊ីចឹង ព្រោះទៅនៅសហជីពហ្នឹងដែលគាត់មកលេងលើកក្រោយហ្នឹង គាត់មកលេង ខ្ញុំវាអត់ងងុយខ្ញុំការងារហត់ផងអីផង ខ្ញុំដេកលក់ ដល់ដេកលក់ គាត់យកដៃមកដាក់លើខ្លួនខ្ញុំ ដល់ទៅខ្ញុំក៏ដឹងខ្លួនឡើង--

[១១:១៨:២០]

ស៖ អត់អីទេលោកស្រី សូមទោស ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ពីចំណុចនេះទេ ចំណុចនេះលោកស្រីបានលើកឡើងហើយ។ បាទ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមបន្តទៅសំណួរមួយទៀត--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកៗមេធាវីបែងចែកពេលវេលាជាមួយលោក -- ក្រុមមេធាវី ខៀវ សំផន យ៉ាងម៉េចដែរ? បានពិភាក្សាគ្នាទេ?

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ អរគុណលោកប្រធាន។ ដោយសារព្រឹកមិញសហព្រះរាជអាជ្ញាបានប្រើពេលក្រុមការពារក្តីអស់៤៥នាទី អ៊ីចឹងក្រុមការពារក្តីមានពីរវគ្គ អ៊ីចឹងអាចមានពេលល្ងាចបន្ថែមសម្រាប់ការប៉ះប៉ូវដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាគាត់បានប្រើប្រាស់។ អ៊ីចឹងក្រុមរបស់លោក ខៀវ សំផន គាត់ប្រើពេលល្ងាចដែលនៅសេសសល់ពេលវេលាសម្រាប់ល្ងាច បាទ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ យើងសង្ខេបជាងហ្នឹងបានទេ ពីព្រោះកិច្ចដំណើរការនៅមានធ្វើទៅមុខទៀតណ៎ះ! មិនមែនរឿងតាមគេទេ ការប្រើប្រាស់ពេលវេលា យើងសាកល្បងទៅឃើញថា ប៉ាន់ស្មានទៅ វាមិនដូចអ្វីដែលយើងបានគិតទេ យើងថានឹងសំណួរវាមិនមានអីដល់ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ដល់ម្ល៉ឹងទេ។ លោកគិតឡើងវិញពីបញ្ហានេះ គួរបង្រួមមកត្រឹមណា មិនមែនឃើញគេប្រើលើស ហើយយើងចង់ប្រើលើសដូចគេនោះទេ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ លោកប្រធាន បាទ ខាងខ្ញុំបានពិភាក្សាគ្នា គឺយើងយកតែពីរវគ្គទេ។ អ៊ីចឹង សូមបន្តសំណួរខ្ញុំបន្ថែមទៅទៀត។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ ទាក់ទងនឹងលោកស្រីបានឆ្លើយ--

[១១:២០:០០]

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

ចំណុចដែលលោកប្រធានលើកឡើង គឺថាលោកមានពីរវគ្គមែន។ ក៏ប៉ុន្តែក៏មិនគួរណាប្រើពេលវេលាទាំងពីរវគ្គនេះឲ្យអស់ ដោយសួរសំណួរណាដែលមិនពាក់ព័ន្ធនោះទេ។ អ៊ីចឹង សូមសួរសំណួរឲ្យបានពាក់ព័ន្ធជាទីបំផុត ដើម្បីសន្សំសំចៃពេលវេលា។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាត អរគុណ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាទពិជាមានការលំបាក ដោយសារសំណួរអ្វីដែលខ្ញុំសួរ សុទ្ធតែជាពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារទាំងអស់ ដែលវាមានភាពប្រទាំងប្រទើសគ្នា បញ្ច្រាសបណ្ដោយគ្នា។ អ៊ីចឹងអ្វីដែលខ្ញុំសួរនេះ គឺទាក់ទងទៅនឹងស្វែងរកការពិត ថាតើឯកសារណាមួយឲ្យប្រាកដ។ តែខ្ញុំដើម្បីជៀសវាងបញ្ហានេះ ខ្ញុំនឹងសង្ខេបឲ្យកាន់តែខ្លី។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អញ្ជើញលោកបន្ត ដល់ម៉ោងដប់មួយនិងសែសិបប្រាំនាទី។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ អរគុណលោកប្រធាន។

[១១:២០:៥០]

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ លោកស្រីបញ្ជាក់ថា ពេលសវនាការពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា នៅថ្ងៃដែលប្ដីលោកស្រីរំលោភលោកស្រីហ្នឹង គឺលោកស្រីបានដេកលក់ ហើយប្ដីលោកស្រីក៏ចាប់លោកស្រីហែកអាវ ហែក -- ឱបលោកស្រីរឹត ហើយហែកអាវហែកអីលោកស្រីតែម្ដង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសំណួរទី៤៤ នៃឯកសារលេខ E3/9820 គឺលោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា ខ្ញុំសូមដកស្រង់៖ "គាត់បានដេញចាប់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះ ហើយគាត់បានហែកអាវខ្ញុំ និងអាវទ្រនាប់របស់ខ្ញុំ។ គាត់បានឱបខ្ញុំ ពេលដែលខ្ញុំប្រកែកហ្នឹង គាត់បានទាញខោរបស់ខ្ញុំសម្រាត ហើយចាប់សម្រាតទាញខោរបស់ខ្ញុំទៀត។" អ៊ីចឹងក្នុងហ្នឹង គាត់បញ្ជាក់ថា គាត់បានដេញចាប់លោកស្រីពេញនៅក្នុងផ្ទះហ្នឹង។ អ៊ីចឹងហេតុអីបានជាចម្លើយពីរនេះ វាមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា?

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ដើម្បីឲ្យអស់ចម្ងល់។ កាលពីយកទៅដំបូង យប់ដំបូងហ្នឹង គាត់សុំខ្ញុំដេក

ជាមួយ តែខ្ញុំមិនព្រមដេកជាមួយ។ អ៊ីចឹងអាយប់ដំបូងហ្នឹង ខ្ញុំរត់មែន។ ចាស ខ្ញុំរត់ចុះរត់ឡើង។ យប់ទី២ រត់ចុះរត់ឡើង ខ្ញុំរកលោតរកអ៊ីចឹង។ គាត់ចេះតែថា ទៅ ចុះទៅគេចាប់។ លោតទៅគេចាប់។ ហ្នឹងយប់ដំបូង ដែលខ្ញុំទៅដំបូង។ ដល់ក្រោយមកទៀតមក ដល់ពេលខ្ញុំហ្នឹង វាត្រូវអស់កម្លាំង អត់ឃ្លានបាយ ងងុយដេក ថៃ្ងនឡើលើកក្រោយហ្នឹង ដែលគាត់បានរំលោភខ្ញុំហ្នឹង ខ្ញុំកំពុងតែដេកលក់។ ដូចខ្ញុំជម្រាបខាងដើមអ៊ីចឹង។ ដល់ដឹងខ្លួនឡើង គាត់ក៏ដាក់ដៃនៅលើខ្លួនខ្ញុំ ពេលខ្ញុំរើបម្រះ គាត់ក៏រឹតខ្ញុំ ចាស។ រឹតខ្ញុំទៅ គាត់និយាយទៅ ក៏គាត់និយាយពីរឿងថាការប្ដីប្រពន្ធ មានតែការរួមរស់អ៊ីចឹងទៅ ដល់កាលណាយើងមិនព្រម យើងស្ទុះយើងអ៊ីចឹង គាត់ចាប់ទាញអាវ។ ទាញអាវទាញអ៊ីចឹងទៅ ប្រលេះខ្សែអាវប្រលេះអីទៅ ដល់ពេលដល់ខោអាវក្នុងខ្ញុំ គាត់មិនចាប់ដោះឡេវ គាត់ចាប់ទាញទៅ វាអាចដាច់ឡេវអស់។ ចាស ដល់ពេលហើយ--

[១១:២៣:១៨]

ស៖ បាទ ដោយសារពេលវេលា ខ្ញុំសូមសង្ខេបខ្លី ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់។ ឥឡូវនេះ ចុះអាថ្ងៃដែលលោកស្រីថា លោកស្រីរត់ពេញផ្ទះហ្នឹង តើគាត់មានហែកអាវហែកខោលោកស្រីទេ ថ្ងៃនុ៎ង?

ឆ៖ ហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ជូនដែរ ពីរបីយប់ដំបូងហ្នឹង គាត់អត់មានធ្វើអីខ្ញុំទេ គ្រាន់តែខ្ញុំរត់ចុះរត់ឡើងៗទេ។ អត់ទាន់បានទេ។ ទាល់តែពេលខ្ញុំដេក គាត់ចាប់ខ្ញុំបាន អាហ្នឹងបានគាត់ហែក។

ស៖ បាទ តែចម្លើយ៤៤ ទី៤៤ហ្នឹង លោកស្រីថា “គាត់បានដេញចាប់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះ ហើយគាត់ហែកអាវ និងហែកខោទ្រនាប់របស់ខ្ញុំ។” អ៊ីចឹងចំណុចនេះ គឺបញ្ជាក់ច្បាស់ថា គឺគាត់ដេញចាប់ ហើយគាត់ហែកខោហែកអាវលោកស្រីទៀត។ អ៊ីចឹងយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ដែរ ពាក្យហែកខោហែកអាវហ្នឹង គឺពេលខាងក្រោយ ចុងក្រោយ។ ចុងដែលគាត់បានចាប់ខ្ញុំរំលោភ ចាស។ ពេល កាលពីដែលខ្ញុំរត់ចុះរត់ឡើងហ្នឹង គាត់ចាប់ខ្ញុំអត់បាន អត់ទាន់បានចាប់រំលោភទេ។

ស៖ បាទ ពេលវេលាខ្លី អ៊ីចឹង ខ្ញុំសូមបន្តទៅទៀត។ នៅក្នុងចម្លើយរបស់លោកស្រី E3/4905 នៅក្នុងERN ជាភាសាខ្មែរមានលេខ 00541273។ លោកស្រីមិនបាននិយាយអំពីការរំលោភទេ ខ្ញុំសូមដកស្រង់៖ “ថ្ងៃមួយ ខ្ញុំត្រូវបានអង្គការយករទេះមកដឹកខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យទៅជួបប្ដីខ្ញុំ។ ពេលនោះ ខ្ញុំជិះរទេះចេញពីភូមិអណ្ដូងតាឡឹងម៉ោងដប់យប់ តែមិនបានទៅដល់ស្រុកព្រៃឈរទាំងយប់នោះទេ។ លុះព្រឹកឡើងបន្តដំណើរទៅមុខទៀត ខ្មែរក្រហមឈ្មោះ មិត្តលី បានឱ្យខ្ញុំទៅដាក់នៅផ្ទះរោងធ្វើស្ករ។ នៅទីនោះ

យាយឃឹម(ស្លាប់) និង តាភាន់(ស្លាប់) បានណែនាំខ្ញុំឲ្យព្រមរួមរស់ជាមួយប្ដីខ្ញុំ ដូចប្ដីប្រពន្ធដទៃទៀតទៅ ព្រោះខ្លាចគេសម្លាប់។ ពេលនោះខ្ញុំក៏យល់ព្រមទៅ។" អ៊ីចឹងចំណុចនេះ លោកស្រីមិនបាននិយាយពីការរំលោភទេ គឺលោកស្រីយល់ព្រមតាមរយៈការណែនាំរបស់យាយតា។ ហើយនៅក្នុងឯកសារ E3/70710 ដែលជាចម្លើយរបស់លោកស្រីនៅមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា--

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

លោកមេធាវី សូមឲ្យយឺតបន្តិច ដើម្បីឲ្យបកប្រែទៅបានតាមទាន់ពេលវេលា។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ នៅក្នុងចម្លើយរបស់លោកស្រីឯមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាមាន ដែលមាន ERN ជាភាសា ខ្មែរ 01329217, ជាភាសាអង់គ្លេសមានលេខ 01337495, ជាភាសាបារាំងមានលេខ 01337530 លោកស្រីថា ខ្ញុំសូមដកស្រង់៖ "ចាស គាត់អប់រំកូនប្រសាហ្នឹង គាត់និយាយតាមដំណើរពីឪពុកខ្ញុំអប់រំដល់គាត់មកប្រាប់ខ្ញុំហួរហែទៅ។ ប៉ុនថាមនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រីរស់នៅតែជិតស្និទ្ធ តែស្និទ្ធស្នាលទៅវាលែងអីនឹងមិនទន់ចិត្ត។ ដល់គេយកខ្ញុំទៅដាក់ឲ្យនៅជាមួយគ្នា៣ខែ គេដឹងហ្ន៎ា គេដឹងថាយើងមិនធ្វើនឹងស្លាប់។ ហើយគាត់ក៏លួងលោមអ៊ីចឹងក៏តាមដំណើរទៅណ៎ា បានត្រឹមតែមានផ្ទៃពោះហ្នឹងទេ គេសម្លាប់ប្ដីទៅ។" អ៊ីចឹងលោកស្រីក៏មិនបានបញ្ជាក់ថា គេ ប្ដីរបស់លោកស្រីរំលោភដែរ គឺលោកស្រីព្រមព្រៀមតាមការលួងលោមរបស់ប្ដីរបស់លោកស្រី។

ហើយឯកសារមួយទៀតគឺ E3/6407a ដែលមាន ERN ជាភាសាខ្មែរលេខ 00541273, ជាភាសាអង់គ្លេស គឺមានលេខ 00850589 និង 90 ហើយលោកស្រីបានថ្លែងថា៖ "ក្នុងពេលនោះទោះបីខ្ញុំពុំបានពេញចិត្តជាមួយ មិត្តកែវ ក្ដីក៏មិនហ៊ានប្រកែក ចេះតែទ្រាំរួមរស់ជាមួយគ្នារហូតខ្មែរក្រហមបានបំបែកប្ដីរបស់ខ្ញុំមិនឲ្យរស់នៅជាមួយគ្នា។" អ៊ីចឹងឯកសារទាំងបីនេះ គឺលោកស្រីមិនបានលើកឡើងអំពីការដែលប្ដីលោកស្រីចាប់រំលោភទេ គឺឯកសារវាកើតចេញពីការលួមលោងរបស់ប្ដីលោកស្រី និងពីការណែនាំរបស់យាយតា។ អ៊ីចឹងសុំលោកស្រីបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ចំណុចនេះមើល តើយ៉ាងម៉េចបានឯកសារទាំងនេះផ្ទុយគ្នាបែបនេះ?

[១១:២៨:២៣]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ចាសខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ សំណួរនៅក្នុងឯកសារទាំងបី កាលពីដំបូងគេនិយាយសួរមក កាលពី

រំលោភ ខ្ញុំគ្រាន់តែពាក្យរំលោភ តែខ្ញុំមិនបានបកស្រាយ ដោយសារកាលហ្នឹងនៅអៀនខ្មាស។ អ៊ីចឹងក៏គាត់និយាយ អត់បាននិយាយក្បោះក្បាយជម្រាបប្រាប់គាត់ដែរ គ្រាន់តែនិយាយពាក្យ "ការរំលោភ" ទៅនិយាយពីការគេសួរថា ក្រោយពីរំលោភ -- ក្រោយគេបង្ខំ តែអីៗអ៊ីចឹង ខ្ញុំគ្រាន់ថា ខ្ញុំនិយាយខ្លី ខ្ញុំថា ដល់ពេលក្រោយទៅដឹងដល់ឪខ្ញុំអ៊ីចឹងទៅ គាត់អប់រំណែនាំអ៊ីចឹងទៅ ហ្នឹងក៏ចប់ត្រឹមហ្នឹងទៅ ចាស។

ដល់ក្រោយទៀត ខ្ញុំបាននិយាយអ៊ីចឹងដែរ ចាស ក៏ខ្ញុំមិនបានបញ្ជាក់ថា គេចាប់បង្ខំអីទេ ព្រោះការខ្មាសអៀនហ្នឹងវានៅច្រើននៅក្នុងខ្លួន ដូចជាហែកហួរខ្លួនឯងទៅប្រាប់អ្នកដទៃ។ រួចកាលហ្នឹង អ្នកយកសារព័ត៌មានក៏គាត់មិនបានបញ្ជាក់ថា មីងអើយកុំខ្មាសអី រឿងរ៉ាវដែលមីងឯងត្រូវនិយាយៗឲ្យអស់មក គាត់អត់បានបញ្ជាក់អ៊ីចឹង ខ្ញុំក៏និយាយកាត់ៗទៅតាមសំណួរហ្នឹងដែរ។ អ៊ីចឹងការសួរហ្នឹង ហើយនិងអ្នកឆ្លើយហ្នឹង វាមិនមែនខុសពីអ្នកណាទេ គឺខ្ញុំជាអ្នកមកស្រាយមិនបានឲ្យអស់ ព្រោះការខ្មាសអៀនច្រើន។ អ៊ីចឹងមិនអាចហែកហួរខ្លួនឯងឲ្យអស់ ឲ្យប្រាប់អ្នកដទៃឲ្យដឹងទេ។ អ៊ីចឹងគ្រាន់តែខ្ញុំលើកពីការដែលពីសម័យហ្នឹង គេបង្ខំខ្ញុំឲ្យរៀបការខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹងមែន។ ចាស សូមអស់។

ស៖ បាទ ចុះទម្រង់បែបបទដែលលោកស្រីបំពេញក្នុងនាំដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីហ្នឹង អ្នកណាជាអ្នកបំពេញជូនលោកស្រីដែរ? ហើយគេបានពន្យល់លោកស្រីដែរឬទេ បាទ?

[១១:៣០:០០]

ឆ៖ ហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ជូនដែរ កាលហ្នឹងខ្ញុំការដាក់ពាក្យប្ដឹងនៅអាដហុក។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមិនអាចចាប់អារម្មណ៍ថាអ្នកណាទេ គឺខ្ញុំភ្លេចចាស។ អ៊ីចឹងការនិយាយហ្នឹងក៏គាត់សួរនាំអីដែរ តែយើងមិនបានបកស្រាយហ្នឹងដោយសារការយើងខ្មាសអៀន អ៊ីចឹងខ្ញុំក៏ ហ្នឹងទី១ នៅអាដហុក។ ពីដំបូងគេជាមួយឆាំង យុ ចាសហ្នឹងក៏ខ្ញុំមិនបានបកស្រាយឲ្យអស់ដែរ ព្រោះកាលហ្នឹងនិយាយខ្លីៗដែរ គ្រាន់តែនិយាយពីប្រវត្តិថា ខ្ញុំលំបាកជួនកាលគេចាប់បង្ខំឲ្យរៀបការអីខ្ញុំនិយាយខ្លីៗទេ ខ្ញុំមិនបានបកស្រាយឲ្យអស់ទេ។

ស៖ បាទ ដោយសារពេលវេលាខ្ញុំចង់បញ្ជាក់បន្ថែមបន្តិច តើហេតុអីបានជាពេលនេះលោកស្រីបែរជាបានលើកឡើងពីការរំលោភវិញ លោកស្រីម៉េចក៏មិនខ្មាសអៀន? ហើយដោយសារអីបានជាមានអ្នកណាប្រាប់លោកស្រីម៉េចបានជាលោកស្រីបានលើកឡើងពេលនេះ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ចំណុចក្រោយនេះ គាត់បានលើកឡើងថា អ៊ំៗឯងនិយាយទៅ ខ្មាសអីទៀត ការដែលរំលោភហ្នឹងអ្វីខ្លះអ៊ំឯងនិយាយឲ្យអស់មក។ គាត់និយាយថា កាលណាខ្មាសយើងមិនមានភស្តុតាងជាក់លាក់ទេ អ៊ីចឹងនិយាយឲ្យច្បាស់លាស់ ដល់ទៅក៏ខ្ញុំនិយាយតាមដំណើរដើមទងពីដើម

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

រហូតចប់ជម្រាបប្រាប់គាត់ទៅចាស។

[១១:៣១:១៧]

ស៖ ចុះម៉េចបានគាត់ដឹងថាគេ ប្ដីរបស់លោកស្រីរំលោភលោកស្រីអ្នកសួរហ្នឹងបាទ?

ឆ៖ ការដែលខ្ញុំឡើងមកធ្វើសក្ខីកម្មហ្នឹង គាត់សួរខ្ញុំកាលហ្នឹងខ្ញុំដាក់ពាក្យបណ្ដឹងថាគេ ខ្ញុំជាប់ដើមបណ្ដឹងក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ការរំលោភរៀបការហ្នឹង រំលោភបង្ខំឲ្យខ្ញុំរៀបការចាស។ ដល់អ៊ីចឹងវាជាប់នៅក្នុងដើមបណ្ដឹងហ្នឹង បានជាគេហៅមកខ្ញុំសួរបញ្ជាក់ជាលើកទី៣។ ដល់ទៅខ្ញុំក៏គាត់សួរខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ សួរថា សួរខ្ញុំខាងដើមសួរថា អ៊ំជាៗដើមបណ្ដឹង ឬក៏ជាសាក្សី? គាត់សួរខ្ញុំ។ ខ្ញុំថាខ្ញុំដាក់ជាដើមបណ្ដឹង។ ដើមបណ្ដឹងពីរឿងអី? គាត់សួរខ្ញុំ។ ខ្ញុំថា ខ្ញុំពីរឿងបង្ខំឲ្យខ្ញុំរៀបការ អាហ្នឹងខ្ញុំបញ្ជាក់ជូនគាត់អ៊ីចឹងចាស។

ស៖ បាទ ដោយសារពេលវេលាខ្លី ខ្ញុំសូមសំណួរមួយទៀតមុនដែលប្រគល់ឲ្យសហភាគាបរទេស។ ចុះលោកស្រីក្រោយរៀបការជាមួយប្ដីលោកស្រីហើយ គាត់ពិការបែបហ្នឹង តែលោកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេ តើចរិតលក្ខណៈរបស់គាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរបាទ?

ឆ៖ ចាស ក្រោយពីរៀបការរួចទៅគាត់មនុស្សស្លូតបូតទេ។ គាត់មិនអ្នកឃោរឃៅទេ បើគាត់ឃោរឃៅ គាត់រំលោភតាំងពីការដំបូងម្ល៉េះ ប៉ុនខ្ញុំអង្វរគាត់ ខ្ញុំលួងលោមគាត់ ខ្ញុំសូមចិត្តខ្ញុំអ៊ីចឹង គាត់អធ្យាស្រ័យខ្ញុំរហូត។ រហូតដល់ពេលគេយកខ្ញុំទៅនៅកន្លែងគាត់ចាស អាហ្នឹងខ្ញុំសូមជម្រាប។ គឺថា បើអត្តចរិត ឬកពារគាត់ស្លូតបូត។ អាហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់តែប៉ុណ្ណឹង។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ បាទ ខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតលោកប្រធានប្រគល់វេទិកាជូនសហមេធាវីអន្តរជាតិ ដើម្បីបញ្ចប់ម៉ោងនេះបាទ។

[១១:៣៣:១២]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ម៉ោងខាងហ្នឹងដូចអស់ហើយ ព្រោះ៤៥នាទី គឺសម្រាប់មេធាវីការពារក្ដីលោក ខៀវ សំផន ប្រសិនបើប្រើប្រាស់គឺមេធាវីការពារក្ដី ខៀវ សំផន គឺនៅ៣០នាទី ទៀតនៅរសៀលនេះ។

សូមអញ្ជើញខាងណាប្រើក៏បានដែរ។

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ខ្ញុំកត់សម្គាល់ឃើញថាភាគីសហព្រះរាជអាជ្ញាបានប្រើប្រាស់ពេលវេលាច្រើនជាងខាងមេធាវីការពារក្តី នេះជាបទ--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

យើងបានធ្វើសវនាការសួរដេញដោលអ្នកជំនាញ គឺយើងបានប្រើប្រាស់ពេលវេលារហូតដល់រសៀលកាលពីថ្ងៃសុក្រ។ អ៊ីចឹងហើយបានជាយើងបំពេញបន្ថែមឱ្យក្នុងបំណងជួសជុល គឺតែ២៥នាទីទេ ហើយគាត់ប្រើប្រាស់ខ្លួនគាត់ថា៤០ -- អ៊ំ! ៣០នាទី ហើយដោយសារសំណួរវាមានបញ្ហាដែលត្រូវឆ្លើយឆ្លងវែង គឺគេពន្យាររហូតដល់៤៥នាទី។ អ៊ីចឹងអាចវាលើសតែ១៥នាទី ទេព្រឹកមិញ មិនមែននីតិវិធីរបស់តុលាការផ្តល់ឱ្យគាត់ដោយសេរីនោះទេ។ គឺដោយសារបញ្ហានីតិវិធីនៃការរុញ ដោយសារភាគីគឺតែងតែសួរ ហើយមានការបញ្ហាសម្រេចអ៊ីចឹងទៅ ហើយសួរស្តាប់នូវអ្នកជំនាញ គឺអត់បានចប់តាមបំណងតាមពេលកំណត់មួយព្រឹកទេ គឺវាឆ្កៀលឆ្លងដល់រសៀលទៀតកាលពីថ្ងៃសុក្រ -- អ៊ំ! កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។ អ៊ីចឹងហើយបានជាយើងជួសជុលពេលវេលាសម្រាប់ ២៥នាទី កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ឱ្យគេវិញ។ ហើយយើងមានបំណងចេតនាក្នុងការពន្យារ ១០នាទី ៥នាទី ឬក៏១៥នាទី ដើម្បីឱ្យនីតិវិធីនេះវាជួសជុលបំពេញបង្គ្រប់ ប៉ុន្តែភាគីពេលដែលយើងចង់មានបំណងអ៊ីចឹង គឺគាត់សម្លឹងមើលម៉ោងឱ្យតែចប់ គឺគាត់ងាក គាត់សុំឈប់ហើយ។ ប៉ុនដល់ពេលប្រើប្រាស់ពេលវេលាគឺគាត់ប្រើលើស យើងគិតថាយើងជាការខុសរបស់យើងដែរ។ ហើយពីនេះទៅ គឺយើងក្តាប់ឱ្យបានបញ្ហានេះ គឺមិនឱ្យលើសជាដាច់ខាត។ ព្រោះយើងបានឃើញលោកសើចចំអកឱ្យយើងអំមិញ គឺពេលដែលយើងសម្រេចពីបញ្ហានេះយើងយល់បញ្ហានោះ។ អ៊ីចឹងហើយបានជាយើងត្រូវតែពង្រឹងបញ្ហានេះឱ្យបានល្អឡើងវិញ។

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ពិតហើយ គឺជាការសើចចំអក ដូចលោកប្រធាន<បានឃើញ>អ៊ីចឹងមែន។ តែយ៉ាងណាក្តីមេធាវីការពារក្តីមានពីរវគ្គ ហើយយើងចាប់ផ្តើមម៉ោងជិតដប់ទៅហើយ។ <អ៊ីចឹង គឺ៤៥នាទី ដូច្នេះយើងគួរតែអាចបន្តដល់ម៉ោង២ និង ១៥នាទី។ ការពិតទៅ ខ្ញុំនៅមានតែមួយសំណួរទៀតទេ។> ដូច្នេះខ្ញុំអត់យល់លោកប្រធាន ហេតុអីបានជាពេលវេលារបស់មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានកាត់បន្ថយបែបនេះ។ <នេះជាការព្រមព្រៀងដែលយើងបានអនុវត្ត៥ឆ្នាំមកហើយ អ៊ីចឹង ខ្ញុំមិនយល់ថាហេតុអី។>

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ឥឡូវយើងជួសជុលឱ្យរហូតដល់ម៉ោង ដប់មួយ សែសិបប្រាំនាទី។ ចាំយើងបូកឱ្យ យើងបូករួច

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឱ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ហើយនេះ! កំពុងតែបូក យើងបូករួចហើយ ហើយនៅរសៀលនេះ គឺ៤៥នាទី អង្កាល់ពីនិយាយព្រឹកមិញ ឃើញថាខាងភាគីនេះបានប្រើប្រាស់អស់៤៥នាទី។ ឥឡូវបើប្រើទៅ វា៤៥នាទីរសៀលនេះ។ អ៊ីចឹង យើងជួសជុល១៥នាទីឲ្យរហូតដល់ម៉ោង ១១:៤៥នាទី វាអស់១៥នាទីហើយ។ អ៊ីចឹងបូកជាមួយរសៀល កន្លះម៉ោងទៀត វាស្មើគ្នាទាំងស្រុងតែម្តង អត់មានលើសខ្វះទេ។

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ខ្ញុំស្មានតែពេលវេលាអម្បាញ់មិញនេះ អស់ត្រឹមនេះតែម្តង។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំនឹងប្រើពេលវេលារហូតទៅដល់មួយ សែសិបប្រាំនាទី ទៅតាមការចែករំលែកពេលវេលាពីមេធាវីការពារក្តីក្រុមលោក ខៀវ សំផន។

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អរុណសួស្តី ខ្ញុំមានសំណួរតិចតួចទេ។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ ខ្ញុំហៅថាជាការខ្វះចន្លោះប្រហោងយ៉ាងខ្លាំងរវាងកិច្ចសម្ភាសន៍ជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា<និង>ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់លោកស្រី<ពីមុន> ហើយ<ម្យ៉ាងទៀត> ចម្លើយហ្នឹងខ្វែងគ្នាច្រើនណាស់<រវាងសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីនៅឆ្នាំ២០១៤ និងសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីកាល>ពីរសៀលសប្តាហ៍មុននោះ ហើយនិងថ្ងៃនេះ។ អ៊ីចឹងកិច្ចសម្ភាសន៍ជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលឯក-សារកម្ពុជានិង<ពាក្យសុំតាំងខ្លួន>លើកទី១ លោកស្រីអត់បាននិយាយអំពីការចាប់រំលោភទេ។ លោកស្រីថា ប្តីរបស់លោកស្រីជាមនុស្សដែលមានសន្តានចិត្តល្អ។ ក៏ប៉ុន្តែ<លោកស្រីអត់>មាននិយាយថា <មានអ្នកប្រាប់ឲ្យលោកស្រី>រួមដំណេក<ទេ។ លោកស្រីមិនបាននិយាយអ្វីសោះពីការ>តាមមើលតាមស្តាប់អី<>។ ទើបតែមកដល់ឆ្នាំ<២០១៤ និង>ទើបតែពេលនេះ លោកស្រីឆ្លើយប្រាប់តុលាការថា ប្តីរបស់លោកស្រីបានចាប់<បង្ខំលោកស្រី និង>រំលោភលោកស្រី<អីជាដើម>។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់យល់ចំណុចនេះ។ ចំណុចខ្វែងយោបល់គ្នានេះ គឺថាខ្វែងយ៉ាងខ្លាំងមែនទែន តើលោកស្រីអាចពន្យល់ពីចំណុចនេះបានទេ?

[១១:៣៨:៥១]

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

លោកប្រធាន ខ្ញុំសូមជំទាស់ត្រង់ចំណុចនេះ។ ធ្វើឲ្យមានការកត់សម្គាល់ដែរ ព្រោះថា តើអង្គជំនុំជម្រះ ត្រូវដឹងថាតើចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ សំខាន់ដែរ ឬក៏អត់? ក៏ប៉ុន្តែគាត់បាន

ឆ្លើយ ទៅនឹងមេធាវីជាតិរបស់ នួន ជា ហើយៗ។ ខ្ញុំសូមជម្រាបជូនតុលាការថា ឯកសារនេះ មិនមែនប្រភេទដូចគ្នាទេ ខ្លឹមសារមិនដូចគ្នាទេ អ៊ីចឹង យើងមិនអាចប្រៀបធៀបចម្លើយរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលធ្វើឡើងដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងចម្លើយរបស់គាត់ដែលឆ្លើយចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនោះទេ។ អ៊ីចឹង បើសិនជាសំណួរនេះវាមានលក្ខណៈស្របច្បាប់នោះ ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនេះអាចឆ្លើយនឹងសំណួរនេះបាន ក៏ប៉ុន្តែយើងត្រូវបែងចែកឲ្យច្បាស់អំពីប្រភេទឯកសារ ដែលលោកមេធាវីកូប៉េ បានលើកឡើង។

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

សំណួរគឺ បានឆ្លើយពីរសំណួររួចទៅហើយ។ អ៊ីចឹងសូម<លោកបញ្ជាក់ថា> តើចំណុចបន្ថែមអ្វីដែលលោកចង់ដឹងលោកមេធាវី? <ព្រោះមេធាវីការពារក្ដីជាតិខាងលោកបានសួរសំណួរហ្នឹងរួចហើយ។>

[១១:៤០:០៧]

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

តាមដែលខ្ញុំយល់គឺថា <អ្វីដែលគាត់នឹងឆ្លើយគឺជាសំណួរដែលមិនទាន់បានសួរ។ ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំ>មិនបាននិយាយចំណុច<ហ្នឹង>។

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ថាពេលនោះគាត់មានការអៀនខ្មាស ទើបតែក្រោយមកទេ បានគាត់ឆ្លើយ ដោយសារគាត់លែងមានការអៀនខ្មាស។

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ការអៀនខ្មាសប្រហែលជាវាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរំលោភសេពសន្ថវៈ ខ្ញុំយល់ចំណុចនេះ។ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាឆ្លើយជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាថា ប្ដីហ្នឹងចិត្តល្អ ហើយរស់នៅជាមួយគ្នាបានយ៉ាងស្រួល។ <ខ្ញុំចង់និយាយថា នេះ វាមិនពាក់ព័ន្ធអីសោះជាមួយនឹងការខ្មាសអៀន។ ការតាមដានឃ្លាំមើលគឺមិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធទាល់តែសោះជាមួយនឹងភាពអៀនខ្មាស។>

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

ចំណុចទាំងអស់នេះគឺបានសួររួចមកមកហើយ។ <ការឃ្លាំមើលហ្នឹងវាជាប្រធានបទនៃសំណួរជាក់លាក់មួយ។> ខ្ញុំមិនដឹងថាមានសួរអំពីរឿង<>ប្ដីគាត់ចិត្តល្អ មិនចិត្តល្អនោះទេ។

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

<ខ្ញុំនឹងសួរទៅដល់ហ្នឹង។> យើងខ្ញុំចង់ដឹង<>ថាវាមានអ្នកណាអូសទាញគាត់ ឬក៏អង្គការអាជ ហុក ឬផ្នែកណាមួយអូសទាញគាត់ឲ្យគាត់<និយាយអ្វីដែលគាត់បាន>ឆ្លើយ<នៅពេលនេះ>។

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

<អ៊ីចឹង សួរសំណួរហ្នឹងទៅ។>

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

អ៊ីចឹងបានខ្ញុំមិនពេញចិត្តជាមួយនឹងការពន្យល់របស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ថាគាត់អៀនខ្មាស រឿងហ្នឹង ហើយដំបូងនេះគាត់ឆ្លើយថាប្ដីគាត់ហ្នឹងចិត្តល្អទេ។ <រឿងនេះ វាគ្មានអ្វីទាក់ទងនឹងការអៀន ខ្មាសទាស់តែសោះ។>

[១១:៤១:២៨]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

និយាយឲ្យច្បាស់លាស់មើល៍ ម៉េចជាការរំខានគេឥឡូវនេះ យើងមើលខាងសហមេធាវីនាំមុខ តំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីពេលវេលាគេ យើងត្រូវផ្ដល់ឲ្យគេឥឡូវនេះ យើងមករំខានគេច្រើនម្ល៉េះ ឥឡូវនិយាយឲ្យច្បាស់លាស់ជំទាស់រឿងអី? ឯកសារទាំងអស់ ឲ្យតែឯកសារដែលជាចម្លើយ ដែលជា មានស្នាមមេដៃ ផ្ដិតមេដៃដោយដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ គឺយកមកប្រើប្រាស់ទាំងអស់បាន។

អញ្ជើញលោកមេធាវី វ៉ិចទ័រ កូប៉េ រួចហើយ!<>

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី សំណួរបានសួរមុននេះរួចមកហើយ។ ខ្ញុំនៅតែមិនទាន់ យល់ថាហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីបាន<មិន>ឆ្លើយពីចំណុចសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធនឹងរៀបការរបស់លោកស្រី ហើយក៏ដូចជាពេលរួមដំណេក <>នៅពេលឆ្លើយជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា <ហើយលោក ស្រីក៏>មិនបានដាក់បញ្ចូល<ក្នុងពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់លោកស្រីដែរ។> ហើយលោកស្រីបានឆ្លើយផងដែរថាលោកស្រីអៀនខ្មាសអង្គាល់ហ្នឹងនោះ។ ក៏ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាពេល នោះ លោកស្រីឆ្លើយថាប្ដីលោកស្រីជាមនុស្សដែលមានចរិតស្លូតបូតចិត្តល្អ រស់នៅជាមួយគ្នាបានស្រួល រហូត? អ៊ីចឹងហេតុអីបានជាលោកស្រី<>ឆ្លើយ<អ៊ីចឹង>ប្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា? <ហើយ ម៉េចមិនឆ្លើយបែបហ្នឹងទៅ>មន្ត្រីស៊ើបអង្កេត <ឬមិនឆ្លើយនៅថ្ងៃនេះនៅចំពោះមុខ>អង្គជំនុំជម្រះ

វិសាមញ្ញនេះ ថាដូច្នេះទៅ?

[១១:៤៣:១៩]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ កាលចម្លើយរបស់ខ្ញុំកាលពីសួរ ពាក្យថា "ប្ដីខ្ញុំស្លូតបូត"ហ្នឹង ខ្ញុំប្រៀបធៀបដូចខាងដើមដែលខ្ញុំបានឆ្លើយអ៊ីចឹង ចាស។ ខ្ញុំឆ្លើយថាបើប្ដីខ្ញុំចិត្តឃោរឃៅពីសម័យដែលគេរៀបការឲ្យហើយនោះ បើគាត់មានចិត្តឃោរឃៅ គាត់រំលោភខ្ញុំតាំងពីរៀបការដំបូងម្ល៉េះ គាត់មិនមែនអធ្យាស្រ័យឲ្យខ្ញុំទាល់តែគេយកទៅគាបសង្កត់នៅកន្លែងគាត់ទេ ចាសអាហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់អ៊ីចឹង។ បើសិនជាគាត់ជាមនុស្សឃោរឃៅ គាត់មិនដែលពន្យារពេលទុកឲ្យខ្ញុំទំនេរខ្លួនរហូតដល់ពេល កំណត់ពេលឲ្យខ្ញុំទៅជួបគ្នានៅកន្លែងគាត់រស់នៅនោះទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា ដែលខ្ញុំលើកពាក្យនេះ ដោយសារយល់ឃើញថា គាត់ជាបុរសម្នួយដែលគាត់គិតដែរ បើគាត់មិនគិត គាត់បំពានបាត់ហើយ។ ចាសអាហ្នឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់អ៊ីចឹង។

ស៖ ខ្ញុំសូមសួរសំណួរចុងក្រោយទៅចុះ។ ហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ថាចុងក្រោយលោកស្រីយល់ព្រមរួមដំណេកជាមួយប្ដីលោកស្រី? <ហេតុអ្វីក៏ក្នុង>ហ្នឹង <លោកស្រីថា>លោកស្រីព្រមរួមដំណេក ហើយនៅពេលនេះលោកស្រីឆ្លើយថាប្ដីលោកស្រីចាប់បង្ខំលោកស្រីទៅវិញ?

[១១:៤៤:៤៧]

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ ការយល់ព្រមនេះ គឺក្រោយពីរំលោភរួចហើយចាស ដល់រំលោភរួចហើយហ្នឹង ខ្ញុំមិនមានការព្រមព្រៀង តែគាត់បានលើកឡើងថា យើង -- ខ្ញុំនិយាយពីប្រពៃណីខ្មែរពីព្រហ្មចារីចាស និយាយពីព្រហ្មចារី។ អ៊ីចឹងប្ដីខ្ញុំនេះ មិត្តកែវនេះ ក៏បានលើកឡើងថា រក្សាព្រហ្មចារីអីទៀត បើខ្ញុំបំផ្លាញមិត្តឯងអស់ហើយ មិត្តឯងនៅតែនេះ នៅតែក្រាញរនៀលមិនឲ្យខ្ញុំអីទៀត បើអ្នកឯងខូចខ្លួនអស់ហើយ។ អ៊ីចឹងបើសិនជាអ្នកឯងខូចខ្លួនហើយ បើរឿងហ្នឹងបែកការណ៍ឡើង អ្នកឯងក៏ស្លាប់ដែរ។ ចាសគាត់និយាយពាក្យលួមលោងខ្ញុំផង ពាក្យគំរាមខ្ញុំផង ធ្វើម៉េចឲ្យខ្ញុំយល់ព្រមដើម្បីរស់នៅជាប្ដីជាប្រពន្ធ។ អ៊ីចឹងកាលណាដល់ពាក្យនិយាយលោមល្បួងផង ពាក្យលើកពីការសម្លាប់ផង ធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ខ្ញុំនេះ វាភ័យខ្លាច ភ័យខ្លាចស្លាប់ ព្រោះត្បិតអីសម័យហ្នឹងគឺស្លាប់។ បើកាលណាគេដឹងរឿងហ្នឹងគឺស្លាប់ ទោះបីអ្នកឯងបានម្ដងក៏ដោយ តែថ្ងៃក្រោយទៀតគេអាចទៅនិយាយថាមិត្តហ្នឹងនៅតែមិនឲ្យរួមដំណេកជាមួយ

មិនឱ្យរួមរក្សជាមួយ ខ្ញុំត្រូវស្លាប់។ អ៊ីចឹងខ្ញុំគិតថា បើសិនជាខ្ញុំខូច អស់ព្រហ្មចារីខ្លួនខ្ញុំហើយ ខ្ញុំគិតថាសេចក្តីស្លាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវចៀសឱ្យផុត។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំត្រូវប្រគល់ខ្លួនឯគេជាចុងក្រោយបំផុតហ្នឹង បានជាខ្ញុំផ្ទៃរហូតដល់មកហ្នឹង។ ចាស សូមបញ្ជាក់អ៊ីចឹង។

ស៖ សំណួរចុងក្រោយបំផុតហើយលោកស្រី។ តើមានអ្នកណាក្រៅពីអ្នកស៊ើបអង្កេតពីមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ឬមន្ត្រីស៊ើបអង្កេតសាលាក្តីនេះ <អាច>ជួយបញ្ជាក់អះអាងបន្ថែមទៅលើដំណើររឿងរបស់លោកស្រីនេះទេ? <ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ភ្លាម តើមាននរណាម្នាក់ដែលលោកស្រីបានប្រាប់រឿងដែលបានកើតឡើងលើលោកស្រីទេ?>

[១១:៤៧:០៦]

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ ការអះអាងនេះគ្មានពីណាទេ។ កាលដែលសួរខ្ញុំទៅតាមដំណាក់កាលៗ គឺខ្ញុំជាអ្នកនិយាយ ក៏ប៉ុន្តែសួរឱ្យអស់ឃ្លាខ្ញុំនិយាយទៅតាមឃ្លា។ សួរពីការរំលោភ ក្រោយរំលោភ គេសួរតាមដំណាក់កាលៗ ខ្ញុំឆ្លើយតាមដំណាក់កាល។ អ៊ីចឹងគ្មានអ្នកណាមកបង្ខិតបង្ខំ ឬឱ្យខ្ញុំនិយាយអី អត់ទេ គឺខ្ញុំនិយាយដោយខ្លួនឯង។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ ឥឡូវនេះ ដល់ពេលសម្រាកថ្ងៃត្រង់ហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោងមួយកន្លះរសៀលនេះ សូមអញ្ជើញចូលវិញដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសវនាការ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនៅបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សីដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះនៅក្នុងអំឡុងពេលសម្រាកថ្ងៃត្រង់ និងឱ្យអញ្ជើញគាត់មកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះវិញ នៅវេលាម៉ោងមួយសាមសិបនាទីរសៀលនេះ។

ហើយបង្គាប់ឱ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំខ្លួនលោក ខៀវ សំផន ត្រឡប់ទៅកាន់មន្ទីរ -- ទៅបន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោមសាលសវនាការនេះ និងបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនគាត់ត្រឡប់ចូលរួមសវនាការនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះវិញនៅរសៀលនេះ ឱ្យបានមុនម៉ោងមួយកន្លះ។

សម្រាកចុះ!

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១១:៤៨ នាទី ដល់ម៉ោង ១៣:០១ នាទី)

[១៣:៣២:២០]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ ផ្តល់វេទិកាជូនទៅមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ដើម្បីបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះអ្នកជំនាញ។

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមគោរពអង្គជំនុំជម្រះ។

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្តី

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំមានសំណួរមួយចំនួនដើម្បីសួរបញ្ជាក់បន្ថែម។ ដំបូងខ្ញុំចង់សួរអ្នកស្រីទាក់ទងតួនាទីរបស់អ្នកស្រី។ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់រួចហើយថាអ្នកស្រីជាមេក្រុមនៅក្នុងក្រុមមួយដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើសមាជិកក្រុម១២នាក់។ ដោយឡែក ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងទម្រង់បែបបទផ្តល់ព័ត៌មានរបស់អ្នកស្រីលេខ E3/4905 បាទ អ្នកស្រីបានឆ្លើយបញ្ជាក់ ខ្ញុំសូមដកស្រង់៖ "នៅក្នុងក្រុមខ្ញុំមានឈ្មោះ មិត្តនារីព្រឿង (ស្លាប់) ជាប្រធានក្រុម មិត្តនារីលី ជាអនុប្រធាន (ស្លាប់) និងរូបខ្ញុំជាសមាជិក"។ សូមបញ្ចប់ការដកស្រង់។ ទាក់ទងនឹងចំណុចនេះដែរ អ្នកស្រីបានឆ្លើយបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះ ព្រឿង និងឈ្មោះ លី ថាជាប្រធានកងធំ នៅជាពិសេសព្រឹកមិញនេះ ក៏អ្នកស្រីបានឆ្លើយបញ្ជាក់ផងដែរ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់ថា តើអ្នកស្រីស្ថិតនៅក្នុងក្រុមរបស់ ព្រឿង បានន័យថា ព្រឿង ជាប្រធាន ហើយ លី ជាអនុប្រធាន ហើយអ្នកស្រីជាសមាជិក ឬមួយក៏អ្នកស្រីជាមេក្រុមដែលស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយឡែក បានន័យថា អ្នកស្រីគ្រប់គ្រងមនុស្ស១២នាក់ ដូចអ្នកស្រីបានជម្រាបជូន?

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមឆ្លើយបញ្ជាក់ ដែលខ្ញុំបានលើកឡើងថា មិត្តលី ជាប្រធាននេះគឺ មិត្តលី ជាប្រធានរួមក្តាប់រួម បើ មិត្តព្រឿង ជាប្រធានកងធំរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាក្រុមនៅក្នុងកងធំរបស់ មិត្តព្រឿង គឺជាប្រធានក្រុមគ្រប់គ្រងសមាជិក១២នាក់ទាំងខ្ញុំ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមានតួនាទីជាប្រធានក្រុម ដឹកនាំ១២នាក់ទាំងខ្ញុំនេះ ដើម្បីចុះធ្វើការងារពលកម្មទៅតាមផែនការរបស់អង្គការកំណត់។

[១៣:៣៥:០០]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីមានតួនាទីបន្ថែមនៅក្នុងអង្គភាពជាកងធំផងដែរ ក្នុងនាមជា

សមាជិកដែរទេ?

ធ៖ ចាស បើជាប់តួនាទីក្នុងកងធំ ខ្ញុំជាសមាជិកកងធំ។

ស៖ បាទសូមអរគុណ។ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់បន្ថែមថា អ្នកស្រីក្នុងនាមជាសមាជិកនេះ បានន័យថា ជាសមាជិកនៅក្នុងក្រុមបីនាក់ ជាអ្នក ឬក៏ហៅថា ថ្នាក់ដឹកនាំកងធំ។ តើអ៊ីចឹងមែនទេ?

ធ៖ ចាស អាហ្នឹង ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ ដូចលោកបានលើកឡើងអ៊ីចឹង ក្នុងកងធំ មាន១អ្នកគ្រប់គ្រង បីនាក់ មានប្រធាន អនុប្រធាន សមាជិក។ ខ្ញុំជាសមាជិកក្នុងក្រុមហ្នឹង តួនាទី ខ្ញុំគេគ្រាន់តែឲ្យត្រួតពិនិត្យក្នុងក្រុមដើម្បីចុះពលកម្មទេចាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេ ថាអ្នកស្រីទទួលតំណែងជាសមាជិកនៅក្នុងកងធំចាប់ពីពេលណាដល់ពេលណា?

ធ៖ ខ្ញុំដែលគេចាត់តាំងឲ្យធ្វើជាសមាជិកកងធំ ខ្ញុំអត់បានចាំឆ្នាំ ថាឆ្នាំណាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា ពេលគេប្រមូលបាយរួម គេប្រមូលបាយរួម ហូបរួមអីហ្នឹងទៅ ក៏គេឲ្យចូលទៅក្នុងកង កងធំហ្នឹង គឺដូចជម្រាបខាងដើមអ៊ីចឹង គឺមានមិត្តព្រឿង មានមិត្តធី ខ្ញុំ។ ក្នុងក្រុមហ្នឹងវាមានបីនាក់។ ដល់អ៊ីចឹងគេឲ្យខ្ញុំតួនាទីជាសមាជិកដើម្បីចុះនាំកម្លាំងក្នុងក្រុមហ្នឹង ឲ្យចុះទៅពលកម្មទៅតាមផែនការកំណត់របស់បក្ស ដូចថា គេឲ្យកាប់ព្រៃអ៊ីចឹង ក្នុងមួយក្រុម១២នាក់ហ្នឹងឲ្យបាន១ហិកតា។ អ៊ីចឹងក្នុងមួយកងហ្នឹង ឲ្យបាន៣ហិកតា។ អ៊ីចឹងល្ងាចឡើងយើងសួរថា តើក្រុមទី១នេះ ក្រុមបានគ្រប់ឬអត់? ក្រុមទី២ បានគ្រប់ឬអត់? ក្រុមទី៣ បានគ្រប់ឬអត់? ចាស ដល់អ៊ីចឹងទៅ ក្នុងក្រុមហ្នឹងគ្នាសុទ្ធតែស្រីៗ ថាគ្រប់អស់ហើយ យើងមានម៉ែត្រឯណាទៅវាស់ទេ អាហ្នឹងប៉ាន់ស្មានទៅ ក៏យកទៅតាមដំណើរការការរាយការណ៍ហ្នឹងដែរចាស។

[១៣:៣៧:៤៦]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់អំពីថ្នាក់លើរបស់អ្នកស្រីទេ តាមសម្ដីអ្នកស្រីដែលបានឆ្លើយកន្លងមកហើយគឺ ព្រឿង ជាប្រធានកង។ ហើយអ្នកស្រីជាប្រធានក្រុមមួយ ហើយជាសមាជិកនៅក្នុងកង កងធំ។ អ៊ីចឹងអ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេថា អ្នកណាជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងកងតូចរបស់អ្នកស្រី នៅពីលើអ្នកស្រីដែរទេ?

ធ៖ ចាស នៅក្នុងកងតូចខ្ញុំហ្នឹង គឺខ្ញុំជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងកងតូច ហើយខ្ញុំគ្រប់គ្រងក្រុមទៀត។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ មានលេខកងទេ ក្នុងកងតូចហ្នឹងមានលេខ ១, លេខ ២, លេខ ៣ ឬ

ដើរហៅថាកងអ្នកស្រីគ្រប់គ្រង កងលេខប៉ុន្មានទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំកាលសម័យនោះ ដូចគេអត់មានចាត់លេខផង គេដឹងតែកងមិត្តព្រឿង កងមិត្តរិន ដឹងតែ អ៊ីចឹង។ ដល់លេខអត់ដែលដឹង ដល់អ៊ីចឹងអត់ ខ្ញុំធ្វើម៉េចនឹងឲ្យបានបញ្ជាក់ថា លេខប៉ុន្មាន ខ្ញុំអត់បានដឹង ចាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះទាក់ទងថ្នាក់លើរបស់ មិត្តព្រឿង ទៀតដែលជា មេកង ក្ដាប់អ្នក ស្រីផ្ទាល់ហ្នឹង ឈ្មោះអីដែរ អ្នកស្រីស្គាល់ទេ?

ឆ៖ ហ្នឹងមិត្តលី។ មិត្តលីហ្នឹងគាត់ក្ដាប់រួមនារីនៅក្នុងសហជីពអណ្ដូងក្រឡឹងហ្នឹង គាត់ក្ដាប់រួម ប៉ុន្មានកងធំហ្នឹង គាត់ក្ដាប់រួមទាំងអស់។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះពីលើមិត្តលី ទៀត?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ចាស សុំទោសអំមិញ។ ខ្ញុំអត់បានដឹងថា អ្នកណាគ្រប់គ្រងនៅលើ មិត្តលី ហ្នឹងទៀតទេ ព្រោះត្បិតអី ទទួលផែនការតែត្រឹម មិត្តលី ជាអ្នកប្រជុំកំណត់ និង មិត្តសូ ជាបុរស។ អ៊ីចឹង ផែនការ គាត់លើកថា អង្គការៗ គាត់អត់ដឹងថាឈ្មោះអី អង្គការហ្នឹងមកពីណាមក អត់ដឹង។ អ៊ីចឹងទទួលតែ ត្រឹមផែនការអ្នកធំ ប៉ុន្មាននាក់ខាងលើហ្នឹងចាស។

[១៣:៥០:០០]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ខ្ញុំចង់សួរពីការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នកស្រី ជាពិសេសទាក់ទងទៅនឹង ការដាក់វិន័យទៅលើអ្នកដែលនៅក្រោមបង្គាប់របស់អ្នកស្រី។ តើអ្នកស្រីធ្លាប់បានចូលរួម ឬក៏ធ្វើការ សម្រេចក្នុងការដាក់វិន័យទៅលើអ្នកនៅក្រោមបង្គាប់របស់អ្នកស្រីដែរទេ?

ឆ៖ កាលពីសម័យហ្នឹង យើងរស់ក្រោមការដឹកនាំរបស់អង្គការ គេដាក់ផែនការ យើងដាក់ ផែនការបន្ត ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានប្រើពាក្យអសុរស ឬគាបសង្កត់ទៅលើស្ត្រីគ្នាឯងហ្នឹង ខ្ញុំអត់ទេ ព្រោះ ការងារធ្វើទាំងអស់គ្នា អត់មានអ្នកត្រួតពិនិត្យ។ ដល់អ៊ីចឹងការងារហ្នឹងគឺយើងបានធ្វើទាំងអស់គ្នា បើ ល្ងាចយើងឡើងទៅផ្ទះ ពេលបាយ យើងឡើងហូបបាយ យើងអត់មានវាស់វែងទេ ប៉ុនបើផែនការគេសួរ យើងថាគ្រប់ ចាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ នៅក្នុងកងរបស់អ្នកស្រីហ្នឹង មានអ្នកណាធ្វើខុសវិន័យ ឬក៏ធ្វើខុសការបញ្ជាពីកងរបស់អ្នកស្រី ឬក៏ពីសហជីព ប្រធានសហជីពថ្នាក់លើរបស់អ្នកស្រីទៀតទេ -- ដែរទេបាទ?

ឆ៖ តាមដែលខ្ញុំចាំ ដឹងថានៅក្នុងកងរបស់ខ្ញុំហ្នឹង វាអត់មានអ្នកណាធ្វើការងារ ទោះបីគាត់លាក់លួចៗកម្លាំង ក៏យើងអត់មានរាយការណ៍ប្រាប់អង្គការដែរ ចាសគាត់ឈឺ គាត់គ្រុនអីចឹងទៅ គ្រាន់តែយើងរាយការណ៍ថាគាត់ឈឺ ក្តៅខ្លួន ឬមួយក៏គាត់គ្រុនក្តៅអីចឹង យើងរាយការណ៍តាមដំណាក់កាលដែលគាត់ពិតប្រាកដ។ ហើយបើសិនជាគាត់ថា ពេទ្យគេមកពិនិត្យអីចឹងទៅ ពេទ្យគេថាគាត់គ្រុនតិចតួចអីចឹងទៅ គាត់ -- ខ្ញុំហ្នឹងការពារដែរ ខ្ញុំថាតែគ្រុនធ្វើការមិនកើតទេ អីចឹងចាក់ថ្នាំ ឲ្យគាត់លេបថ្នាំទៅ ខ្ញុំការពារអីចឹងដែរមិនឲ្យ បង្ខំឲ្យគាត់ទៅធ្វើទាំងឈឺទាំងជាទេ ចាស អាហ្នឹងពេលឈឺ ពេលអី។ បើពេលហូបចុក ខ្ញុំមិនបានមានផែនការទៅរាំងស្ទះមិនឲ្យហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ទេ ចាស ព្រោះបើអី អានេះជារបបរបស់គេអ្នកបញ្ជាពីលើមក គេឲ្យយើងហូប បើបាយលាយពោត ឬក៏លាយដំឡូងអីចឹង គេគិតជាវែកគេវាល់វែកឲ្យហូប អីចឹងខ្ញុំក៏ហូបដូចគេដែរ ខ្ញុំអត់មានលើសគេទេចាស។ ហ្នឹង គឺទៅតាមផែនការរបស់គេ បក្សគេកំណត់ឲ្យទេ ចាស។

[១៣:៤២:៥៤]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ទាក់ទងទៅនឹងទីតាំងដែលអ្នកស្រីធ្វើការ ហើយនិងចម្ងាយនឹងទីតាំងដែលឪពុកម្តាយរបស់អ្នកស្រីធ្វើការ តើមានចម្ងាយពីគ្នាប៉ុន្មានដែរ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់។ ទីតាំងរស់នៅរបស់ឪពុកម្តាយ និងខ្ញុំរស់នៅមិនឆ្ងាយគ្នាពី ២គីឡូម៉ែត្រទេ ប្រហែលជា២.០០០ម៉ែត្រទេ ចាស។ ក៏ប៉ុន្តែសម័យនោះឆ្ងាយដាច់អាល័យ។ ការងារមិនដែលបានទំនាក់ទំនងគ្នា មិនដែលឃើញគ្នាទេ ចាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះចម្ងាយពីសហករណ៍ទៅកន្លែងផ្ទះរបស់ម្តាយឪពុកអ្នកស្រី ហើយនិងពីកន្លែងធ្វើការអ្នកស្រីវិញ មានចម្ងាយប៉ុន្មានដែរ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ពីកន្លែងរស់នៅ និងទៅបំពេញការងារហ្នឹងវាមានៗៗតំបន់ជិត តំបន់ឆ្ងាយ ចាស។ តំបន់

01365203

ជិតទៅ វា បួន ប្រាំរយម៉ែត្រ, ពីរ បីរយម៉ែត្រអ៊ីចឹងទៅ។ មានតំបន់ឆ្ងាយទៅ យើងរាប់ពី ២.០០០ម៉ែត្រ ៣.០០០ម៉ែត្រអ៊ីចឹងទៅ ទៅតាមដីដែលយើងមិនទាន់បានកាប់ឆ្ការព្រៃ។ អ៊ីចឹងវាមាន គេធ្វើពីជិតទៅឆ្ងាយ អ៊ីចឹងវាចេះតែទៅៗៗធ្លាក់ដល់ក្បាលទឹក ទឹកឆាអីឯណោះ មិនមែនជិតទេ ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាចម្ងាយហ្នឹង វាប៉ុន្មានគីឡូទេ ព្រោះអត់បានប៉ាន់ស្មាន ឬវាស់វែង វាអត់អាចប៉ាន់ស្មានបានទេ ប៉ុនវាដឹងថាឆ្ងាយ ព្រោះកាលណាកាប់ព្រៃពី ឆ្ការដាំកប្បាសហ្នឹង ពីដំបូងគេកាប់នៅជាយភូមិដូងតាឡឹងហ្នឹង ដល់យូរៗៗទៅ វាចេះតែពង្រីកវាលៗៗទៅ វាធ្លាក់ដល់ចម្ការកៅស៊ូធីម៉ោង ធ្លាក់ទៅដល់ តាអុក តាពណ៏ អ៊ីចឹងទៅ វាព្រំប្រទល់ខាងហ្នឹងអ៊ីចឹងទៅ។ អ៊ីចឹងវាមានឆ្ងាយចាស។

[១៣:៤៤:៥៧]

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ឥឡូវខ្ញុំចង់សួរអ្នកស្រី ទាក់ទងទៅនឹងរយៈពេលដែលអ្នកស្រីរស់នៅតាមទីកន្លែងជាក់លាក់ នៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៥។ ជាពិសេស ខ្ញុំចង់ -- អ្នកស្រី ចង់ឱ្យស្រីបញ្ជាក់អំពីពេលវេលាទាក់ទងទៅនឹងក្រោយពេលអ្នកស្រីរៀបការ។ តាមខ្ញុំចាំ អ្នកស្រីហាក់ដូចមិនច្បាស់ថា អ្នកស្រីរៀបការនៅពេលណាទេ អាចជាឆ្នាំ ចុងឆ្នាំ៧៦ ឬក៏ឆ្នាំ៧៧។ តើអ៊ីចឹងមែនទេ ឬមួយក៏អ្នកស្រីចាំពេលវេលាណាជាក់លាក់ដែល នៃពេលវេលារៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់អ្នកស្រី?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់។ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ថ្ងៃរៀបការអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ ខ្ញុំមិនដឹងថ្ងៃកំណត់ទៅតាមឆ្នាំសកល ខ្ញុំអត់ច្បាស់ទេ ខ្ញុំដឹងតែកាលហ្នឹង ខ្ញុំដឹងថា ដាំកប្បាសហ្នឹង បានកប្បាសផ្លែចាស់ហើយ គេរៀបការហ្នឹង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថា វាមិនដឹងថាក្នុងខែ១០ ឬខែ១១ ខែ១២ វាអត់ចាំ ចាស អត់ចាំទេ ដឹងតែយើងដាំកប្បាសហ្នឹង ដល់ខែកប្បាសចាស់ជិតបែកមួយៗហ្នឹង វាចុងទឹកភ្លៀងហើយ ចុងឆ្នាំហើយ ខ្ញុំរៀបការហ្នឹង ប៉ុនមិនដឹងខែណា។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អំមិញ ខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់រឿងឆ្នាំ តើអ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេ? បើអ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បាន សូមអញ្ជើញ បាទ។

[១៣:៤៦:៣៣]

ឆ៖ ឆ្នាំដែលខ្ញុំរៀបការហ្នឹង ខ្ញុំតាមដែលខ្ញុំគិតដឹងទៅ វានៅក្នុងចុងឆ្នាំ៧៦ ដើមឆ្នាំ៧៧ ដែលខ្ញុំតាមខ្ញុំគិតទៅតាមរដូវកាលហ្នឹង ព្រោះខ្ញុំធ្វើការនៅក្នុងសហជីពហ្នឹង រយៈពេលពី៧៥ រហូតដល់៧៦ មួយឆ្នាំ ចាស មួយឆ្នាំហើយ ដល់ពេលធ្លាក់ខែវស្សាមួយវស្សាទៀត បានយើងដាំកប្បាស។ ដល់ដាំ

កប្បាស បានកប្បាសផ្លែចាស់ បានខ្ញុំការ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំប៉ាន់ថា ខ្ញុំហ្នឹង បើមិនចុង៧៦ ដើម៧៧ ខ្ញុំចាំតែប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ លោកស្រីអាចបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់កូនទី១ លោកស្រីបានទេ? កើតនៅឆ្នាំណា ពេលណាដែរ?

ឆ៖ កាលកូនខ្ញុំកើតនៅក្នុងរបបហ្នឹង ខ្ញុំក៏វាអត់ចាំខែឆ្នាំច្បាស់លាស់ដែរ ខ្ញុំប៉ាន់តែថា កាលនុំងវាចុងរដូវអ៊ីចឹងដែរ កូនខ្ញុំកើត ចាស។ វាមិនដឹងខែ១២ ក៏មិនដឹង ខែ០១ ក៏មិនដឹង។ ដឹងថា ចុងរដូវដែរចុងរដូវហ្នឹង គេជិត គេច្រូតស្រូវស្រាល ចាស គេច្រូតស្រូវស្រាល អត់ទាន់ច្រូតស្រូវធ្ងន់ទេ។ ខ្ញុំចាំអ៊ីចឹង។ ប៉ុនកាលនុំង ខ្ញុំរៀបរាប់ហ្នឹងទៅ គាត់ដាក់ក្នុងហ្នឹង ប្រហែលជាខែ០១(មករា)អ៊ីចឹង គាត់ដាក់ប៉ាន់ស្មានឲ្យខ្ញុំ។ រួចខ្ញុំប្រហែលជា បើគិតជាឆ្នាំហ្នឹង វាខែច្រូតស្រូវស្រាល បើយើងរាប់ឆ្នាំយើងតាមខែពិសាខ ជេស្ឋ អាសាធ ស្រាពណ៍ វាច្រូវនៅខែកត្តិក ចាស។

[១៣:៤៨:២៩]

ស៖ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់ឆ្នាំថា ៧៨, ៧៩ ឬ៧៧?

ឆ៖ កូនខ្ញុំកើតហ្នឹង ដើមឆ្នាំ៧៨ ចាស ព្រោះបានថា ដើមឆ្នាំ៧៨ វាកើតនៅក្នុង៧៧ ចាស។ កូនខ្ញុំកើតបានមួយខួប ដាច់របបហ្នឹង រំដោះបានរបបហ្នឹង កូនខ្ញុំកើតបាន១ខួប។

ស៖ បាទ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ចំណុចនេះ ទាក់ទងទៅនឹងពេលវេលាមួយដែលអ្នកស្រីបានបញ្ជាក់កន្លងមកថា អ្នកស្រីមិនបានរស់នៅជាមួយគ្នា ក្នុងអំឡុងពេល៤ខែដំបូង ក្រោយពីរៀបការហើយ។ ហើយក្រោយមកទៀត បានអ្នកស្រីត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅនៅមូលដ្ឋានរបស់ខាងប្ដី ហើយក៏ត្រូវបានរស់នៅជាមួយគ្នាចាប់ពីពេលនោះមក។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថា ពេលវេលាដែលអ្នកស្រីរស់នៅជាមួយគ្នាហ្នឹងចំណុចពេលវេលាជាក់លាក់ហ្នឹង អ្នកស្រីចាំបានកាលបរិច្ឆេទទេ? រយៈពេលប៉ុន្មានខែ ក្រោយពីពេលអ្នកស្រីទៅនៅជាមួយប្ដីរបស់អ្នកស្រីនៅខាងសហករណ៍ ឬក៏មូលដ្ឋានការងាររបស់ប្ដីអ្នកស្រី?

[១៣:៥០:០០]

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ដែរ អង្កាល់ -- កាលដែលខ្ញុំ -- ខ្ញុំចាំអ៊ីចេះទេ ខ្ញុំអត់ចាំខែថ្ងៃអី ខ្ញុំចាំប្អូនដងដែលខ្ញុំ គេឲ្យណាត់ជួបគ្នាហ្នឹងប្អូនដង។ គាត់ទៅជួបខ្ញុំប្អូនដង ខ្ញុំអត់បានរួមរក្សអីជាមួយទេប្អូនដងហ្នឹង។ ដល់ក្រោយមកយូរក្រែលដែរ ប្រហែលចង់ចូលមួយខែទៀតដែរ បានមានគេមកហៅខ្ញុំឲ្យមកៗខាងនេះគេភរខ្ញុំថា ប្ដីខ្ញុំឈឺទេកាលហ្នឹង គេដឹកខ្ញុំមកហ្នឹងបានខ្ញុំមក កុំអី ហើយខ្ញុំមុននឹងមកក៏ខ្ញុំតវ៉ាដែរ ខ្ញុំខ្លាចគេ

យកទៅសម្លាប់។ ខ្ញុំតវ៉ាថា ខ្ញុំមិនទៅទេម្នាក់ឯង ខ្ញុំទៅម្នាក់ឯង ខ្ញុំមិនទៅទេ ខ្ញុំតវ៉ាអត់ព្រមទៅដែរ បានគេចាត់ឲ្យ សុជាតិ ហ្នឹងទៅជាមួយខ្ញុំបានពីរនាក់។ ជិះរទេះទៅ ពីរនាក់ហ្នឹងទៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចាំថ្ងៃខែឆ្នាំ ខ្ញុំចាំអត់ច្បាស់ទេ ព្រោះត្បិតអីកាលហ្នឹង វានៅក្នុងខែគេច្រូតកាត់រួចអស់ហើយ អ៊ីចឹងវាមិនដឹងខែប៉ុន្មាន ខ្ញុំវាអត់ចាំ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ខ្ញុំមានសំណួរមួយទៀតទាក់ទងទៅនឹងចម្លើយរបស់អ្នកស្រី ដែលអ្នកស្រីបញ្ជាក់ថា មានគេចេញបញ្ជាឲ្យអ្នកស្រីរួមរស់នៅជាមួយប្ដីរបស់អ្នកស្រីក្រោយពេលរៀបការ។ ខ្ញុំចង់សួរថា តើអ្នកណាជាបុគ្គលដែលបានបញ្ជាអ្នកស្រីឲ្យរស់នៅ បានន័យថារួមរក្សជាមួយប្ដីរបស់អ្នកស្រីនោះ?

[១៣:៥១:៥១]

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ថា ការបញ្ជាមិនមានអ្នកណាបញ្ជាខ្ញុំទេ កាលហ្នឹងខ្ញុំនៅតែការពារខ្លួនមិនព្រមរួមរក្ស។ កាលនុ៎ងដែលការចាប់រំលោភពីប្ដីខ្ញុំហ្នឹង គាត់ទេដែលឃើញខ្ញុំយំសោកបោកខ្លួនខ្លាំងពេក គាត់ទេ គាត់ថា គាត់ធ្វើនេះគាត់ទៅតាមអង្គការវិន័យទេ ដើម្បីកុំឲ្យយើងនេះជួបការស្លាប់។ គឺគ្មានអ្នកណាមកបញ្ជេះខ្ញុំឲ្យរួមរក្សទេ គឺប្ដីខ្ញុំទេដែលឃើញខ្ញុំយំសោកបោកខ្លួនមកឈប់មិនឈរ គាត់ចេះតែអង្វរខ្ញុំ គាត់ចេះនិយាយពាក្យថា គេប្រើហ្នឹង គឺទៅតាមអង្គការវិន័យ។ ដែលគេប្រើគាត់ធ្វើទៅតាមអង្គការវិន័យ។ អ៊ីចឹងគឺខ្ញុំអត់មានអ្នកណាមកបង្ខំឲ្យខ្ញុំរួមរក្ស អត់មានទេ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ តើអ្នកស្រីបានពិភាក្សាជាមួយប្ដីអ្នកស្រីថា អ្នកណាជាអ្នកណែនាំប្ដីរបស់អ្នកស្រី ទាក់ទងទៅនឹងការឲ្យគោរពអង្គការវិន័យហ្នឹងដែរទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំបាននិយាយហេតុផលពីការរស់នៅអីជាមួយគ្នាអ៊ីចឹងទៅ គាត់បាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា យើងរស់នៅបានដល់លុងខ្លួនខូចព្រហ្មចារីហើយ គាត់អង្វរចិត្តខ្ញុំថាឲ្យខ្ញុំហ្នឹងរស់នៅជាមួយគាត់ជាប្ដីជាប្រពន្ធទៅ ដើម្បីឲ្យជីវិតយើងរស់នៅតទៅទៀត។ គាត់អត់មានអ្នកណាមកទេ គឺពិចារណាតែប្ដីប្រពន្ធនិយាយគ្នាដើម្បីឲ្យផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទេ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ៊ីចឹងមានន័យថា មិនបាន អ្នកស្រីមិនបានពិភាក្សា ឬក៏មិនបានជជែកគ្នាថា អ្នកណាជាអ្នកបញ្ជានោះទេ នេះគឺជាការពិភាក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរវាងអ្នកស្រីនិងស្វាមីរបស់អ្នកស្រី។ តើអ៊ីចឹងមែនទេ តាមការដែលអ្នកស្រីមានប្រសាសន៍អំមិញហ្នឹង?

[១៣:៥៣:៥២]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ឆ៖ ប្ដីខ្ញុំគាត់ពិភាក្សាលួងលោមខ្ញុំដើម្បីឈប់ឲ្យខ្ញុំហ្នឹងដូចថានៅតែស្ដាយខ្លួន ស្ដាយអ៊ីចឹង គាត់និយាយលួងលោមទេពាក្យទាំងអស់ទាំងប៉ុន្មានមក គាត់និយាយប្រាប់ខ្ញុំថាអង្គការ ជាវិន័យរបស់អង្គការទេដែលបង្ខំឲ្យយើងរស់នៅអីជាមួយគ្នាអ៊ីចឹង។ អាហ្នឹងគាត់និយាយពីពាក្យគាត់លួងលោមខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំហ្នឹងឈប់ខឹងគាត់ ឈប់ក្ដៅប្រហាយប្រហល់ជាមួយគាត់ទៅ។ អាហ្នឹងពាក្យហ្នឹងរបស់ប្ដីខ្ញុំ។

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ នៅព្រឹកមិញនេះ ម៉ោងប្រហែល១០:៥០នាទី អ្នកស្រីបានលើកពីឈ្មោះម្នាក់ គឺឈ្មោះ ថាវ។ អ្នកស្រីចាំបានទេថា ថាវ នេះមានតួនាទីអីដែរ?

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថាឈ្មោះ ថាវ នេះ កាលពីសហជីព កាលដំបូងអត់ទាន់ឃើញគាត់ទៅទេ ដល់ពេលសកម្មភាពកើតក្ដៅគគុកពីការចាប់សម្លាប់ហ្នឹងទៅ បានឃើញគាត់ចូលរួម។ ក៏ប៉ុន្តែមិនមានពីណាប្រកាសតួនាទីថា គាត់ហ្នឹងជាអ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន ខ្ញុំអត់ដឹង គ្រាន់ដឹងថា ថាវ។ ថាវ មកគឺសាហាវ គេគ្រាន់តែឲ្យពាក្យថា "ថាវ មកសាហាវ"។ ប៉ុន្តែតួនាទីគាត់ មិនដឹងជាតួនាទីគាត់ធ្វើខាងអីគាត់គ្រប់គ្រងក្នុងសហជីពដែរក៏មិនដឹង ប៉ុនពេលប្រជុំមានមុខគាត់ ថាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់ពីការងារដែល ថាវ ហ្នឹងបានធ្វើទេ ក្រៅពីការចូលរួមប្រជុំ? ការងារស្អីខ្លះដែលអ្នកស្រីបានដឹងទាក់ទងនឹងតួនាទីរបស់ឈ្មោះ ថាវ នេះ?

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ពីការងារអនុវត្ត។ ពីដើមឡើយមក គ្មាន ថាវ ហ្នឹងយើងធ្វើការងារមានពេលអាចសម្រាកបាន។ នៅទៅធ្វើចម្ការហ្នឹងទៅ ក្ដៅជ្រកម្លប់ទៅ រងាររកស្លឹកចេករកអីគ្រប់ទៅ។ ដល់ពេល ថាវ ហ្នឹងទៅគឺជាជនសកម្មរបស់បក្ស។ ភ្លៀងក៏ឲ្យធ្វើការ ក្ដៅក៏ឲ្យធ្វើការ កំណត់ម៉ោងឡើង បានៗឡើង។ ថាស អ៊ីចឹងគឺការងាររបស់គាត់ គាត់គោរពទៅតាមច្បាប់របស់គាត់។ គាត់ក្ដៅគគុក ពេលព្រឹកចាប់ពីម៉ោងបី គាត់ចាក់មេក្រូវាយជួង។ ក្រោកឡើង សំលៀងចប សំលៀងខ្វែវបកទៅ អ្នកកាន់ខ្វែវព្រៃ សំលៀងខ្វែវព្រៃទៅ អ្នកជម្រះ សំលៀងខ្វែវបកទៅ។ ថាស អ្នករនាស់ហ្នឹង ប្រុងប្រៀបរនាស់ទុកដាក់ទៅ មើលដង មើលផ្លែទៅ។ សូម្បីតែប្រើទៅបាក់ ប្រើទៅអី យកទៅធ្វើការមិនកើត ក៏គេមានការកែលម្អដែរ ឬក៏គេប្រមាថអ៊ីចឹងដែរ។

[១៣:៥៦:៥៩]

ស៖ លោកស្រី ខ្ញុំចង់ឲ្យលោកស្រីបញ្ជាក់ពីការងារជាក់ស្តែង ដែលអ្នកស្រីបានជួបប្រទះជាមួយឈ្មោះ ថាវ នេះ ដែលលោកស្រីបានអាចថាទទួលបញ្ជា ឬក៏បានឃើញនៅពេលដែល ថាវ មានសកម្មភាពនៅពេលនោះ។ តើអ្នកស្រីចាំបាននូវព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយជាក់លាក់ ឬក៏ច្រើនដែលទាក់ទងនឹងឈ្មោះ ថាវ នេះទេ ក្រៅពីការប្រជុំដែលអ្នកស្រីបានមានប្រសាសន៍រួចហើយ?

ឆ៖ ក្រៅពីប្រជុំគាត់តាមដានការងារ។ គាត់តាមដានការងាររហូត ពេលចេញនិងពេលត្រឡប់មកវិញ គឺគាត់មាននាទីឲ្យយើង កំណត់ម៉ោងឲ្យយើងពិតប្រាកដ គ្មានឲ្យខ្វះ គ្មានឲ្យលើស។ ចាស បើថាម៉ោងដប់មួយ គឺត្រូវដប់មួយលើស បានយើងហ៊ានដើរមក។ បើកាលណាយើងដើរមុនម៉ោងដប់មួយនឹងល្ងាចឡើងគេហៅទៅអប់រំ ថាយើងធ្វើការមិនសកម្ម។ ពេលល្ងាច ពេលហូបបាយហើយ គេចែករបបបបរក៏ដោយ បាយក៏ដោយហើយ គេត្រូវវ៉ៃជួងឲ្យទៅរែកដី ជីក ទៅជីករណ្តៅមួយហ្នឹងនៅក្នុងទឹកដីអណ្តូងតាឡឹងហ្នឹង គេឲ្យទៅរែកដាក់កំណត់។ គាត់ដាក់កំណត់ ម្នាក់គឺ១ម៉ែត្រគូប រែកឲ្យរួចក្នុងចាប់ពីក្រោយហូបបាយម៉ោងប្រាំមួយទៅហ្នឹង គឺរែកឲ្យទាល់តែគ្រប់១ម៉ែត្រគូប។ ចាស បើកម្លាំងបុរស គេសហការគ្នា គេធ្វើបាន។ តែចំណែកកម្លាំងស្ត្រីដូចខ្ញុំអី ធ្វើអត់បាន។ អ៊ីចឹងហើយ ការងារដែលយើងធ្វើត្រង់ យើងធ្វើទាល់តែគ្រប់ម៉ោងពីរដណ្តប់អី មិនទាន់បានដេក។

[១៣:៥៨:៥១]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេថា ថាវ គាត់គ្រប់គ្រងទៅលើអ្នកណានៅលើមេកង មេកងធំ មេក្រុម ឬក៏គាត់គ្រប់គ្រងកម្មករបុគ្គលិកទាំងអស់នៅក្នុងសហជីពហ្នឹង?

ឆ៖ តាមខ្ញុំដឹង គាត់គ្រប់គ្រងទូទៅ។ គាត់គ្រប់គ្រងលើមេកង គាត់គ្រប់គ្រងលើកម្មករសហជីព ព្រោះបានខ្ញុំនិយាយថា គាត់គ្រប់គ្រងទូទៅ គាត់ទៅឃើញ ឬក៏គាត់ទទួលពីនាក់រាយការណ៍ គឺគាត់ហៅទៅដាក់ពិន័យអ៊ីចឹងតែម្តង។ អ៊ីចឹងគាត់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្តាប់រួមទាំងអស់ ទាំងលើកម្មករសហជីពទាំងលើប្រធានកង ប្រធានក្រុមណាដែលធ្វើមិនល្អ គាត់នឹងសិទ្ធិដកអ៊ីចឹងចាស។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះគាត់ត្រូវរាយការណ៍ទៅអ្នកណា? បានន័យថាគាត់នៅក្រោមបង្គាប់អ្នកណាដែរ លោកស្រីដឹងទេ?

[១៤:០០:០០]

ឆ៖ ការរាយការណ៍ ខ្ញុំមិនបានដឹងព័ត៌មានថាគាត់រាយការណ៍ទៅអ្នកណាទេ។ ពីព្រោះកាល

ហ្នឹងគាត់ប្រធានកងក្តាប់រួមហ្នឹងនៅមានឈ្មោះ មិត្តសូ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថា មិត្តថាវ ឡើងពីលើ មិត្តសូ ក៏មិនដឹង ព្រោះកាលហ្នឹងគេមានទាន់ប្រកាសពីអ្នកដឹកនាំថា អ្នកណា តពីអ្នកណាខ្ញុំអត់បានដឹង។ ប៉ុន្តែគ្រាន់ថាកាលពី មិត្តសូ នៅក្តាប់រួមគាត់ស្លូតជាង ថាវ ដល់ ថាវ គាត់មកកាន់កាប់គាត់ក្តៅជាង សូ។ អ៊ីចឹង សូ គាត់នៅដែរ តែមិនដឹងជាគាត់រាយការណ៍ឲ្យទៅអង្គការខាងណា ខ្ញុំអត់បានដឹងទេព័ត៌មាននេះ ព្រោះខ្ញុំសម័យហ្នឹងខ្ញុំមិនបានតាមដានពីសកម្មភាពមេដឹកនាំផង។

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ លោកប្រធានខ្ញុំអស់សំណួរហើយសូមអរគុណ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។ លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន ជាចុងក្រោយនេះលោកស្រីអាចថ្លែងរៀបរាប់អំពីស្ថានភាពទុកសោកវេទនា និងស្ថានភាពព្យសនកម្ម ដែលលោកស្រីបានអះអាងថាខ្លួនបានទទួលរងនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ពាក់ព័ន្ធនឹងចោទប្រកាន់បទចោទប្រកាន់ទៅលើជនជាប់ចោទទាំងពីររូប លោក នួន ជា និងលោក ខៀវ សំផន ដែលនាំឲ្យលោកស្រីតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ តើប្រសិនបើលោកស្រីមានបំណងធ្វើដូច្នេះ សូមអញ្ជើញ!

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

[១៤:០១:២៩]

លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន៖

ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់អំពីការឈឺចាប់របស់នាងខ្ញុំ ពីក្នុងរបប៣ឆ្នាំ ៨ខែ ២០ថ្ងៃ។ ខ្ញុំនឹកឃើញឡើងខ្ញុំគ្រោតគ្រាតអារម្មណ៍ដោយសារខ្ញុំនៅវ័យក្មេង គេត្រូវបំបែកពីម៉ែឪបងប្អូន អត់ឲ្យស្គាល់គ្នា សាច់សាលោហិតក៏គេមិនឲ្យស្គាល់ គឺឲ្យរស់នៅដោយឡែកៗពីគ្នា ធ្វើឲ្យខ្ញុំ គឺថាបាត់ការស្គាល់គ្នា ដឹងពីសុខពីទុកជាមួយបងប្អូនបង្កើត ពីម៉ែ ពីឪពីជីដូន។ ហើយក្រៅពីហ្នឹងទៀត សាច់សាលោហិតជាម្តាយមីងឪពុកមា ឪពុកធំហ្នឹង វាដាច់ផ្តាច់ការទំនាក់ទំនងគ្នាអត់បានជួបគ្នាអត់បានស្គាល់គ្នា។ អ៊ីចឹងហើយខ្ញុំ ធ្វើឲ្យខ្ញុំហ្នឹងបាត់ការស្គាល់បងប្អូន សម័យហ្នឹងគេបំបាត់ការស្គាល់បងប្អូន។ ចាស អ៊ីចឹងធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ខ្ញុំឈឺចាប់ណាស់ ចាសដោយអត់ដឹងបងប្អូនរស់ដោយរបៀបណា សុខទុក្ខយ៉ាងណាអត់ដឹង។ ប្អូនក៏អ៊ីចឹងដែរ មិនដឹងជារស់ទៅដោយសុខទុក្ខរបៀបណា ព្រោះគេចែកដាក់ជាក្រុម ជាកង អត់បានដឹងពីសុខទុក្ខរបស់បងប្អូន។ អ៊ីចឹងគឺថាចំណុចទី១នេះ ខ្ញុំឈឺចាប់ខ្លាំងណាស់ការបំបែកបំបាក់ក្រុមគ្រួសារញាតិមិត្ត

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

01365209

បងប្អូនមិនបានជួបគ្នា។ ហើយចំណុចទី២ ខ្ញុំឈឺចាប់ពេលបោកប្រើខ្ញុំឲ្យធ្វើការងារ។ ធ្វើការងារទាំងយប់ទាំងថ្ងៃបង្អត់អាហារចាស ឲ្យហូបមិនគ្រប់គ្រាន់។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថាខ្ញុំ ៣ឆ្នាំ ៨ខែ ២០ថ្ងៃ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់បាយដាំអង្ករសុទ្ធឲ្យខ្ញុំហូបទេ។ ស្គាល់តែពីលាយបើកបាយលាយពោត គឺអង្ករមានមួយភាគទេ ពោតច្រើនបើលាយតែចេកគឺចេកច្រើន។ អ៊ីចឹងគឺថាដំឡូងឃើញដុំដំឡូងខែដំឡូងផ្កាផង ដុំប៉ុនៗកដៃក្មេងឃើញអត់សូវឃើញគ្រាប់អង្ករទេ ប្រឡាក់បាយបន្តិចៗមកជាប់នឹងដំឡូងទេចាស។ ហើយការងារ ២៤ម៉ោង ដេកសឹងបានតែបីម៉ោងទេ។ ខ្ញុំសូមជម្រាបអង្គប្រជុំទាំងមូលថា ខ្ញុំឈឺចាប់ណាស់ ឈឺចាប់ថាឲ្យរស់នៅគ្មានសិទ្ធិសេរីភាពផង ហូបមិនគ្រប់គ្រាន់ ដេកគ្មានកន្លែងសមរម្យ គ្មានភួយគ្មានមុង គឺថារស់នៅដូចសត្វដូចធាតុគ្មានអ្វីជ្រកកោនបានគ្រប់គ្រាន់ទេចាស។ បើចំដំបូលលិចវិញ ដើរទៅយកស្លឹកចេកប្រក់។ អ៊ីចឹងគឺថាការរស់នៅរបស់ខ្ញុំហ្នឹង គឺរងទុក្ខបំផុតក្នុងការរស់នៅក្នុងរបប ៣ឆ្នាំ ៨ខែ ២០ថ្ងៃ។

[១៤:០៤:០២]

ហើយចំណុចមួយទៀត គឺក្រោយមកឲ្យខ្ញុំរៀបការ ចាសយកខ្ញុំទៅរៀបការហើយ ឲ្យខ្ញុំបង្ខំខ្ញុំឲ្យរួមរក្សទាំងការឈឺចាប់ ដែលខ្ញុំមិនពេញចិត្ត ដែលខ្ញុំមិនចង់ ឲ្យខ្ញុំចាប់ចុកចាប់ក្នុងផ្លូវចិត្តផង ចុកចាប់ក្នុងខ្លួនរាងកាយខ្ញុំផង។ ហើយមិនប៉ុណ្ណោះទៀតសោត ខ្ញុំសូមជម្រាបអង្គប្រជុំទាំងមូលថា ពេលខ្ញុំមានផ្ទៃពោះគាត់មិនបានទុកឲ្យប្ដីខ្ញុំនៅគ្រប់គ្រងខ្ញុំ និងមើលថែទាំខ្ញុំ ឬរកអ្វីចំណីអាហារអីផ្គត់ផ្គង់ពេលខ្ញុំមានផ្ទៃពោះ ឬឆ្លងទន្លេទេ គឺគាត់យកប្ដីខ្ញុំទៅសម្លាប់ចោល។ ក្រៅពីប្ដីខ្ញុំស្លាប់ ពេលខ្ញុំកើតបានប្រហែលជា១ខែគាត់ មេកងគាត់ឡើងមកគំរាមខ្ញុំ សុំយកកូនខ្ញុំទៅសម្លាប់ចោល យកកូនខ្ញុំ កូនខ្ញុំនៅតូច ភ្នែកខ្មៅគ្រឹប គេថា កូនអាក្បត់ទុកវាធ្វើអី ឲ្យខ្ញុំយកទៅកម្ទេចចោល។ ខ្ញុំអង្វរថា បើបងឯងសម្លាប់កូនខ្ញុំ សម្លាប់ខ្ញុំទៅកុំសម្លាប់កូនខ្ញុំ កូនខ្ញុំអត់មានទាន់ចេះនិយាយគោលនយោបាយបក្សអីទេ។ ខ្ញុំអង្វរគាត់ គាត់គ្រាន់បាននិយាយហើយក៏ចុះទៅវិញទៅ។ ដល់ថ្ងៃក្រោយទៀត មានអ្នកដែលខាងគេចាប់មនុស្សហ្នឹង ឈ្មោះ មិត្តយ៉ូន ហើយមិត្តយ៉ូយ ហ្នឹង គេដើរមកគេយកខ្សែអង្រឹងមកលាងនៅជណ្ដើរផ្ទះខ្ញុំ។ អារម្មណ៍ខ្ញុំភ័យខ្លាចខ្លាចគេចាប់ខ្ញុំយកទៅសម្លាប់ ខ្លាចគេយកកូនខ្ញុំទៅសម្លាប់។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំនេះ គឺថា ឈឺចុកចាប់ណែនក្នុងខ្លួនរហូតទល់សព្វថ្ងៃ ខ្ញុំមិនអាចកាត់បន្ថយបានទេ។ ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះបងប្អូនខ្ញុំស្លាប់អស់ទាំងពូជគ្មានអ្នកណាសល់សូម្បីតែក្មួយមួយក៏មិនមានសល់ដែរ។ អ៊ីចឹងហើយដែលបន្សល់ទុកឲ្យខ្ញុំសោកសង្រេងដល់សព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំចងចាំទុកក្នុងជីវិតខ្ញុំ ខ្ញុំមិនបំភ្លេចបានទេ ក្នុងរបប ៣ឆ្នាំ ៨ខែ ២០ថ្ងៃ។ ខ្ញុំមិនបំភ្លេចបានទេទាល់តែជីវិតខ្ញុំសូន្យ ព្រោះខ្ញុំចុកចាប់ដោយការវិនាសកម្មនេះ ធ្វើឲ្យខ្ញុំឆ្អែតៗមួយជីវិត។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមផ្ដាំ

ផ្ញើដល់បងប្អូនទាំងអស់កុំចង់បានមេដឹកនាំដូចរបបខ្មែរក្រហមអី វេទនាណាស់ ប្រជាពលរដ្ឋ ប្រើធ្វើការគ្មានពេលសម្រាក មិនឱ្យហូបចុក បំបែកបំបាក់បងប្អូន។ អីចឹងកុំឱ្យមានជីវិតបងប្អូនដូចខ្ញុំតទៅទៀត។ ខ្ញុំសូមបាននិយាយតែប៉ុណ្ណឹងសូមអស់យោបល់។

[១៤:០៦:៥៨]

ខ្ញុំចង់សួរសំណួរមួយទៀត ខ្ញុំចង់សួរទៅលោកប្រធានថា កាលពីសម័យ ៣ឆ្នាំ ៨ខែ ២០ថ្ងៃ ហេតុអ្វីបានជាលោកមេដឹកនាំ គាត់ដឹកនាំបង្កើតតែក្នុងរបបកាប់សម្លាប់ បង្អត់អាហារ ចាស ធ្វើបាបប្រជាពលរដ្ឋវេទនាបំផុត ជាងសត្វតិរច្ឆានចាស។ ពេលរស់នៅគ្មានសិទ្ធិសេរីភាព ហូបចុកមិនឆ្អែត ស្លៀកពាក់មិនសមរម្យ គ្មានវត្តអារ៉ាម គ្មានមន្ទីរពេទ្យ ព្យាបាលប្រជាពលរដ្ឋ អាហ្នឹងហេតុអ្វីបានជាលោក ស្រលាញ់របបហ្នឹង? ខ្ញុំសូមមានប្រសាសន៍តែប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំអស់យោបល់ហើយចាស។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណលោកស្រី ព្រាប សុឃឿន អង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបលោកស្រីថា នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការលើអង្គសេចក្តីពិនិត្យភស្តុតាងនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ តាំងតែពីដំបូងមកនៃដំណើរការសវនាការ ជនជាប់ចោទទាំងពីររូប លោក នួន ជា និងលោក ខៀវ សំផន បានប្រកាន់ជំហររបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតបនូវសំណួររបស់ភាគី ឬចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះ។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏បានសួរបញ្ជាក់គាត់កាលពីថ្ងៃទី០៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ ហើយគាត់បានបញ្ជាក់ច្បាស់ហើយថា គាត់នៅរក្សាសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏បានកំណត់ឱ្យជនជាប់ចោទ ឬក៏មេធាវីការពារក្តីរបស់ជនជាប់ចោទហ្នឹង គឺជូនដំណឹងមកដល់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងករណីជនជាប់ចោទហ្នឹងប្តូរជំហរពីនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតបមកជាការឆ្លើយតបវិញ។ ប៉ុន្តែរហូតមកដល់ពេលនេះគឺអង្គជំនុំជម្រះមិនបានទទួលដំណឹងពីការផ្លាស់ប្តូរជំហរជនជាប់ចោទទាំងពីររូប ក្នុងការសម្រេចលះបង់សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប មកជាឆ្លើយតបនឹងសំណួរទេ។ ដូច្នេះ អង្គជំនុំជម្រះមិនអាចបង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទឆ្លើយតបនឹងសំណួររបស់លោកស្រីនេះបានទេ។

ហើយសវនាការស្តាប់សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី ព្រាប សុឃឿន ក្នុងឋានៈជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានដល់ទីបញ្ចប់ហើយ។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះអរគុណលោកស្រីដែលបានមកផ្តល់សក្ខីកម្ម ហើយសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីនឹងអាចរួមវិភាគទានក្នុងការស្វែងរកការពិតក្នុងរឿងក្តីនេះ។ ឥឡូវនេះ លោកស្រីអាចចាកចេញ អាចវិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋាន ឬក៏គោលដៅណាដែលលោកស្រីមានបំណងចង់

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឱ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ទៅបានហើយ ហើយសូមលោកស្រីជួបតែសំណាងល្អ បានសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន។

ហើយមន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលជាមួយនឹងអង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញក្នុងការជូនលោកស្រី ព្រាប សុឃឿន វិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋានរបស់គាត់ ឬក៏គោលដៅណាដែលគាត់មានបំណងចង់ទៅបានហើយ។

[១៤:១០:១០]

បាទ ជាបន្តទៅនេះ អង្គជំនុំជម្រះធ្វើសវនាការស្តាប់នូវសេចក្តីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងស្ថានភាពព្យសនកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមួយចំនួនដែលបានអះអាងថាខ្លួនបានទទួលរងនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុចេញបទបញ្ជាអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ហើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវមកថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុនេះមានចំនួនបីរូប គឺដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី 2-TCCP-1066, 2-TCCP-1067, 2-TCCP-1068 ហើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលនឹងថ្លែងរៀបរាប់ទុក្ខសោកវេទនា និងស្ថានភាពព្យសនកម្មមុនគេគឺដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានរហស្សនាម 2-TCCP-1066។

ដើម្បីឲ្យដំណើរការសវនាការលើសេចក្តីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន អង្គជំនុំជម្រះសូមរំឭកដល់អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបានចេញកាលពីថ្ងៃ១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ ទាក់ទងទៅនឹងសវនាការលើផលប៉ះពាល់ និងព្យសនកម្មទៅលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសំណុំរឿង០០២/០២ ឯកសារE315/1 កថាខណ្ឌ៨។ ដែលនៅក្នុងនោះ អង្គជំនុំជម្រះបានរំឭកដល់ភាគីអំពីការអនុវត្តពីមុនរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងភាពខុសគ្នារវាងសវនាការស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីលើអង្គហេតុសម្រាប់ការជំនុំជម្រះ និងសេចក្តីថ្លែងនូវទូទៅអំពីស្ថានភាពឈឺចាប់ របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឯកសារE267/3 កថាខណ្ឌ១៤។ អង្គជំនុំជម្រះតាម -- អនុលោមតាមការអនុវត្តនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងតម្រូវឲ្យការស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីកម្រិតត្រឹមតែអង្គហេតុទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ០០២/០២ ប៉ុណ្ណោះ រីឯការធ្វើសេចក្តីថ្លែងទូទៅអំពីការឈឺចាប់ និងទុក្ខសោកវេទនា គឺមិនតម្រូវឲ្យធ្វើការបែងចែកដាច់គ្នារវាងព្យសនកម្មដែលកើតមានឡើងដោយសារអង្គហេតុដែលស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង និងព្យសនកម្មទូទៅដែលបង្កឡើងដោយរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនោះទេ។ ហើយការថ្លែងអំពីការឈឺចាប់នេះ គឺមិនត្រូវបំពានទៅលើសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយ

យុត្តិធម៌ដែរ។

[១៤:១២:៤៧]

បន្ថែមពីលើនេះទៀត នៅថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះបានចេញសេចក្ដីសម្រេចលើសំណើសុំរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីសុំការបញ្ជាក់បំភ្លឺអំពីវិសាលភាពនៃការសួរដេញដោលលើដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងសវនាការដែលក្នុងនោះអង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថាសិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការសួរដេញដោលដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅពេលផ្ដល់សក្ខីកម្មលើអង្គហេតុដែលត្រូវជំនុំជម្រះគឺការការពារដ៏សមស្របចំពោះសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ និងចំពោះភាពយុត្តិធម៌នៃការជំនុំជម្រះ។ ដូចគ្នានេះដែរ ចម្លើយរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ព្យសនកម្មដែលបានទទួលរងដែលនៅក្រៅវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង០០២/០២ មិនបានរំលោភបំពានលើសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្ដីប្រកបដោយយុត្តិធម៌ឡើយ បើសិនបើភាគីនានាមានឱកាសក្នុងការជំទាស់ឯកសារ E365/2 កថាខណ្ឌ១១។

ហើយជាបន្តទៅនេះ មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការអញ្ជើញដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី 2-TCCP-1066 ព្រមទាំងបុគ្គលិកអង្គការ ធី.ភី.អូ ចូលមកកាន់កន្លែងផ្ដល់សក្ខីកម្មក្នុងបន្ទប់សវនាការ។

(ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីចូលក្នុងបន្ទប់សវនាការ)

[១៤:១៥:០០]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏សូមជម្រាបជូនភាគី និងសាធារណជនផងដែរថា នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការស្ដាប់សក្ខីកម្ម សេចក្ដីស្ដាប់សេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី អង្គជំនុំជម្រះបានសម្របសម្រួលជាមួយនឹងអង្គការ ធី.ភី.អូ ដោយរៀបចំឲ្យមានបុគ្គលិកនៃអង្គការ ធី.ភី.អូ អង្គុយអមនៅក្បែរដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីជួយសម្រួលផ្នែកខាងអារម្មណ៍របស់គាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់មានជំហររឹងប៉ឹង ក្នុងការថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនារបស់គាត់។ ហើយនៅពេលនេះ គឺមានវត្តមានលោក ប៊ុន លីមហួរ អង្គុយក្បែរនឹងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី។

ការតាំងសំណួរដោយចៅក្រម

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ៖

សៈ សួស្ដីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី តើលោកឈ្មោះអី?

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ បាទ ខ្ញុំឈ្មោះ កុល ណែម។

ស៖ កុល ណែម អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ឆ្លើយ -- ខ្ញុំស្ដាប់មិនសូវបាន ឲ្យខ្ញុំឆ្លើយពីសំណួរអីខ្លះ បាទ?

ស៖ លោក ឈ្មោះ កុល ណែម អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ *(មីក្រូហ្វូនមិនទាន់ប្រតិបត្តិការ)*

ស៖ កុំអាលទាន់ឆ្លើយ ចាំក្បាលមីក្រូហ្វូនឲ្យសញ្ញាក្រហមសិន ណា៎។

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ កុល ណែម។

ស៖ លោក កុល ណែម លោកកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណា?

ឆ៖ ខ្ញុំដឹងតែឆ្នាំខាល បាទ ខ្ញុំហុកជាង ខ្ញុំអត់ដឹងថ្ងៃណា ខែណា ព្រោះខ្ញុំកូនអ្នកកសិករដែរ។

[១៤:១៦:៤៩]

ស៖ បាទ មិនអីទេ ឥឡូវ លោកអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ឆ៖ ខ្ញុំហុកជាងហើយ បាទ ៦៦, ៦៧ ហើយ បាទ។

ស៖ លោកឲ្យច្បាស់លាស់ ហើយលោកអាយុហុកប៉ុន្មាន ឥឡូវច្បាស់លាស់ បើនិយាយពីរឿងអាយុវិញ បើមិនចេះថ្ងៃខែ? លោកឆ្លើយតែពីក្បាលមីក្រូហ្វូនឲ្យសញ្ញាក្រហម កុំអាលប្រញាប់ប្រញាល់ពេក លោកស្ដាប់សំណួរឲ្យបាន។ អង់បន្តិចទៅ សឹមរៀបចំចម្លើយ គិតក្នុងខួរក្បាល ហើយឆ្លើយតបនឹងសំណួរ។ ធ្វើម៉េចឲ្យត្រឹមត្រូវ កាលណាលោកឆ្លើយទៅវាមិនត្រឹមត្រូវនោះ សំណួរនឹងជ្រុំសួរលោកដដែលៗហ្នឹងច្រើនលើកច្រើនសា បង្កើតជាបញ្ហាជាមួយលោកផង ហើយអស់ពេលវេលាសម្រាប់ដំណើរការសវនាការផង។ លោក អាយុប៉ុន្មាន ឥឡូវពិតប្រាកដ?

ឆ៖ ខ្ញុំ៦៧។

ស៖ បាទ អរគុណ។ ហើយលោកកើតនៅថ្ងៃ លោកកើតនៅទីកន្លែងណា?

ឆ៖ ខ្ញុំកើតនៅស្រុកព្រៃកប្បាស ខេត្តតាកែវ។

[១៤:១៨:០៥]

ស៖ ចុះទីកន្លែងរស់នៅសព្វថ្ងៃ លោកនៅ រស់នៅទីកន្លែងណា?

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ធ៖ *(មីក្រូហ្វូនមិនទាន់ប្រតិបត្តិការ)*

ស៖ កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

ធ៖ ខ្ញុំនៅមណ្ឌលគីរីសព្វថ្ងៃ បាទ។

ស៖ ឪពុកបង្កើតរបស់លោកឈ្មោះអី ហើយម្ដាយបង្កើតរបស់លោកឈ្មោះអី? ហើយភរិយាបង្កើត -- ភរិយារបស់លោកឈ្មោះអី ហើយលោកមានកូនប៉ុន្មាននាក់សព្វថ្ងៃនេះ?

ធ៖ ខ្ញុំឪពុកខ្ញុំឈ្មោះ លី ម្ដាយខ្ញុំឈ្មោះ ញ៉ៀប។ ឯប្រពន្ធខ្ញុំ ឈ្មោះ ប៉េះ ហើយកូនខ្ញុំអត់មានទេ ជំនាន់ ប៉ុល ពត ហ្នឹង វាឆ្លងទន្លេមក ចេះតែរលូតហ្នឹង បាទ ពីរ បាទ។

ស៖ សព្វថ្ងៃនេះ លោកមានកូនទេ?

ធ៖ បាទ ខ្ញុំអត់ទាន់មានទេ។ អត់មានទេ អស់ត្រឹមហ្នឹងតែម្ដង បាទ។

[១៤:១៩:១១]

ស៖ លោក កុល ណែម ក្នុងនាមលោកជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ក្នុងសវនាការនេះ លោកអាចថ្លែងរៀបរាប់ប្រាប់អង្គសវនាការ អំពីអង្គរឿងហេតុទំនាក់ទំនងនៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទទាំងពីររូប លោក នួន ជា និង លោក ខៀវ សំផន ដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ចំពោះលោក នៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលនាំឲ្យលោកតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ហើយការខូចខាតនេះ គឺមានខាងខូចខាតផ្នែកសម្ភារៈ ខាងរាងកាយ ផ្លូវខាងផ្លូវចិត្ត ហើយជាផលវិបាកដោយផ្ទាល់ពីបទឧក្រិដ្ឋដែលជាព្យសនកម្មផ្ទាល់ខ្លួន និងបានកើតមានពិតប្រាកដរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ នេះ គឺប្រសិនបើលោកមានបំណង គឺអាចធ្វើបញ្ជាក់លើបញ្ហានេះ។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះ ក៏សូមសួរទៅសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែរ ថាតើធ្វើសេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់អំពី -- របស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់នេះ ទាំងបីរូបនេះនៅក្នុងដំណើរការដូចម្ដេចដែរ? ថាតើដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីធ្វើសេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់ដោយខ្លួនឯង ឬក៏ខាងមេធាវីប្រើប្រាស់នូវការតាំងសំណួរសួរឲ្យគាត់ឆ្លើយតបនូវសំណួររបស់មេធាវី?

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ យើងខ្ញុំចង់សួរសំណួរមួយចំនួនជាសេចក្ដីផ្ដើមដើម្បីឲ្យគាត់អាចថ្លែងពីទុក្ខសោករបស់គាត់បានលោកប្រធាន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាត។ ហើយពេលវេលា ៣០នាទី។ សូមអញ្ជើញ!

[១៤:២០:៥០]

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន សូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម និងភាគីទាំងអស់។

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្ដី

សួរដោយលោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរលោក កុល ណែម។ ខ្ញុំនឹងសួរសំណួរមួយចំនួនតូចដើម្បីឲ្យលោកអាចរៀបរាប់អំពីរឿងរ៉ាវរបស់លោកបានលម្អិត។ មុននឹងសួរសំណួរដំបូង ខ្ញុំសូមយោងទៅលើពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់លោក គឺឯកសារ E3/4983, ERN ជាភាសាបារាំង 00912331, ជាភាសាខ្មែរ 00555888, ជាភាសាអង់គ្លេស 01060708។ ដើម្បីឲ្យយើងអាចយល់អំពីខ្សែជីវិតរបស់លោក មុននឹងលើកឡើងអំពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ខ្ញុំសូមសង្ខេបព័ត៌មាននៅក្នុងពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់លោក លោកបានចូលធ្វើកងទ័ព បន្ទាប់មកលោកទៅភ្នំពេញ ក្រោយមកទៀតលោកទៅខេត្តក្រចេះ និងទៅខេត្តមណ្ឌលគិរីឆ្នាំ១៩៧៦។ តើខ្ញុំរៀបរាប់អ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំចូលទៅក្រចេះទេ ខ្ញុំចូលទៅ ៧៥ ហើយចូលៗទៅមណ្ឌលគិរីហ្នឹង។ គេបញ្ជូនហ្នឹងពី ៧៥ ប៉ុន្តែនៅអត់បានយូរទេ នៅក្រចេះហ្នឹង បានមក ឡើងមកភ្នំពេញបានប្រហែលប៉ុន្មានខែក៏ខ្ញុំអត់ចាំម្ល៉ោះហើយគេបញ្ជូនទៅក្រចេះទៀតបានមួយរយៈតូចបានគេចូលទៅ គេប្រគល់ឲ្យទៅនៅជាមួយកងពលតូច ឈិន សយ ហ្នឹង បាទគេហៅកងពលទី២។ ខ្ញុំទៅនៅហ្នឹងក៏បានមួយរយៈតូចទៀត ក៏គេចាប់ឈិន សយ ហ្នឹងទៅទៀត គេត្រូវបញ្ជូនខ្ញុំទៅនៅតំបន់ជាមួយលោក សភា ហ្នឹងហើយខាងខេត្ត។ អាហ្នឹងគេហៅខេត្តហើយម្ដុំហ្នឹង មេខេត្ត គេឲ្យខ្ញុំទៅនៅជាមួយហ្នឹងប្រធានយោធាខេត្តគេហ្នឹង ខ្ញុំទៅនៅក-១១។ ខ្ញុំនៅមួយរយៈតូចទៀតបានខ្ញុំពិបាកចិត្ត ផ្លូវចិត្តរបស់ខ្ញុំ គេបង្ខំឲ្យខ្ញុំរៀបការហ្នឹងណ៎ា រៀបការយ៉ាងខ្លាំង គេកំណត់ឲ្យខ្ញុំ ពីដើមមកឡើយ ខ្ញុំកំពុងធ្វើការហ្នឹង គេហៅខ្ញុំ ប៉ុន្តែមិនហៅខ្ញុំ ហៅគេផ្សេងបាទ ឈ្មោះគេវាដូចខ្ញុំ អាមួយ ណៃ មួយ ណែម ដល់ហៅអាម្នាក់ហ្នឹងទៅ ទៅហៅចំ ណៃ។ ចំណៃបានគេឲ្យ ណៃ ហ្នឹងបកទៅវិញបានមួយម៉ោងហៅខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ភ័យ ហ៊ី! ខ្ញុំម៉េចអ៊ីចេះ កាលមកពីកងពល

ហ្នឹង គេរុញមកហ្នឹង ដឹងគេថាស្អី សេ.អ៊ី.អា ដូចគេដែរមិនដឹង បានគេចេះតែហៅអ៊ីចឹង។ ដល់ខ្ញុំមកក៏គេអត់មានថាអីទេ គេនាំដើរកាត់ផ្ទះមិត្តនារីៗហ្នឹងចំកណ្ដាលហ្វូងហ្នឹង គេនៅម្ខាង ផ្ទះនៅមួយជួរៗអ៊ីចឹង ម្ល៉ោះហើយក៏គេនាំខ្ញុំទៅងូតទឹក អស់ងូតទឹក ខ្ញុំថាទៅវិញយើង។ បាទ ទៅវិញ ក៏ទៅវិញ។ ដល់ទៅដល់កន្លែង ល្ងាចគេសួរខ្ញុំថា ម៉េចសមមិត្តពេញចិត្តទេ? ខ្ញុំថាពេញចិត្តអី? ខ្ញុំក៏ញញឹមដាក់គេអ៊ីចឹង ខ្ញុំថាពេញចិត្តអី? ខ្ញុំអត់ដឹងផងហ្នឹង។ អ៎! គេថា អ្នក! ក្រែងទៅមើលគេ? អ៊ីចឹងម៉េចមិនប្រាប់ខ្ញុំថាទៅមើលគេ បើខ្ញុំអត់ដឹងផង គ្រាន់ថាឲ្យទៅលេង។ ខ្ញុំទៅលេង ខ្ញុំមានមើលណា។ ហ្នឹងក៏ចប់ទៅ។ គេថាបើអ៊ីចឹងឲ្យគិតទៀត ដល់ហ្នឹងបានស្អែកទៀត គេឲ្យខ្ញុំមកទៀត មកជាន់អង្ករជាមួយគេតែម្ដង។ បាទជាន់អង្ករនៅកន្លែងតំបន់ក-១១ ហ្នឹង។ ជាន់អង្ករទៅគេបង្អាប់ចុះបង្អាប់ឡើងបានដឹង ដល់ដឹងបានគេសួរខ្ញុំគេថា ពេញចិត្តអត់ទេ? គេថាអ៊ីចឹង បានខ្ញុំថាខ្ញុំអត់ទាន់ដឹង។ អ៊ីចឹងគេកំណត់ឲ្យខ្ញុំ ៣ថ្ងៃ ឲ្យគិតមើលហ្នឹងហើយ បើយើងមិនយក អាហ្នឹងថ្ងៃក្រោយទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯងគេនិយាយមួយម៉ាត់ហ្នឹង ខ្ញុំក៏គិត ៣ថ្ងៃហូបបាយក៏មិនចូលដែរ អាហ្នឹងហើយផ្លូវចិត្តរបស់ខ្ញុំបាទ។ ព្រោះខ្ញុំមានគូដណ្ដឹងនៅស្រុក បាទខ្ញុំគិតអ៊ីចឹង។

ដល់ទឹកគិតយូរៗបាន ៣ថ្ងៃខ្ញុំថាបើគិតវែងខ្លីវែងពេកមិនបាន សុខចិត្តបាន ៣ថ្ងៃក៏គេមកសួរទៀត។ ដល់គេសួរខ្ញុំក៏ឯកភាពមួយគេថា ការក៏ការទៅធ្វើម៉េចទេ។ ប៉ុន្តែក្នុងចិត្តនៅៗដដែលបាទ នៅក្ដៅដដែល គេបង្ខំ ព្រោះយើងមានគូដណ្ដឹងនៅស្រុកបាទ។ ដូច្នេះ ប៉ុន្តែក្នុងចិត្តថា ការក៏ការចុះក្រែងលោបានរស់ បានឃើញមេឃឃើញផ្កាយឃើញហ្នឹងគេ ក្រែងលោបានដឹងសាច់រឿងសាច់ហេតុ អាហ្នឹងក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនិយាយត្រង់។ បានខ្ញុំពិបាកផ្លូវចិត្តបានខ្ញុំដាក់ពាក្យប្ដឹងមកតុលាការ ដើម្បីឲ្យជួយនៅផ្លូវចិត្តខ្ញុំខ្លះ ហ្នឹងហើយខ្ញុំនៅខឹងដដែល ប៉ុន្តែប្រពន្ធហ្នឹងអត់ៗលែងទេ ខ្ញុំអត់លែងដែរនៅតែយក។ ព្រោះខ្ញុំគិតវែងថា បើម៉ែឯងក៏ស្រីគេក៏ស្រីយើង ម៉ែយើងក៏ស្រីគេក៏ស្រី ខ្ញុំគិតក្នុងខ្លួនខ្ញុំអ៊ីចឹង។ ដូច្នេះ ខ្ញុំសុខចិត្តខ្ញុំទៅស្រុកខ្ញុំទៅជួបគូដណ្ដឹងគេអត់ទាន់យកប្ដីដែរគេនៅចាំបាទ។ ហើយខ្ញុំក៏ឲ្យគេ សូមទោសគេ បាទធ្វើម៉េចបើខ្ញុំយកនេះហើយ ខ្ញុំលែងទៅ ក៏គ្នាខូចកិត្តិយសដែរហ្នឹងហើយ។ ដូច្នេះក៏គេអត់ថាអីដែរហ្នឹងហើយ ប៉ុន្តែក្នុងចិត្តខ្ញុំនៅតែអន់រហូត បានខ្ញុំដាក់ពាក្យបណ្ដឹងធ្វើបាបមិនថាប្រពន្ធខ្ញុំសព្វថ្ងៃនេះក៏ដោយ ធ្វើការអត់មានពេលវេលា មកពីធ្វើការថ្ងៃវិញ យប់ឡើងទៅដកសំណាបដល់ម៉ោងដប់ មួយដណ្ដប់បានបកមកវិញយប់ បាទធ្វើការអត់មានពេលវេលា។ អ៊ីចឹងបានខ្ញុំដាក់ពាក្យបណ្ដឹងឲ្យខាងតុលាការ ឬមួយមេធាវីជួយជាផ្លូវចិត្តខ្ញុំយ៉ាងម៉េច ឲ្យបានធូរ ហ្នឹងហើយ ខ្ញុំប្ដឹងរឿងប៉ុណ្ណឹងការងារខ្ញុំបាទ។

[១៤:២៧:៤៥]

ស៖ សូមអរគុណលោក កុល ណែម លោកអាចរៀបរាប់បានទេ ថាតើការរៀបការរបស់លោកនោះប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងម៉េចដែរ ហើយពេលរៀបការហ្នឹងលោកមានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ៖ ពេលរៀបការខ្ញុំហ្នឹងក៏ខ្លួនខ្ញុំដែរ ក៏យើងគោរពគេហើយយើងទៅ តែក្នុងចិត្តនៅក្តុកក្តួលនៅលំបាក។ បាទ សុខចិត្តទៅទាំងទ្រាំ ទាំងមុខស្ងួតទៅទាំងគ្រាំគ្រាបាទ។ ដូច្នេះទៅដល់គេឱ្យយើងអង្គុយទល់មុខគ្នាបាទ អង្គុយទល់មុខគ្នាទៅស្រីខាងនេះ ប្រុសខាងនេះ អ៊ីចឹងមានបាយសម្លអីពីមុខ។ ហើយខោអាវវា ធម្មតាខោអាវជំនាន់ប៉ុល ពត ខោអាវខ្មៅបានម្នាក់ពីរកំប្លេបាទ។ ហើយគេអ្នកមេគេអ្នកប្រកាសទេ គេអ្នកឱ្យយើង ថាបើយកគ្នាគេប្រកាសសព្វបែបយ៉ាង យកគ្នាកុំឱ្យលែងគ្នាបើលែងគ្នាមានបញ្ហា មានរឿងមានហេតុដល់ស្លាប់ ច្បាប់គេអ៊ីចឹង។ ក៏ខ្ញុំនេះអត់ហ៊ានដែរត្រូវខ្លាចគេ ព្រោះខ្លាចបានរស់ បើអ្នកមិនខ្លាចត្រូវស្លាប់ហើយជំនាន់ហ្នឹង ហ្នឹងហើយ ព្រោះលោកអ្នកកាន់កាប់ ដូចលោកខៀវ សំផន គាត់ហ្នឹងហើយថាជំនាន់ហ្នឹងបើថាគាត់មិនដឹងអាហ្នឹងជារឿងរបស់គាត់ហើយ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវដឹងប៉ុន្តែមិនដឹងចេញមកពីណាបានទៅបង្ខំឱ្យរៀបការ ឱ្យខ្លះបែកបាក់គ្រួសារ ខ្លះមិនពេញចិត្ត ហើយបង្ខំធ្វើការសព្វបែបយ៉ាងទាំងអស់ហ្នឹងហើយ អត់មានពេលវេលាបាទ។ បើថាថ្ងៃមិនថាទេ ធ្វើយប់ទៀតបាទ។ បាទដុតភ្លើងឫស្សីហ្នង ដកសំណាបយប់ដល់ម៉ោងមួយដណ្តប់បានឱ្យឈប់ ហ្នឹងខ្ញុំខឹង បានប្រពន្ធខ្ញុំដល់ថ្នាក់ពិបាក ឥឡូវហ្នឹងខ្ញុំនិយាយពីហេតុផលណាបាទ។

[១៤:៣០:០០]

ស៖ តើលោកស្គាល់ប្រពន្ធរបស់លោកនៅមុនថ្ងៃរៀបការទេ? ហើយលោកអាចពន្យល់បានទេថា ពេលដែលលោកឃើញប្រពន្ធលោកហ្នឹង តើលោកមានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចដែរនៅថ្ងៃរៀបការហ្នឹង?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់បានស្គាល់ទេ ប្រពន្ធខ្ញុំនោះ ខ្ញុំឃើញអារម្មណ៍តែងតែមាន ប៉ុន្តែខ្លួនខ្លាចស្លាប់ សំខាន់វិន័យជំនាន់ប៉ុលពតដឹងស្រាប់ហើយ ហ្នឹងហើយ គេថាម៉ាត់ណា ម៉ាត់ហ្នឹងហើយ។ គេថា កុំយកជើងរាទឹក យកជើងដាច់ជើង យកដៃ ដាច់ដៃជំនាន់ហ្នឹង បាទនិយាយអ៊ីចឹងតែម្តង គេនិយាយអ៊ីចឹង។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែខ្លាច ការពារខ្លួន។ បើយើងហ៊ាន យើងត្រូវតែស្លាប់ ព្រោះឃើញអ្នកស្លាប់ច្រើន ប៉ុនឃើញគេយកទៅ មិនដឹងយកទៅណា ឃើញបាត់ៗអ៊ីចឹង។ អ៊ីចឹងបានខ្ញុំខ្លាច ខ្ញុំអត់ហ៊ានៗតវ៉ា សុខចិត្តសំងំមិននិយាយ មិនស្តី គេថាទៅ គោរពគេទៅ យើងគេថា "អោនដាក់គ្រាប់ ងើបស្អក" ដូច្នេះ សុខចិត្តខ្ញុំឱនទៅចុះ កុំអីខ្ញុំអត់បានមកបានជួបមេធាវីពេលនេះទេ បាទ។ ខ្ញុំដឹងក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។

ប្រតិចារិកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឱ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារិកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារិកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារិកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

01365218

ស៖ មុននេះ លោកបានឆ្លើយជូនលោកប្រធានថា លោកអត់មានកូនទេ គឺកូនពីរនាក់បានកើតភ្លាមហ្នឹង ស្លាប់នៅក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ លោកអាចរៀបរាប់បន្តិចបានទេ ពាក់ព័ន្ធនឹងការដែលប្រពន្ធលោកកើតកូនមកហើយ ស្លាប់ភ្លាមៗហ្នឹង ហើយពេលហ្នឹងលោកមានប្រតិកម្មយ៉ាងម៉េចដែរ នៅពេលដែលឃើញបែបហ្នឹង?

ឆ៖ ខ្ញុំវាចង់ភ្លេចដែរអាហ្នឹង ប៉ុន្តែកូនខ្ញុំកូនមែន ប៉ុន្តែវាអត់គ្រប់ខែ វាបានតែ ដូចថា៥ខែ ឬ ៦ខែ ទៅវារលូតទៅវិញទាំងអស់ បាទ។ ខ្ញុំមិនមែនមិនខឹងទេ ខឹងដែរ តែយើងអត់ហ៊ាននៅជំនាន់គេហ្នឹង ដឹងស្រាប់ហើយបាទ ខ្ញុំខឹងដែរ។ ប៉ុន្តែយើងខឹងក្នុងចិត្ត យើងក្តៅក្នុងចិត្ត ក្តៅទាំងក្បាល ក្តៅទាំងខ្លួន ប៉ុនយើងមានសិទ្ធិអីនឹងនិយាយដូចបច្ចុប្បន្ននេះ បាទ បច្ចុប្បន្នជំនាន់ប៉ុលពល ដឹងស្រាប់ហើយ។ ខ្ញុំក៏មិនហ៊ានតវ៉ាគេដែរ សុខចិត្តយកកូន យកទៅកប់ទៅ រលូតយ៉ាងម៉េចក៏ដោយ ប្រពន្ធនៅដេកនៅមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង សុខចិត្តយើងយកកូនទៅកប់ចោលផ្តេសផ្តាសទៅ យើងអត់ហ៊ាននិយាយ យើងធ្វើស្ងៀម។ បាទ ខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំមានស្អីទៀត ខ្ញុំនិយាយប៉ុណ្ណឹង។

[១៤:៣២:៥០]

ស៖ លោកដឹងទេ ថាម៉េចបានជាកូនលោកហ្នឹងរលូត?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំអត់ មិនមែនថាមិនដឹងទេ ខ្ញុំដឹង ប៉ុន្តែមិនហ៊ាននិយាយ យើងវាដូចថា ខូចសរសៃសរសូងអីទៅវាបាក់កម្លាំង គេប្រើខ្លាំងពេកអីចឹងវាបាក់កម្លាំង។ ដូច្នេះយើងត្រូវមានការលំបាកអីចឹង។ ប៉ុនយើងខឹង ក៏យើងមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចគេ ព្រោះមួយជំនាន់នោះ ដឹងស្រាប់ហើយ សិទ្ធិរបស់គេ គេថាឆ្វេងៗស្តាំៗ បើហ៊ានតែប្រឆាំងគឺដាច់ក ឬក៏ដាច់ដៃ ឬក៏ដាច់ជើង។ បាទ ខ្ញុំគិតឃើញអីចឹង បានខ្ញុំបាន ខ្ញុំខឹងហ្នឹង ប៉ុន្តែខឹងក្នុងចិត្ត។ ដល់ជំនាន់នេះទេបានខ្ញុំតវ៉ា ប្តឹងមកដល់លោកតុលាការ លោកមេធាវីហ្នឹងឲ្យជួយ តើជួយយ៉ាងម៉េចផ្លូវចិត្តខ្ញុំ? ក្រែងលោបានក្មេងស្រុករក្រោយវាបានល្អជាងនេះទៀត កុំឲ្យដូចខ្ញុំបាទ កុំឲ្យលំបាកដូចខ្ញុំ។

ស៖ ចុះក្រោយមកទៀតនោះ លោកមានកូនទេ?

ឆ៖ ក្រោយខ្ញុំមកទៀត ខ្ញុំមកនៅទាហានយើង ជំនាន់វៀតណាមរំដោះហើយនេះ ខ្ញុំមានដែរ

រលូតដែរ ខ្ញុំចុងបញ្ចប់ ខ្ញុំត្រូវចប់ត្រឹមហ្នឹង ខ្ញុំឲ្យពេទ្យគេបញ្ឈប់ទៅ កុំឲ្យមានវាពិបាក ត្រូវឈប់អស់រលីង អត់មានកូនមួយទេឥឡូវ មានតែក្មួយទេ ប្រើសព្វថ្ងៃហ្នឹង បាទ។ រៀនសូត្រអីក៏ខំបង្រៀនក្មួយថាឲ្យខំរៀនទៅ អញគ្មានកូនទេ មានតែអ្នែងទេ អ្នកតំណាងរបស់អញហ្នឹង។ បាទ ខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង។

[១៤:៣៥:០០]

ស៖ ចុះកាលដែលលោកគ្មានកូនអ៊ីចឹង មិនអាចកើតកូនបាន កូនតែងតែរលូតអ៊ីចឹងធ្វើឲ្យលោកមានការឈឺចាប់ទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំឈឺចាប់ដែរ។ ក៏ប៉ុន្តែបានខ្ញុំមកប្ដឹងជាមួយលោកដូចថាមេធាវីឲ្យជួយ តើគិតយ៉ាងម៉េចធ្វើបាបខ្ញុំ? ធ្វើបាបប្រពន្ធខ្ញុំឲ្យខ្ញុំទាល់តែអត់មានកូនមានចៅ ហើយមិនមែនត្រឹមប្រពន្ធខ្ញុំទេ កូនគេខ្លះៗទៀត អាខ្លះមានកូនហើយអត់ទឹកដោះឲ្យកូនអឹម បាទមានដែរអ្នកការជាមួយខ្ញុំហ្នឹង។ ប៉ុនអាហ្នឹងរឿងរបស់គេ ឯរឿងខ្ញុំនេះអត់កូនតែម្ដង កូនមកត្រូវរលូតៗ ដឹងវាបាក់កម្លាំង ឬមួយយ៉ាងម៉េច ក៏ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ព្រោះខ្ញុំអត់ចេះវិធីពេទ្យ ហ្នឹងអ៊ីចឹង។ ប៉ុនខ្ញុំចោទស្មានថាមកពីប្រើប្រពន្ធខ្ញុំពេក អត់ដឹងយប់ អត់ដឹងថ្ងៃ បានខ្ញុំឈឺចាប់ ខ្ញុំប្ដឹងមកតុលាការហ្នឹង បាទ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី កុំឲ្យនិយាយដដែលៗអារឿងហ្នឹងលោកនិយាយដដែលទេ លោកប្ដឹងរួចហើយ បានគេហៅលោកមកសួរណ៎ា មកស្ដាប់សក្ខីកម្មរបស់លោក មកស្ដាប់ការថ្លែងទុក្ខ រៀបរាប់ទុក្ខសោកវេទនារបស់លោក អ៊ីចឹងរឿងហ្នឹងនិយាយម្ដងហ្នឹងបានហើយ ហើយសូមលោកស្ដាប់សំណួរឲ្យបានច្បាស់យល់សំណួរ សឹមឆ្លើយតបទំហំ ភាពត្រឹមត្រូវចាំបាច់ឆ្លើយតបនឹងសំណួរហ្នឹងបានហើយណ៎ា ដដែលហ្នឹង វា១០ដងហើយ គ្រាន់តែរឿងប្ដឹងមកតុលាការហ្នឹង។

[១៤:៣៦:៥៥]

លោក កុល ណែម៖

អ៊ីចឹងខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹង បាទ ខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង បើខ្ញុំនិយាយច្រើននោះវា ក៏វាចាំអត់អស់ដែរ ខ្ញុំចំណាស់នេះហើយ បាទវាមានវង្វេងខ្លះ វង្វាន់ខ្លះអ៊ីចឹង--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ចូរចាំស្ដាប់សំណួរ! ចាំស្ដាប់សំណួរណ៎ា! លោកចេះទេ ចាំស្ដាប់សំណួរភាគីសួរណ៎ា មេធាវីលោកសួរ ចាំលោកស្ដាប់សំណួរឲ្យយល់ឆ្លើយតបនឹងសំណួរបានហើយណ៎ា។

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

01365220

សួរដោយលោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

ស៖ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំគិតថាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គាត់បានឆ្លើយទៅនឹងសំណួរចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំរួចទៅហើយ។ ខ្ញុំគិតថាលោកប្រធានបានបែងចែកពេលវេលាច្បាស់ហើយ អ៊ីចឹងមុនពេលផ្តល់វេទិកាជូនទៅភាគីផ្សេងហ្នឹង គឺលោកៗបានបញ្ជាក់ថាលោកបានការនៅកន្លែងមួយដែលមានឈ្មោះថា ក១១។ លោកអាចពន្យល់ពីកន្លែងហ្នឹងបានទេ ក១១ហ្នឹងជាកន្លែងអ្វីដែរ? ហើយហេតុអីបានជាលោកទៅដល់មន្ទីរក១១ហ្នឹង?

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំទៅ គេបញ្ជូនទៅពីកងពលទៅ បានៗគេយកទៅនៅក-១១ហ្នឹងបាទ នៅធ្វើធម្មតា ធ្វើគេឲ្យទៅស្ទូងខ្លះ ធ្វើផ្ទះខ្លះ ធ្វើអីខ្លះ។ ប្រពន្ធខ្ញុំមួយគេខាងស្ទូងស្រែទៅ ខ្ញុំនេះធ្វើដូចថាជួយធ្វើផ្ទះគេមន្ទីរពេទ្យមន្ទីរអី តាមខេត្ត តាមស្រុកអ៊ីចឹងទៅ បាទ។ មានធ្វើអីទេ ខ្ញុំធ្វើប៉ុណ្ណឹងបាទ បានៗទៅដល់ហ្នឹងបានៗគេរៀបការហ្នឹង។ ខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹង មានអីទៀតបាទ។

ស៖ គេបញ្ជូនលោកទៅក-១១ ហ្នឹង ជាការដាក់ទណ្ឌកម្មលោក ឬក៏គេចាត់តាំងភារកិច្ចថ្មីឲ្យលោកទៅទីនោះ?

ឆ៖ គេដាក់ទណ្ឌកម្មហើយ បើមេកងពលគេចាប់ហើយ បានគេរុញយើងទៅហ្នឹង ប៉ុន្តែយើងនឹងសន្និដ្ឋាន ប៉ុនគេមិនថាយើងទេ គេគ្រាន់តែប្រាប់ថាមេហ្នឹងគេចាប់ហើយ។ បើយើងដឹងថាគេដាក់ទណ្ឌកម្ម បាទយើងខ្លាចអត់ហ៊ាននិយាយជាមួយគេទេ បាទ គេឲ្យធ្វើអី យើងធ្វើហ្នឹងបាទ។

ស៖ សូមអរគុណ។ លោកបាននិយាយអំពីប្រពន្ធរបស់លោក។ លោកអាចរៀបរាប់លម្អិតពីប្រពន្ធរបស់លោកបន្តិចបានទេ? គាត់ជាអ្នកណា ជាជនជាតិខ្មែរ ឬក៏ជាជាតិអី ហើយគាត់មានអាយុប៉ុន្មាន?

ឆ៖ បាទ ប្រពន្ធខ្ញុំជនជាតិសុទ្ធហ្លួងបាទ ជនជាតិនៅស្រុកនោះសុទ្ធហ្លួង ខ្ញុំបានខ្មែរសុទ្ធបាទ។ ជនជាតិនៅមណ្ឌលគិរីតែម្តង គេរៀបការឲ្យហ្នឹង។

[១៤:៤០:00]

ស៖ ពេលដែលគាត់រៀបការជាមួយលោកហ្នឹង គាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់ៗដឹង ប្រពន្ធហ្នឹង ព្រោះគេៗអត់ចេះ គេនិយាយឆ្នាំដាំពោត ដាំស្រូវអ៊ីចឹង យើងអត់ចេះ មិនដឹងកើតឆ្នាំប៉ុន្មាន ប៉ុន្តែគេស្មានៗ គេចេះថាប្រហែល៦០។ មួយជំនាន់ការជាមួយខ្ញុំ អត់ទាន់ដល់

២០មិនដឹង ក៏មិនដឹង ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ បាទ។

ស៖ មុននេះ លោកបាននិយាយថា លោកមានគូដណ្តឹងនៅភូមិ ហើយក្រោយរបបខ្មែរក្រហម លោកបានជួបគាត់វិញ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់សួរថា ក្រោយពីរបបខ្មែរក្រហមហើយហ្នឹង លោកមានដែលធ្លាប់គិតថា ចង់បែកពីប្រពន្ធលោកទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំចង់ៗបែកដែរ ប៉ុនបែកវាមិនរួច យើងបានការហើយ ក៏យើងមិនហ៊ាន យើងខ្លាច ដូចថា ម្តាយយើង ក៏ស្រី គេក៏ស្រី។ យើងសុខចិត្តទៅសុំទោសគេខាងនោះវិញ គូដណ្តឹង បាទ សុំទោសគេថា ខ្ញុំសុំទៅ បើធ្វើម៉េច ខ្ញុំបានជាយកគេឯនេះជ្រុលហើយ។ ខ្ញុំសុខចិត្ត ខ្ញុំសារភាព ខ្ញុំជូន៣ជី ហ្នឹងហើយ បាទ ជំនាន់វៀតណាមរំដោះហើយហ្នឹង ខ្ញុំជូនគេ។ គេក៏ថាអីដែរ គេក្រោយមក ក៏គេមានប្តីទៅដែរ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង។

[១៤:៤១:៥៤]

ស៖ លោកបានឆ្លើយថា ប្រពន្ធលោកជាជនជាតិភាគតិចព្នង អ៊ីចឹងពេលដែលលោកមានប្រពន្ធដែលជាជនជាតិភាគតិចព្នងអ៊ីចឹង តើវាមានបង្កបញ្ហាអីដល់លោកទេ ក្នុងជីវិតលោក?

ឆ៖ ខ្ញុំនៅជាមួយគេ ក៏អត់មានលេចឮអីគេថាអ៊ីចេះ យើងអ៊ីចុះអី ក៏អត់ គេក៏អត់ថាឲ្យយើង យើងក៏អត់ថាឲ្យគេ ក៏បានសុខរហូត បាទ។ បើថាអត់បានសុខ យើងក៏នៅមិនបានដែរហ្នឹង ដូចគ្នាខ្មែរយើង ដូចអីដែរហ្នឹង ប៉ុនគ្រាន់តែគេមិនដែលថា ថាឲ្យយើងអាខ្មែរអ៊ីចេះ ឬក៏អាជនជាតិអ៊ីចេះ ក៏យើងអត់ចេះជៀលគ្នាដែរ ព្រោះយើងវាសិទ្ធិស្មើគ្នា ពាក្យគេថាយេនឌ័រទៀត ហ្នឹងបណ្តោយ។ ហ្នឹងហើយ យើងត្រូវយល់បាទ ក្នុងការហ្នឹង ខ្ញុំយល់ប៉ុណ្ណឹង បាទ អស់ប៉ុណ្ណឹង។

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

សូមអរគុណលោកដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

លោកប្រធាន ប្រហែលជាដល់ពេលសម្រាកហើយ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។ ឥឡូវនេះ ដល់ពេលសម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោងបី សូមអញ្ជើញចូលវិញ ដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសវនាការ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការ សម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនៅបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សី ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ នៅក្នុងអំឡុងពេលឈប់សម្រាក និងឲ្យអញ្ជើញគាត់ រួមទាំងបុគ្គលិក

អង្គការ ធី.ភី.អូ មកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះវិញ នៅវេលាម៉ោងបី។

បាទ សម្រាកចុះ!

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១៤:៤៣ នាទី ដល់ម៉ោង ១៥:០១ នាទី)

[១៥:០១:៤៩]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ បន្តទៅនេះ ផ្តល់វេទិកាជូនទៅតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាមានឱកាសសួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ ប្រសិនបើមាន ហើយមានពេល១៥នាទី។

លោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្វាងលេ៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

ការតាំងសំណួរដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា

សួរដោយលោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ដេស្វាងលេ៖

ស៖ លោកដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំសូមចោទសំណួរលោកតំណាងឲ្យសហព្រះរាជអាជ្ញា។ ខ្ញុំចង់ដឹងថា តើលោករបួសនៅពេលដែលលោកចូលច្បាំងជាមួយកងកម្លាំងវៀតណាមដែរឬក៏អត់? ហើយបើលោកពិតជារបួសមែននោះ តើលោកទទួលរបួសប៉ុនណាដែរ?

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំរបួសតិចតួចដែរទេ ខ្ញុំនៅត្រាំខ្នារនេះទេ មិនមែនណា ត្បូងភ្នំពេញនេះ មិនមែនជាមួយវៀតណាមទេ។ ខ្មែរហើយនិងខ្មែរដែរទេ មិនពីណា ទាហានលន់នល់ ដឹងទាហានស្អី យើងម៉េចដឹង មិនដឹងពីណាខ្លះ។ ខ្ញុំមិនមែនថាវៃគ្នាទេ ខ្ញុំសែងគេត្រឡប់ទៅក្រោយវិញហើយ។ ម្ល៉ោះហើយបានគេឲ្យខ្ញុំទៅនៅក្រោយទៅ ហ្នឹងហើយ ក៏មិនខ្លាំងធ្ងន់ធ្ងរប៉ុន្មានទេត្រូវចង្កេះបន្តិច ក្បាលតិច។ ខ្ញុំមានប៉ុណ្ណឹងសូមអស់ហើយ។

[១៥:០៣:៣៣]

ស៖ អ៊ីចឹងបើខ្ញុំមិនច្រឡំទេថា មុនថ្ងៃទី១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ហ្នឹងគឺលោកបានចូលបដិវត្តន៍ហើយ អ៊ីចឹងពេលហ្នឹង គឺលោកលែងជានិស្សិតទៀតហើយមែនទេ?

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ឆ៖ បាទ ខ្ញុំអត់មាននិស្សិតអី ខ្ញុំចូលទាហានហើយ អ៊ីចឹងតែប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ តើលោកអាចជម្រាបជូនអំពីពេលវេលាឆ្នាំដែលលោករៀបការនៅមណ្ឌលគិរីដែរឬទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំរៀបការ៧៧ ការហើយខ្ញុំចូល ៧៨បណ្ដោយ។

ស៖ តើ<លោកដឹងថាអ្នកណាជាអ្នក>រៀបចំ<ការ>រៀបការនៅនឹងកន្លែង<ហ្នឹង? តើអ្នករៀបចំនោះជាមេលោក ឬថ្នាក់ដឹកនាំនៅកន្លែងហ្នឹង?> តើលោកដឹងពីមូលហេតុទេ ហេតុអីបានគេឱ្យលោករៀបការអង្គាល់ហ្នឹង?

ឆ៖ ខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ ព្រោះយើងខ្លាចគេជំនាន់ហ្នឹងបាទ។ យើងមិនដឹងពីមូលហេតុអី ប៉ុន្តែយើងខ្លាច ខ្លួនយើងខ្លាចគេចោទយើងថា បើយើងមិនព្រមការ មានតែគេពិន័យយើង បាទ ព្រោះយើងអត់ដឹង។ បើគេដាក់វិន័យឱ្យយើងហើយ បើយើងមិនការ មានបញ្ហាថ្ងៃក្រោយ គេថាទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯង។ ដូច្នេះ បានយើងព្រមការហ្នឹង បាទ។

[១៥:០៥:៤១]

ស៖ អ្នកដែលបញ្ជាឱ្យលោករៀបការហ្នឹងឈ្មោះអីដែរ? តើជា<>ទាហានមកពីតំបន់១០៥ ឬក៏អ្នក<មកពីក-១១>? លោកអាចជម្រាបឈ្មោះគាត់បានទេ?

ឆ៖ បាន ខ្ញុំប្រាប់បាន ឈ្មោះ សភា។ ឈ្មោះគេ សភា ជនជាតិចារាយ។ បាទ សភា ហើយនិង ចាំ ឈ្មោះគេហ្នឹង ប៉ុន្តែ ចាំ មិនដឹងជនជាតិអី ជនជាតិដែរ។ ខ្ញុំចាំតែ សភា ហ្នឹង គេប្រធានយោធាខេត្តតែម្ដងបាទ។

ស៖ ចុះមានរឿងអីកើតឡើង ចំពោះលោក តាសូភា ហ្នឹង នៅពេលដែលចុងរបបខ្មែរក្រហមហ្នឹង? ហើយតើគាត់នៅរស់ទេ នៅពេលរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យជិតរលំទៅ?

ឆ៖ គាត់អត់នៅទេ គាត់មានសកម្មភាព គេចាប់គាត់ដែរ។ បាទ ខ្ញុំក៏នៅក្រោយដែរ។ គេការៗខ្ញុំហើយហ្នឹង បានប៉ុន្មានរយ: គេហៅគាត់ទៅ ថាក្បត់លិច ក្បត់កើត ក៏គេចាប់បាត់ទៅទៀត បាទ អត់នៅទេ។

[១៥:០៧:១៦]

ស៖ ដើម្បីជូនជាព័ត៌មានដល់អង្គជំនុំជម្រះ យើងមានចម្លើយសារភាពរបស់ ហួត កែ ហៅ សូភា គឺឯកសារ E3/2593។ <នេះជាចម្លើយសារភាពដែលប្រមូលបានពីស-២១> ចុះនៅថ្ងៃទី៣១ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៧៨។ លោកថា លោកមានគូដណ្ដឹងខ្មែរនៅភូមិ ហើយគេឱ្យ បង្ខំឱ្យលោករៀបការជាមួយពួង

ដែលជាជនជាតិភាគតិចមួយ។ ថាមាន ថាជាជនជាតិមួយខុសគ្នា មានភាសាខុសគ្នា វប្បធម៌ខុសសាសនាខុសពីលោក។ តើកាលនុ៎ង ធ្វើឲ្យលោកមានទុក្ខលំបាកវេទនាដែរឬទេ ដែលគេបង្ខំឲ្យលោករៀបការជាមួយពួកនោះ ដែលមានវប្បធម៌ មានអីៗសព្វបែបយ៉ាងខុសពីលោកទាំងអស់នុ៎ង?

ឆ៖ ជំនាន់ហ្នឹងដូចគ្មានវប្បធម៌អី មានតែគេចាំតាមដានយើង។ បើយើងអត់បានរួមដំណេកជាមួយហ្នឹង គឺគេតាមដានយើងរហូតហ្នឹង។ ហ្នឹងហើយ មានតែប៉ុណ្ណឹង យើងខ្លាចគេ ដូច្នេះ យើងត្រូវរួមដំណេក បាន៣ថ្ងៃ បានរួមដំណេក យូរដែរ។ បាទ មិនមែនថា អ៊ូ! ភ្លាមៗរួមដំណេកទេ នៅគិតច្រើនបាទ នៅគិតច្រើន។ ៣ថ្ងៃបានៗរួមដំណេក។ បើមិនរួម គេមក។ មានអ្នកតាមដានមករហូត។ ខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង។

[១៥:០៨:៥៦]

ស៖ លោកបាននិយាយថា លោកត្រូវផ្សំដំណេក ហើយប្រពន្ធរបស់លោកហ្នឹង តើគាត់យល់ព្រមរួមដំណេកជាមួយលោកទេ ពេលនុ៎ង?

ឆ៖ បើមិនរួមម៉េច បើថាវា ដូចថាគេការឲ្យហើយ យើងខ្លាចគេទាំងសងខាង។ យើងមានប៉ានជាមួយគេណា ជំនាន់ហ្នឹង វានៅលើគេទាំងអស់។ ដូច្នេះ យើងត្រូវគោរពគេ។ បើយើងមិនគោរពមានតែស្លាប់ ឬមួយយ៉ាងម៉េច គេធ្វើទារុណកម្មយើង។

ស៖ ប្រពន្ធរបស់លោក តែល ប៉េះ ហ្នឹង កាលហ្នឹង គាត់ជាក្មេងជំទង់ទេ ឬក៏ពេលដែលរៀបការហ្នឹង គាត់មានអាយុ២០ឆ្នាំជាងហើយ។ ខ្ញុំដឹងថា មិនអាចប៉ាន់ប្រមាណអាយុឲ្យច្បាស់លាស់ តែខ្ញុំគ្រាន់តែចង់សួរលោកថា តើគាត់នុ៎ង អង្កាល់ហ្នឹង គាត់ក្មេងមែនទែន ឬក៏គាត់ហ្នឹងវារាងចំណាស់ដែរហើយទេ?

ឆ៖ មិនជាចំណាស់ប៉ុន្មានដែរ ប៉ាន់ស្មាន ខ្ញុំស្មានមើលប្រហែលម្ភៃជាង ឬក៏ម្ភៃគត់ហ្នឹងហើយប្រហែលស្រករហ្នឹងបាទ។

[១៥:១០:៣៧]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ តើប្រពន្ធលោកមានបានប្រាប់លោកដែរឬទេ ថាគាត់ដឹងថាគាត់ត្រូវរៀបការនោះតាមរបៀបណាដែរ ហើយតើគាត់ហ្នឹងដឹងថាគាត់រៀបការហ្នឹងនៅថ្ងៃដែលត្រូវរៀបការហ្នឹងតែម្តង ឬក៏គាត់ដឹងថា គាត់ត្រូវរៀបការហ្នឹងពីមុនមកហើយដែរ?

ឆ៖ តាមខ្លួនគេហ្នឹង គេដឹងខ្លួនគេមុនហើយ តែខ្ញុំទេអត់ដឹង គេៗដឹង ព្រោះគេចេះបង្គាប់គ្នាទៅ

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

វិញទៅមកគ្នាគេស្រីៗហ្នឹង។ បាទ ដល់ពេលរួមដំណេកក្រោយមក ខ្ញុំសួរថា ឯងហ្នឹងបែបបំណងពេញចិត្តអញ ឬមួយយ៉ាងម៉េច? ថាបើមិនបំណងម៉េចបើខ្លាចដែរ។ ត្រូវតែឯកភាព បើយើងមិនឯកភាពវាត្រូវស្លាប់ មានតែប៉ុណ្ណឹងបាទ ខ្ញុំដឹងសួរប្រពន្ធខ្ញុំហ្នឹង ខ្ញុំក៏មិនសូវចេះសួរគេច្រើនមិនចេះនិយាយច្រើនហ្នឹងហើយ។

ស៖ ពេលដែលលោករៀបការហ្នឹង តើមានប៉ុន្មានគូដែរ? តើលោកអាចជម្រាបជូនតុលាការបានដែរឬទេ ថាអ្នកណាខ្លះដែលរៀបការក្នុងពេលជាមួយគ្នាជាមួយលោកហ្នឹង ហើយថាតើពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាហ្នឹងសុទ្ធតែយល់ព្រមរៀបការ ឬក៏គាត់រៀបការហ្នឹងដោយសារគេបង្ខំគាត់ដែរ?

ឆ៖ អាហ្នឹងរៀបការសុទ្ធតែបង្ខំទាំងអស់ រកមានខ្មែរសុទ្ធខ្លះ ជួនកាលលាយជនជាតិខ្លះចូលគ្នាមានប្រុសម្ខាង ស្រីម្ខាងអ៊ីចឹង។ បាទមិនមែនពេញចិត្តទេ ប៉ុន្តែគេបង្ខំបាទ។ ៣០គត់ ៣០នាក់គត់ ប៉ុន្តែខ្ញុំចាំឈ្មោះតែម្នាក់ ប៉ុន្តែ យាយម៉ុល ហ្នឹងបានមកដែរមួយសា ហើយគាត់ស្លាប់ហើយឥឡូវ ហ្នឹងហើយគាត់ហ្នឹងប្អូនគាត់ -- ប្អូនខ្ញុំទេ ប៉ុនរោគាគាត់ច្រើន គាត់ស្លាប់ហើយ ធ្លាប់គាត់មកចូលរួមហ្នឹងដែរ។

[១៥:១២:០៣]

ស៖ ក្នុងពិធីរៀបការហ្នឹង តើអាជ្ញាធរដែលមានវត្តមានហ្នឹងមាន<>បានបញ្ជាឲ្យលោកទៅរួមដំណេកជាមួយប្រពន្ធលោកដែរឬទេ? តើគេមានបាននិយាយថាត្រូវតែបង្កើតកូនឲ្យអង្គការដែរឬទេ ឬក៏គេអត់មានបាននិយាយពីរឿង ត្រូវបង្កើតកូនឲ្យអង្គការនេះទេ?

ឆ៖ គេគ្រាន់និយាយថា បើសិនមិនបង្កើតកូនឲ្យអង្គការបានទេ គឺអ្នកឯងត្រូវខុសច្បាប់។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំវាអត់មាន បើរលូតរហូតគេដឹងហើយ តែខ្ញុំមានម៉េចទេបើគេឃើញរលូតអ៊ីចឹងហើយ ដល់អ៊ីចឹងគេមានដាក់វិន័យអីខ្ញុំបាទ។

ស៖ តើលោកមានត្រូវប្តេជ្ញាចិត្តអ្វីដែរទេ នៅពេលរៀបការហ្នឹងដោយលោកខ្លួនឯងជា<អ្នក>ប្តេជ្ញាហ្នឹង ឬក៏មានគូណាមួយដែលគេតំណាងឲ្យគូផ្សេងៗដែលរៀបការដែរហ្នឹង គេឡើង<ប្តេជ្ញា>ចិត្តតំណាងឲ្យជួសមុខឲ្យអ្នករៀបការហ្នឹងទាំងអស់គ្នា?

[១៥:១៤:១៩]

ឆ៖ តាមការពិតមានតំណាងគេ យើងក៏មិនមែនឡើងនិយាយទាំងអស់ទេ។ មានតែពីរនាក់ និងបីនាក់ឡើងប្តេជ្ញាចិត្ត។ ខ្ញុំអត់បានឡើងប្តេជ្ញាទេ។ គេមួយចំនួនគេឡើង បី ប្រហែលបីៗដូចថា បីគ្រួសារអ៊ីចឹងណា គេឡើងបីគ្រួសារគេហ្នឹងតែប៉ុណ្ណឹងទេ។ ក្រៅពីហ្នឹងម៉េចឈ្មោះឡើង បើ៣០គូនោះ។

01365226

ស៖ បាទ មុននឹងបញ្ចប់ខ្ញុំចោទសំណួរមួយ ពីរ ទាក់ទងនឹងក-១១ ហើយនិងមន្ទីរសន្តិសុខភ្នំក្រោល។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសួរលោកថាតើលោកមានដឹងរឿងអ្វីខ្លះដែរឬទេអំពី ក-១១នេះ? តើវាជាកន្លែងដែលគេឃុំខ្លួនអ្នកទោសដែលបានប្រព្រឹត្តកំហុស ឬក៏យ៉ាងណា? តើនៅជិតក-១១នេះ មានមន្ទីរសន្តិសុខមួយដែលមានឈ្មោះថាភ្នំក្រោលដែរឬទេ?

ឆ៖ មានមួយ ត្រង់ហ្នឹងមួយ ហើយកន្លែងខ្ញុំនៅមួយ កន្លែងសភាហ្នឹង។ កន្លែងមួយ កន្លែងភ្នំក្រោលហ្នឹង កន្លែង ឡេង ឈ្មោះមេប្រធានគេហ្នឹងកាន់កាប់។ បាទ មានពីរកន្លែងម៉្លឹងហ្នឹង ក-១១ ប៉ុន្តែអាមួយភ្នំក្រោលហ្នឹងក៏មិនឆ្ងាយដែរ ជាប់គ្នាទេ ខាងលិចគ្នាបន្តិចហ្នឹងបាទ។ មានប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាគឺអ្នកណាខ្លះមានឃើញប្លែកៗហ្នឹងរាងកងពលខ្លះ ប្រជាពលរដ្ឋខ្លះអ៊ីចឹងទេ ប៉ុន្តែមិនដឹងប៉ុន្មាននាក់ ឬមានប៉ុន្មាននាក់ ព្រោះយើងម៉េចចូលបាន បាទបើយើងអត់មានសិទ្ធិចូល បាទ។

ស៖ ពេលដែលលោកនិយាយពីអ្នកកងពលនោះ តើលោកសំដៅលើកងពល៩២០<ពីមជ្ឈិម> ឬក៏លោកនិយាយអំពីកងទ័ពនៅ១០៥ ឬតំបន់១០៥? <តើមានមនុស្សពីកម្លាំងទាំងពីរហ្នឹង>នៅភ្នំក្រោលហ្នឹង<ដែរឬទេ>?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! កុំអាលទាន់!

[១៥:១៦:៣៨]

ឆ៖ បើខ្ញុំឃើញហ្នឹង វាព្រោះខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ វាធ្លាប់មនុស្សនៅជាមួយគ្នា ប៉ុន្តែខ្ញុំគេអត់ឲ្យ -- គេឲ្យចេញ គេនឹងនៅ។ ដល់អ៊ីចឹងខ្ញុំស្គាល់ ខ្ញុំឃើញ ប៉ុនក៏យើងអត់ប៉ានានិយាយស្ដីជាមួយគ្នាអ៊ីចឹង សម័យហ្នឹង បើយើងឃើញ គ្រាន់បានតែឃើញ។ បាទ ឃើញថាពួកហ្នឹង អ្ហាក! ម៉េចពួកហ្នឹងគេយកមកដាក់នៅកន្លែងហ្នឹងដែរ ម៉េចមិនដាក់កន្លែងកងពលទៅ? អីក៏កងពលអត់មានសន្តិសុខមានអី ខ្ញុំគ្រាន់តែស្មានអ៊ីចឹង បើយើងអត់ប៉ានផង គ្រាន់តែឃើញហ្នឹងមិនប៉ានទៅមើលមុខគេផងហ្នឹង បានអីថាដឹងមានប៉ុន្មាននាក់ទៀតនៅក្នុងហ្នឹងពីណាខ្លះទៀត? ហ្នឹងហើយខ្ញុំដឹងប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ បាទ សំណួរចុងក្រោយ។ តើសមាជិកគ្រួសាររបស់លោកដែលធ្វើការឲ្យរបប លន់ នល់ហ្នឹងមានជួបបញ្ហាអ្វីដែរឬទេនៅក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ១៩៧៥ ទៅដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ហ្នឹង?

ឆ៖ ក្រុមគ្រួសារខ្ញុំ។ ក្រុមគ្រួសារខ្ញុំមានគេសម្លាប់ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំអត់ដឹង បាទមកផុតបានដូចថាគេប្រាប់មានសម្លាប់អ៊ំខ្ញុំមួយ ហើយនិងពូខ្ញុំពៅគេបំផុត កូនឪពុកខ្ញុំហ្នឹងបាទ។ ប៉ុនមិនដឹងគេយក

ទៅណា ឃើញគេថាយកទៅ គេថាបែបយកទៅសម្លាប់បាត់ហើយ អត់ឃើញ។

លោក វ៉ាំងសង់ វ៉ាយដ៍ ជេស្មាឯល៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ តទៅនេះ ផ្តល់វេទិកាជូនទៅសហមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ដើម្បីមានឱកាសសួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមគោរពអង្គសវនាការទាំងមូល។

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្តី

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរលោកដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំឈ្មោះ លីវ សុវណ្ណា ជាមេធាវីជាតិការពារក្តីលោក នួន ជា។ ខ្ញុំមានសំណួរមួយចំនួនសួរលោក។ ទី១ ខ្ញុំចង់ដឹងថាដែលលោកថ្លែងមុនហ្នឹងថាគេបាននាំលោកតាមផ្ទះមើលនារីៗ និងទៅមើលកន្លែងងូតទឹកហ្នឹង តើអ្នកដែលនាំលោកទៅហ្នឹងជាអ្នកណាគេ? ហើយមានឋានៈជាអ្វីដែរ?

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ គេអ្នកនាំហ្នឹង ខ្ញុំហ្នឹង គេមេក្រុម បាទគេមេក្រុមឈ្មោះ សៀន បាទ គេនាំខ្ញុំទៅហ្នឹង ប៉ុន គ្រាន់តែគេទៅថាឲ្យមើលឲ្យអី ក៏អត់ដែរ គ្រាន់តែគេជូនយើងទៅ គេមេក្រុមឈ្មោះ សៀន ខ្មែរទេ បាទ គេជូនទៅ ក៏មិនថា អូ! ទៅមើលប្រពន្ធ អីទៅមើលអី ក៏គេអត់ប្រាប់ដែរ គ្រាន់បបួលដើរតាមប្រឡោះផ្ទះមិត្តនារីគេហ្នឹង ក៏យើងចេះតែដើរតាមក្រោយគេទៅ យើងក៏អត់ដឹងដែរ។ ហ្នឹងខ្ញុំមានយោបល់ប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ ពេលហ្នឹង តើពេលដែលលោកដើរហ្នឹង តើឃើញនារីច្រើនទេ ទាំងកន្លែងងូតទឹក ទាំងនៅកន្លែងផ្ទះហ្នឹង។ តើមាននារីច្រើនទេ?

[១៥:២០:០០]

ឆ៖ ខ្ញុំឃើញច្រើនតើ មិនឃើញម៉េច នៅគ្រប់បន្ទប់ៗ សុទ្ធតែមាននារីទាំងអស់ បាទ ប៉ុន្តែយើងមិនបានចាប់អារម្មណ៍ថាគេនាំយើងទៅមើលមិត្តនារីហ្នឹង សម្រាប់គូយើង ឬក៏យ៉ាងម៉េច យើងអត់

01365228

ដឹង។ បាទ ទាល់តែក្រោយយើងទៅវិញហើយ បានគេប្រាប់ថាពេញចិត្តឬទេនោះ បាទអ៊ីចឹង ខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹង។ ហើយដល់ហើយគេនាំទៅមុជទឹកទៅ យើងមានដឹងឯណា បើគេប្រាប់ថា អូ៎! ទៅមើល គេប្រុងការមួយពីនេះ ជាមួយពីនោះអ៊ីចេះទៅ យើងដឹង។ បើគេថានាំ គេថាទៅលេង មិនដឹងទៅលេងអាម៉េច បើយើងគេអត់ប្រាប់យើងថា ទៅមើល។ ហ្នឹង ខ្ញុំមានយោបល់ប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ បាទ។ ដែលគេសួរលោកថាពេញចិត្តឬទេ គេសំដៅទៅលើមនុស្សម្នាក់ ឬក៏គេថានារីទាំងអស់ហ្នឹង លោកពេញចិត្តអ្នកណាមួយ?

ឆ៖ អត់ទេ។ គេសំដៅតែមនុស្សម្នាក់ទេ មកវិញហើយហ្នឹង គេសំដៅមនុស្សម្នាក់ដែលសម្រាប់ការឲ្យខ្ញុំហ្នឹង។ បាទ ប៉ុនបានជាខ្ញុំថាអត់ ដល់ហ្នឹង ខ្ញុំថាអត់ទាន់សម្រេចហ្នឹង។ ម៉្លោះហើយបានគេប្រាប់ខ្ញុំថា និយាយដដែលៗទៀតហើយ។ បានគេឲ្យខ្ញុំមកជាន់អង្ករហ្នឹង មកជួបគ្នាទៀតនុ៎ងបាទ វាអត់ដឹង។ ហ្នឹង ខ្ញុំមានយោបល់ប៉ុណ្ណឹង។

ស៖ ពេលជាន់អង្ករហ្នឹង តើមាននារីប៉ុន្មាននាក់ដែរ ពេលជាន់អង្ករជាមួយលោក?

[១៥:២១:៣១]

ឆ៖ មានបួនប្រាំនាក់ ជាន់អង្ករជាមួយខ្ញុំហ្នឹង ប្រុសតែខ្ញុំម្នាក់ទេ។ ម៉្លោះហើយគេបង្អាប់លាន់ៗបានខ្ញុំដឹងថា អូ៎! អ្នកនេះ អ្នកនោះអ៊ីចឹង។ បានជាខ្ញុំដដែលគេ ហើយខ្ញុំមិនទាន់សម្រេចចិត្តហ្នឹង គេហៅខ្ញុំទៅល្ងាចហ្នឹង គេថាពេញចិត្ត ខ្ញុំថាអត់ទាន់សម្រេចចិត្ត ចាំគិតមើលសិន។ គេប្រាប់ថា ៣ថ្ងៃ។ ឲ្យគិត ៣ថ្ងៃទេ បើម៉េចៗ ទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯង។ បាទ ហ្នឹង ក៏ខ្ញុំគិត៣ថ្ងៃ គេហៅខ្ញុំទៀត។ ដល់ហៅខ្ញុំទៀតគេថា ម៉េចឥឡូវ សម្រេចចិត្តឬនៅ? ខ្ញុំថា អត់ ខ្ញុំត្រូវសម្រេចចិត្តហើយ បើអង្គការរៀបចំ រៀបចំ។ បើខ្ញុំខ្លាច យើងជំនាន់ហ្នឹងដឹងស្រាប់ហើយ បើគេថាម៉េច អ៊ីចឹងតែម្តង។ បើហ៊ានប្រឆាំង គឺហ៊ានស្លាប់។ អ្នកឯងបង្កើតកូនឲ្យអង្គការឲ្យបាន។ ដល់គេនិយាយមួយម៉ាត់អ៊ីចឹង យើងត្រូវខ្លាច។

ស៖ បាទៗ ដោយសារពេលវេលាខ្លី ខ្ញុំៗសូមកាត់លោកបន្តិច។ ចុះលោកដឹង ហេតុអីបានជាបើគេចង់ឲ្យលោកទៅមើលអនាគតប្រពន្ធរបស់លោក ហេតុអីបានគេឲ្យនារីបួនប្រាំនាក់ដែលនៅជុំ នៅជាន់ស្រូវជាមួយលោក លោកមានដឹងទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ព្រោះគេឲ្យទៅសុទ្ធតែស្រីៗ ហើយប្រុសតែខ្ញុំ។ ស្រីប្រាំនាក់ ខ្ញុំតែម្នាក់ឯងប៉ុន្តែទៅដល់ គេបង្អាប់ ខ្ញុំក៏អត់ដឹងថា គេរបៀបយ៉ាងម៉េច។ ដល់អ៊ីចឹង គេបង្អាប់ បានដឹងថា អូ៎! គេឲ្យខ្ញុំយកអ្នកណាៗហើយ។ គេអ៊ីចឹងទេ បាទ។

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

[១៥:២៣:១០]

ស៖ បាទ។ លោកឆ្លើយថា ពេលដែលលើកទី១ លោកថាចាំគិតមើលសិន ហើយដល់គេសួរលើកទី២ លោកឆ្លើយថា លោកឯកភាពហើយ។ អ៊ីចឹងសំណួរខ្ញុំចង់ដឹងថា តើមានចំណុចណាមួយដែលលោកស្ដែងឲ្យអ្នកដែលណែនាំលោកឲ្យរៀបការហ្នឹង គេចង់ដឹង គេបានដឹងថា លោកមិនចង់រៀបការហ្នឹង តើមានចំណុចណាមួយដែលស្ដែងឲ្យគេឃើញដែរទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំដឹងថា លោកច្រឡំ ឬមួយខ្ញុំច្រឡំ ក៏ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ព្រោះគេសួរខ្ញុំ បាទ។ ដល់គេសួរ ខ្ញុំថា ខ្ញុំអត់ទាន់សម្រេច ដល់បាន៣ថ្ងៃ បានគេមកសួរខ្ញុំទៀត។ ដល់សួរ បានខ្ញុំសម្រេច ខ្ញុំថា ព្រោះខ្ញុំខ្លាចគេ។ ខ្ញុំនិយាយប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំមិននិយាយត្រឡប់មុខ ត្រឡប់ក្រោយអី ខ្ញុំនិយាយតែប៉ុណ្ណឹងរហូតហ្នឹង បាទ។

ស៖ បាទ សំណួរខ្ញុំ ខ្ញុំសូមសួរម្ដងទៀតឲ្យច្បាស់។ អ៊ីចឹងមានន័យថា អ្នកដែលណែនាំលោក អ្នកដែលមកសួរលោកថា លោកសម្រេចយ៉ាងណានោះ គេមិនដឹងក្នុងចិត្តរបស់លោកថា លោកមិនចង់រៀបការទេ។ តើខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ គេមកសួរខ្ញុំហ្នឹងហើយ បាទ គេមិនដឹងថា ខ្ញុំមិនសម្រេច ប៉ុននៅក្រោយមក ខ្ញុំសម្រេចបានគេឯកភាព បាទ។

ស៖ អ៊ីចឹងបន្ទាប់ពីលោកសម្រេចហើយ គេឯកភាពតាមការសម្រេចរបស់លោក។ តើអ៊ីចឹងមែន? ហើយលោកថា លោកខ្លាចការសម្រេចហ្នឹង ដោយសារលោកខ្លាចហ្នឹង តើលោកខ្លាចមូលហេតុអីដែរ?

[១៥:២៥:០៨]

ឆ៖ ខ្ញុំខ្លាចអីជំនាន់ហ្នឹងត្រូវតែខ្លាចហ្នឹងហើយ ពីណាក៏ដឹងដែរជំនាន់ហ្នឹង ព្រោះហើយខ្ញុំចេញពីកន្លែងកងពលគេបញ្ជូនមក ខ្ញុំដឹងថាមេគេចាប់ហើយ ហ្នឹងហើយ។ ឈិន សយ គេចាប់ហើយ។ មកដល់នេះទៀត គេកៀបទៀត មិនដឹងយ៉ាងម៉េច គេធ្វើយ៉ាងម៉េច។ បានខ្លាច ទាំងអស់គ្នាអ្នកណាក៏ខ្លាចដែរ មិនតែខ្ញុំម្នាក់ទេ ត្រូវគោរពគេទាំងអស់។ ហ្នឹងហើយយោបល់ខ្ញុំប៉ុណ្ណឹង បើមិនខ្លាចគេការធ្វើអី បើយើងនេះ ប៉ុន្តែយើងខ្លាចគេ សុខចិត្តយើងស្រុះបាទ។

ស៖ អ៊ីចឹងការខ្លាចនេះ គឺចេញពីគំនិតរបស់លោកផ្ទាល់ តើអ៊ីចឹងមែនទេបាទ?

ឆ៖ បើមិនចេញពីគំនិតណា បើទម្លាប់អ៊ីចឹងរហូតហើយ ឃើញថាឲ្យតែមានបញ្ហាខុសបន្តិចបន្តួច គឺគេចាប់ទៅតែម្ដង ចាប់ទៅច្រើនណាស់។

សៈ អំមិញលោកឆ្លើយថា ថ្ងៃរៀបការលោក៣០គូ ប៉ុន្តែតាមឯកសារដែលលោកបំពេញបន្ថែមនៅក្នុងពាក្យបំពេញទម្រង់បែបបទនៃដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺឯកសារ E3/6570a លោកបានឆ្លើយថា “លោករៀបការជាមួយឈ្មោះ តែល ប៉េះ ជានារីព្នងជាមួយក្រុមអ្នកភូមិសរុបទាំងអស់ ២០គូ”។ ហេតុអីបានជាពីមុនលោកឆ្លើយ ២០គូ ហើយឥឡូវបែរជាឡើង ៣០គូអ៊ីចឹងវិញ?

[១៥:២៦:៥០]

ឆះ ខ្ញុំវាចេះច្រឡំដែរ ទើបនឹកឃើញជួបគ្នាហើយបានដឹង អ្ហូ! ៣០គូ ហ្នឹងហើយ។ មិនមែនថាខ្ញុំនៅចាំទាំងអស់ ឬមួយយ៉ាងម៉េចទាំងអស់មិនមែនដែរ ហ្នឹងហើយ។ ហ្នឹងហើយខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង។

សៈ បាទ។ ខ្ញុំមានចម្ងល់មួយចង់ឲ្យលោកបំភ្លឺទាក់ទងនឹងការបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែមនេះអត់មានកាលបរិច្ឆេទទេ។ អ៊ីចឹងសំណួរខ្ញុំចង់ដឹងថា តើដោយសារហេតុផលអ្វីបានជាមានការបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែម? ហើយការបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែមនេះជាគំនិតផ្ដួចផ្ដើមរបស់លោកផ្ទាល់ ឬក៏ជាគំនិតផ្ដួចផ្ដើមរបស់អ្នកណាផ្សេងទៀត?

ឆះ ខ្ញុំគឺគំនិតរបស់ខ្ញុំតែម្ដង ខ្ញុំភ្លេច ព្រោះខ្ញុំចាស់ មិនមែនចាំទាំងអស់ ដល់ក្រោយមកបានថា អ្ហែ! ៣០នាក់ មិនមែន ២០ឯណា ៣០នាក់ឯណោះ។ បាទ ខ្ញុំអត់មានអ្នកណាពីក្រោយខ្នង ឬមួយក៏អីទេបាទ។ ខ្ញុំតែម្ដង ខ្ញុំនឹកឃើញថា ទើបនឹកឃើញថា ៣០នាក់ មិនមែនប៉ុណ្ណឹងឯណា។

សៈ បាទ សូមទោស ខ្ញុំសូមកាត់ដោយសារវាមិនមែនជាសំណួរដែលខ្ញុំសួរលោក។ ខ្ញុំចង់ដឹងថា នៅក្នុងការបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែម ឯកសារលេខ E3/6570a បន្ថែមទៅលើការបំពេញទម្រង់បែបបទដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់លោកគឺ ឯកសារលេខ E3/4989។ អ៊ីចឹងដោយសារនៅក្នុងឯកសារដើមរបស់លោក ឯកសារលេខ E3/4983 នេះគឺអត់មាននិយាយការបង្ខំឲ្យរៀបការទេ ទើបក្រោយមកនេះវាមានឯកសារមួយដែលលោកនិយាយថា លោកត្រូវបានបង្ខំឲ្យរៀបការចុងឆ្នាំ៧៧។ អ៊ីចឹងសំណួរខ្ញុំសួរថា តើការដែលបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែមនេះ ជាការផ្ដួចផ្ដើមរបស់អង្គភាពណាមួយ របស់បុគ្គលណាមួយ ឬមួយក៏ជាការផ្ដួចផ្ដើមរបស់លោក?

ឆះ តាមការពិតពីខ្ញុំ--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់! ៗៗ។ អញ្ជើញមេធាវីនាំមុខ។

[១៥:២៩:១១]

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ <ខ្ញុំជំទាស់ --> បើ<តាម>រយៈការបកប្រែជាភាសាបារាំង ខ្ញុំឮអ៊ីចឹង ប៉ុន្តែមិនដឹងតើ<មេធាវីគាត់និយាយដូច្នេះមែនឬក៏អត់ទេជាភាសាខ្មែរនោះ>។ <ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់បាននិយាយថា> គាត់ៗបានបំពេញ<>ពាក្យបន្ថែមហ្នឹងគឺដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ហើយបន្ទាប់មកមេធាវីបានសួរគាត់ថា អ្នកណាជាអ្នកជំរុញគាត់ឲ្យបំពេញពាក្យបន្ថែមហ្នឹង ទម្រង់បែបបទបន្ថែមហ្នឹង។ អ៊ីចឹងការសួរអ៊ីចឹង គឺមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ព្រោះថាគាត់បាននិយាយខ្លួនឯងហើយថា គាត់ជាអ្នកបំពេញបែបបទបន្ថែមហ្នឹងដោយខ្លួនឯង គឺផ្តើមចេញពីគំនិតគាត់ផ្ទាល់តែម្តង។ អ៊ីចឹងសូមឲ្យមេធាវីឈប់សួរសំណួរបែបហ្នឹង សួរហ្នឹងគឺសួរនាំមុខគាត់ហើយ វាមិនត្រឹមត្រូវទេ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

សូមទោសលោកប្រធាន ដោយសារសំណួរខ្ញុំមុន ខ្ញុំសួររឿងបំពេញបន្ថែម ដូចគាត់ឡើងអ៊ីចឹង ប៉ុន្តែដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គាត់ឆ្លើយ២០គូ ៣០គូ។ គាត់ថា ៣០គូជាការផ្តួចផ្តើមរបស់គាត់។ អ៊ីចឹងហើយវាមិនបានឆ្លើយតបនឹងសំណួររបស់ខ្ញុំ ថាតើអ្នកដែលបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែមហ្នឹង ជាអ្នកណា។ បាទ បានជាខ្ញុំសួរសំណួរបញ្ជាក់លើកទី២ ថាតើអ្នកណាគេផ្តួចផ្តើមគំនិតបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែមនេះ។ ព្រោះមុន គាត់ឆ្លើយចំនួនគូទៅវិញ គាត់ច្រឡំ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឆ្លើយ!

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំមានអីត្រូវឆ្លើយទៀត។ ខ្ញុំអត់ដឹង អត់មានអីឆ្លើយ ត្រូវឆ្លើយ បាទ។ ឲ្យបញ្ជាក់ខ្ញុំបន្តិចបញ្ជាក់ម៉េចទៀត ឲ្យខ្ញុំឆ្លើយយ៉ាងម៉េចទៀត។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

សួរឡើងវិញ!

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ ខ្ញុំចង់--

[១៥:៣១:១២]

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

អ្វីដែលយល់ច្រឡំ គឺថាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះ បានឆ្លើយសំណួរ<ពេលមេធាវីងើបឈរ> ។ គឺថាគាត់បានឆ្លើយ<អ្វីដែលគាត់ឆ្លើយ>ពីមុនម្តងហើយ។ គាត់ថា គាត់បានធ្វើហ្នឹង តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់គាត់ផ្ទាល់។ <អ្វីដែលគាត់និយាយមាននៅក្នុងកំណត់ត្រាហើយ។> អ៊ីចឹងហើយបានជាគាត់និយាយថា គាត់គ្មានអ្វីនិយាយបន្ថែមទៀតទេ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

ប្រហែលជា បើភាសាខ្មែរគឺសំណួរខ្ញុំទី១ សួរអ៊ីចឹងទៅ ថាអ្នកណាជាអ្នកផ្តួចផ្តើមបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែម។ ហើយគាត់ឆ្លើយថា ចំនួន៣០គូហ្នឹង គឺគាត់ជាអ្នកទឹកឃើញខ្លួនគាត់ គាត់បន្ថែមខ្លួនគាត់។ អ៊ីចឹងហើយ វាមិនឆ្លើយតបនឹងសំណួរដែលខ្ញុំចង់ដឹងថា តើការបំពេញទម្រង់បែបបទបន្ថែមហ្នឹងជាគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់អ្នកណា បានខ្ញុំសួរបញ្ជាក់ឡើងវិញ។ អ៊ីចឹង ប្រហែលជាការបកប្រែភាសាទៅបាត់ពាក្យថា ៣០គូ ថាគាត់ផ្តើមដោយខ្លួនគាត់ហ្នឹង គឺគាត់និយាយ សំណួរគាត់ឆ្លើយដំបូង គឺ៣០គូនេះឯង បាទ។

[១៥:៣២:១០]

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

ប៉ុន្តែពេលដែលលោកសួរសំណួរទី២ គាត់បានឆ្លើយរួចទៅហើយ។ ខ្ញុំ តាមយល់ថា លោកបានសួរសំណួរទី២ ហើយគាត់ក៏បានឆ្លើយហើយ <មុនពេល>សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី<ងើបឡើងដើម្បី>ជំទាស់<បន្តិច>។ <អ៊ីចឹង គឺមានចម្លើយទៅនឹងសំណួរទី២របស់លោកហើយ។ អ៊ីចឹងហើយបានជាគាត់និយាយថាគាត់បានឆ្លើយរួចហើយនោះ។>

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ បើសិនជាគាត់បានឆ្លើយហើយ វានៅក្នុងប្រតិចារឹកហើយ អ៊ីចឹង ខ្ញុំសូមបន្តទៅមុខទៀត។ ខ្ញុំចង់ដឹងអំពី លោកឆ្លើយថាអ្នកផ្សេងទៀត ក៏ត្រូវគេបង្ខំឲ្យរៀបការដែរ ហេតុអីបានជាលោកហ៊ានអះអាងថា អ្នកផ្សេងទៀត ត្រូវរៀបការដោយបង្ខំដែរ?

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ម៉េចក៏ថាមិនហ៊ានអះអាង បើមនុស្សយកមកការជាមួយគ្នា គេនិយាយខ្សឹបគ្នា ប៉ុនយើងមិនហ៊ាននិយាយ គ្រាន់តែកេះៗគ្នាទៅ ដឹងហើយ។ បើយើងមិនការ ត្រូវគេវិន័យដាក់ទណ្ឌកម្មយើង។ ធ្វើយើង ធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យបានរស់មួយគ្រាហ្នឹងទៅចុះ។ បើក្រោយមកយ៉ាងម៉េចយ៉ាងម៉ា អាហ្នឹងតាម

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

ហ្នឹងទៅទៀតទៅ។ មិនមែនថាមិនដឹងទេ។ ដល់ដឹងបានសម្រេច។ បើយើងថាអត់ព្រម មានតែគេ សម្លាប់យើង ព្រោះឃើញវាច្រើនហើយ បាទ។

[១៥:៣៣:២៧]

ស៖ ចំពោះខ្លួនលោកផ្ទាល់ លោកឆ្លើយច្បាស់ហើយ ខ្ញុំចង់ដឹងពីអ្នកដទៃទៀត ដែលលោក អះអាងថា ៣០គូហ្នឹង គេបង្ខំឲ្យរៀបការទាំងអស់គ្នា។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់ដឹងថា តើមានហេតុផលអី មាន អំណះអំណាងអី ដែលលោកប៊ានអះអាងថា គេអ្នកដទៃត្រូវបានគេបង្ខំឲ្យរៀបការដែរនោះ?

ឆ៖ ដល់អ៊ីចឹង ខ្ញុំឆ្លើយជាមួយលោក ក៏ខ្ញុំអត់មានយោបល់ឆ្លើយដែរ។ មកពីអ៊ីចឹងហើយ បាន គេសម្រេចចិត្តថា គេប៊ានថាការទៅចុះ ព្រោះគេខ្លាចដូចគ្នាដែរ។ បានខ្ញុំអះអាង។ បើអ៊ីចឹងគេម៉េច ប៊ានការ។ ព្រោះគិត សុទ្ធតែគេអ្នកបង្ខំទាំងអស់។

ស៖ អ៊ីចឹង កាលដែល -- ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ -- អ៊ីចឹងកាលដែលលោកឆ្លើយថា មានគេបង្ខំឲ្យអ្នក ផ្សេងទៀតបង្ខឲ្យរៀបការ គឺជាការគិតរបស់លោកផ្ទាល់ទេ។ តើអ៊ីចឹងមែនទេ?

[១៥:៣៤:២៧]

ឆ៖ ខ្ញុំមិនមែនគិតតែខ្លួនឯងទេ វាបានគេ ដូចថា គេលួចកេះលួចអី ប៉ុន្តែមិនប៊ាននិយាយ មិន ថាស្រី មិនថាប្រុស។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែគេថា កុំយើងកុំនិយាយ ទុកដើម្បីរស់ យើង។ ហ្នឹងហើយ។ យើង តវ៉ាជាមួយគេ យើងដឹងហើយ យើងឃើញហើយ។ យើងមិនមែនថា អ៊ូ! ខ្ញុំអ្នកដើរបន្ថែម ឬមួយធ្វើ យ៉ាងម៉េច ដល់អ៊ីចឹងតវ៉ាដែលអ្នករាល់ថ្ងៃហ្នឹង មានការជាមួយខ្ញុំណ៎ា គ្រប់ខេត្តណាក៏ដោយ។ ម៉េចក៏ ចេញអារឿងការបង្ខំហ្នឹងខ្លះដែរ។

[១៥:៣៥:០០]

ស៖ ដោយសារពេលវេលាខ្លី ខ្ញុំសូមៗកាត់សំណួរលោក។ ខ្ញុំមានសំណួរពីរទៀតប៉ុណ្ណោះ គឺទី១ គឺខ្ញុំចង់ដឹងថាតើគូដណ្ដឹងរបស់លោកដែលពេលលោកជួបក្រោយ៧៩ហ្នឹង គាត់មានប្រាប់លោកទេថាគេ បានបង្ខំឲ្យគាត់រៀបការដែរ ឬក៏អត់មានទេ?

ឆ៖ ពីណាគូដណ្ដឹងខ្ញុំក្រោយហ្នឹងហ្នែ៎ មកចង់សួរខ្ញុំ គេដឹងហើយ ព្រោះខ្ញុំទៅប្រាប់គេ គេក៏ដឹង ដែរឮសួរដំណឹងថាការដែរ ប៉ុនមិនដឹងការពីណាគេម៉េចដឹង។ ព្រោះគេនៅឯណាតាកែវ ខ្ញុំមណ្ឌលគិរី ឯណោះបាទ។

ស៖ អ៊ីចេះខ្ញុំសូមសួរសំណួរឲ្យបានច្បាស់បន្តិច។ ខ្ញុំចង់ថាតើគូដណ្ដឹងរបស់លោកហ្នឹងមាន

ប្រាប់លោកថាខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ក៏ត្រូវបានគេបង្ខំឲ្យរៀបការដែរ ឬក៏គាត់អត់បានប្រាប់ទេ?

ឆ៖ គេក៏អត់បានប្រាប់ខ្ញុំដែរ បាទគេអត់ប្រាប់ខ្ញុំទេ បាទ។

ស៖ បាទ ទាក់ទងនឹងរឿងកូនរបស់លោក លោកអំមិញលោកឆ្លើយថា កូនរបស់លោកគឺមាន នៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ មានកូនមួយទៀត ហើយត្រូវបានរលូតដូចគ្នា។ អ៊ីចឹងពេលនោះតើរលូតដោយ សារបញ្ហាអីដែរ លោកមានដឹងទេបាទ?

ឆ៖ បាទ ខ្ញុំចោទ ខ្ញុំមានអី មានតែក្នុងបញ្ហាធ្វើការធ្ងន់ធ្ងរ ឬខូចសរសៃសរស្ទូងអីមិនដឹង បើ តាំងពីជំនាន់ប៉ុល ពត ក៏រលូតអស់ពីរដែរ។ ដល់ពេលក្រោយមកទៀតជំនាន់វៀតណាមរំដោះហើយ ក៏ រលូតទៀតដែរបាទ។ ហ្នឹងខ្ញុំចោទចំណុចហ្នឹង គេប្រើការហួសពេលវេលា បាក់កម្លាំង ឬមួយយ៉ាងម៉េច ក៏ខ្ញុំមិនដឹងដែរបាទ ខ្ញុំមានយោបល់ប៉ុណ្ណឹង។

[១៥:៣៦:៤២]

ស៖ អ៊ីចឹងក្រោយ៧៩ ហ្នឹងមានការ ធ្វើការដោយបង្ខំឲ្យបាក់កម្លាំងដែរ ឬមួយក៏យ៉ាងម៉េច សូមលោកជួយពន្យល់នេះ?

ឆ៖ បើថាយើងខ្ញុំសរុបតាំងពីមុនហ្នឹងមក គឺបាក់កម្លាំងតាំងពីមុនមកមិនដឹងយ៉ាងម៉េច។ បើ រលូតពីមុនក៏រលូតអស់ពីរដែរ។ ក្រោយមកទៀតរលូតទៀត អ៊ីចឹងមែន គេថាទម្លាប់ហ្នឹងវាត្រូវរលូត រហូតវារហូតហ្នឹងហើយបាទៗ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំបាទសូមអស់សំណួរ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ ជាបន្តទៅនេះផ្តល់វេទិកាជូនទៅមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន។

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្តី

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរលោកដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ខ្ញុំមានសំណួរខ្លីទេ ទី១ ខ្ញុំចង់សួរថាលោក បានជ្រាបអំពីសីលធម៌ទាក់ទងនឹងបុរសនារីទេក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ? ហើយជាពិសេស

លោកជាយោធាម្នាក់នៅក្នុងរបបនោះដែរ?

លោក កុល ណែម៖

ឆ៖ ខ្ញុំដឹងពីរឿងសីលធម៌ មកដឹងហើយបានខ្ញុំមិនហ៊ាន ស្រីបើថាទៅដើរតាមផ្លូវអ៊ីចឹងទៅ ស្រីដើរផ្សេង ប្រុសដើរផ្សេងបាទ។ ហើយតែដើរហ៊ានជួបគ្នាច្បាស់មេប្រធានគេដេញដោលហើយ បាទខ្លាច គឺខ្លាចហ្នុងមិនថាគេ មិនថាខ្ញុំបាទ ហ្នឹងខ្ញុំនិយាយការពិត។

[១៥:៣៨:១៩]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ នៅពេលដែលមេក្រុមរបស់លោកបាននាំលោកនិយាយថាទៅមើលនារី។ ពាក្យថាពាក្យទៅមើលនារីនេះ អាចតាមការយល់ដឹងរបស់លោក តើវាជាទម្លាប់នៃពាក្យដែលប្រើប្រាស់នៅកន្លែងឬក៏តំបន់របស់លោក ទាក់ទងនឹងការទៅមើលដើម្បីរើសគូស្រករ ឬក៏ជ្រើសរើសនារីណាម្នាក់ធ្វើជាគូស្រករដែរទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំថាក្រោយមកបានខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹង គេនាំទៅមើលនារី តាមពិតមុនដំបូងអត់ទាន់ដឹងទេ។ ដល់ក្រោយគេថានាំ គ្រាន់គេនាំទៅ ប៉ុន្តែអត់ទាន់ដឹងថាគេនាំទៅមើលនារី ឬមួយនាំទៅធ្វើអីបាទ។ ដល់ក្រោយមកនេះបានដឹងថា គេនាំទៅមើលនារីហ្នឹងបាទ។

ស៖ បាទ ខ្ញុំបានកត់នូវអ្វីដែលលោកបានមានប្រសាសន៍មុនអំមិញថា មេក្រុមរបស់លោកបាននាំទៅ ហើយទៅមើលនារី ហើយបានឆ្លងកាត់ផ្ទះរបស់នារី ហើយបានបង្ហួសទៅកន្លែងងូតទឹក។ អ៊ីចឹងខ្ញុំគ្រាន់តែចង់បញ្ជាក់ថា នៅពេលដែលលោកចេញទៅហ្នឹង គេអត់បានប្រាប់ថាលោកចេញទៅណាទេ?

[១៥:៤០:០០]

ឆ៖ លោកបញ្ជាក់ឲ្យៗខ្ញុំឲ្យច្បាស់ ព្រោះខ្ញុំចង់ប្រាប់ថាគេហៅខ្ញុំពីទី១ គេអត់ដឹងថាគេហៅធ្វើអីទេ គេហៅមែន។ បាទ ដល់អ៊ីចឹងថាខ្ញុំនិយាយដដែលទៀតហើយ។ មុនដំបូងគេទៅហៅ ណៃ ដល់ក្រោមមកទៀត ហៅខ្ញុំឈ្មោះ ណៃ ហ្នឹងវាជួន ណែម។ ដល់ទៅហៅទៅ ដល់ត្រឡប់មកក្រោយគេទៅថាឲ្យជាន់អង្ករហ្នឹងបានដឹងថាគេនាំទៅមើលនារីហ្នឹង បាទ ខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹង ហេតុផលរបស់ខ្ញុំ មិនមែនថាដឹងភ្លាម គេនាំមើលនារីអ៊ីចឹង ដឹងស្គាល់ថាអ្នកណាមួយណាហើយតើ បាទអត់ទេ ហ្នឹងហើយ។ ដល់ក្រោយមកទេបានដឹង បាទ។

ស៖ អ៊ីចឹងពាក្យថានាំទៅមើលនារីហ្នឹង គឺជាពាក្យដែលចេញពីមាត់របស់លោកដោយខ្លួនឯងទេ មិនមែនពាក្យចេញពីមេក្រុមរបស់លោកដែលនាំលោកទៅទេ តើអ៊ីចឹងទេ?

ឆ៖ បាទ ពិតប្រាកដ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះពាក្យអ្វីដែលបញ្ជាក់អំពីលក្ខណៈថានាំលោកទៅមើលនារីដើម្បីជ្រើសរើសជាគូស្រករហ្នឹង លោកដឹងនៅពេលណា? ហើយពាក្យសម្ដីយ៉ាងម៉េចដែលមេក្រុមរបស់លោកហ្នឹងបាននិយាយមកកាន់លោកហ្នឹង?

ឆ៖ មេក្រុមកាន់មកខ្ញុំហ្នឹងអ៊ីចេះទេ ដល់ថ្ងៃកំណត់ខ្ញុំទីពាហើយទេ ដែលខ្ញុំសម្រេចចិត្តនោះបាទបានគេ ខ្ញុំដឹងអ៊ីចឹង។

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ អរគុណ។ លោកៗប្រធាន ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ។

[១៥:៤១:៥២]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។ ហើយចុងក្រោយនេះ តើមានអ្វីចង់និយាយបន្ថែមទៀតទេ លោក កុល ណែម?

លោក កុល ណែម៖

ខ្ញុំដូចគ្មានយោបល់អីច្រើនដែរ ខ្ញុំគ្រាន់តែសុំឲ្យមេធាវីជួយ ឬមួយលោក ខៀវ សំផន ឬមួយយ៉ាងម៉េច តើបានធ្វើ តើបានអ៊ីចឹងមែន ឬមួយយ៉ាងម៉េចបាទ។ គ្រាន់តែខ្ញុំសុំឲ្យធ្វើម៉េច កុំឲ្យក្មេងដែលក្រោយៗទៀត កុំឲ្យដូចខ្ញុំ ឲ្យមានសិទ្ធិសេរីភាព ហ្នឹងហើយឲ្យបានដូចជំនាន់យើងឥឡូវនេះ វាមានសិទ្ធិសេរីភាព មានអី ជំនាន់ហ្នឹងវាអត់មានសិទ្ធិសេរីភាពទេ បាទ ទៅគាបសង្កត់ហ្នង។ ខ្ញុំតាំងពីកើតមកពីតូចដល់ធំហ្នង ហ្នឹងហើយ បានខ្ញុំឲ្យខាងតុលាការ ខាងអង្គការយើងជួយ ហ្នឹងហើយកុំឲ្យវាមានអ៊ីចឹងទៀត ឲ្យកូនចៅយើងក្រោយ ស្រករក្រោយទៀត ឲ្យវាបានសុខសប្បាយដូចយើងឥឡូវហ្នឹង បាទ ខ្ញុំអស់ប៉ុណ្ណឹង។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អង្គជំនុំជម្រះអរគុណលោក កុល ណែម។ សវនាការស្ដាប់សេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មដែលលោកអះអាងថាលោកបានទទួលរងនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុ បទបញ្ជានៃរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ហ្នឹងបានដល់ទីបញ្ចប់ហើយ។ ហើយឥឡូវនេះ លោកអាចសម្រាកបានហើយ។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះលោកដែលបានមកផ្ដល់សក្ខីកម្ម ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏អរគុណផងដែរ លោក ប៊ុន លឹមហួរ បុគ្គលិកអង្គការ ធី.ភី.អូ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះដោយសារតាម

01365237

របាយការណ៍នេះថាលោកត្រូវជាប់ជានៅអម នៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រោយទៀត ដូច្នេះលោកអង្គុយត្រង់ហ្នឹងហើយ ហើយចាំអង្គជំនុំជម្រះធ្វើនីតិវិធីបន្តិចបន្តួចចុងម៉ោងនេះ ចំពោះដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីមួយបន្ទាប់ទៀត។

ហើយចំណែកលោក កុល ណៃម លោកអាចត្រឡប់ចាកចេញទៅបានហើយណ៎ះ!

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលជាមួយអង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញជូនគាត់វិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋាន ឬក៏គោលដៅណាដែលគាត់មានបំណងចង់ទៅបានហើយ។ ហើយនិងអញ្ជើញដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីមួយរូបទៀតដែលមានរហស្សនាម 1067 ចូលមកកាន់កន្លែងផ្ដល់សក្ខីកម្ម។

(ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីចូលក្នុងបន្ទប់សវនាការ)

[១៥:៤៥:៥១]

ការតាំងសំណួរដោយចៅក្រម

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ៖

ស៖ សួស្ដីលោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី តើលោកស្រីឈ្មោះអី?

លោកស្រី ង៉ែត ចាត៖

ឆ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ ង៉ែត ចាត។

ស៖ អរគុណលោកស្រី ង៉ែត ចាត។ តើលោកស្រីកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណា លោកស្រីចាំទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់ចាំផង ខ្ញុំចាំបានតែ ខ្ញុំឆ្នាំរកា ហើយអាយុខ្ញុំ៦០គត់។

ស៖ បាទ អរគុណ។ ហើយទីកន្លែងកំណើតរបស់លោកស្រី នៅទីកន្លែងណាដែរ?

ឆ៖ នៅភូមិរូងតាកុក។

ស៖ ឃុំអី ស្រុកអី ខេត្តអី?

ឆ៖ ស្រុកបាកាន ខេត្តពោធិ៍សាត់។

ស៖ ចុះទីលំនៅសព្វថ្ងៃរបស់លោកស្រី តើលោកស្រីរស់នៅទីកន្លែងណា?

ឆ៖ នៅភូមិរូងតាកុកហ្នឹងតែម្ដង។

ស៖ ហើយលោកស្រីប្រកបមុខរបរអីដែរ សព្វថ្ងៃនេះ?

[១៥:៤៧:០៨]

ឆ៖ ធ្វើស្រែ។

ស៖ ឪពុកបង្កើតរបស់លោកស្រីឈ្មោះអី ហើយម្ដាយបង្កើតរបស់លោកស្រី គាត់ឈ្មោះអី?

ឆ៖ ឈ្មោះ ង៉ែត។ ម៉ែខ្ញុំ ឈ្មោះ នារ។

ស៖ ចុះប្ដីរបស់លោកស្រីឈ្មោះអី ហើយលោកស្រីមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

ឆ៖ ប្ដីខ្ញុំឈ្មោះ យាន ផាន បានកូន ប្ដីខ្ញុំមុន បានកូនពីរ។ ប្ដីលើកទី២ បានកូនបួន។ កូនទាំងអស់ប្រាំបួន ប៉ុន្តែខូចអស់បី។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកស្រី ង៉ែត ចាត ក្នុងនាមលោកស្រីជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសវនាការនេះ លោកស្រីអាចថ្លែងរៀបរាប់ប្រាប់ដល់អង្គសវនាការ អំពីរឿងហេតុទំនាក់ទំនងនៃបទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវចោទប្រកាន់ទៅលើជនជាប់ចោទទាំងពីររូប លោក នួន ជា និង លោក ខៀវ សំផន ដែលបានធ្វើប៉ះពាល់លោកស្រីនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលនាំឲ្យលោកស្រីប្ដឹងសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងរឿងក្ដីនេះ។ ហើយស្ថានភាពនៃព្យសនកម្មដែលលោកស្រីអាច ដែលមាននោះ គឺក៏ដូចជាការខូចខាតខាងរាងកាយ សម្ភារៈ ផ្លូវចិត្ត ហើយជាផលវិបាកដោយផ្ទាល់ពីបទឧក្រិដ្ឋព្យសនកម្មផ្ទាល់ខ្លួន និងបានកើតមានពិតប្រាកដរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ នេះ គឺបើលោកស្រី បើមានបំណង គឺរៀបរាប់អំពីបញ្ហាហ្នឹង។ ហើយដោយសារតាមសំណើសុំរបស់មេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី អង្គជំនុំជម្រះផ្ដល់វេទិកាជូនទៅមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ក្នុងការសួរសំណួរពីបញ្ហាព្យសនកម្ម បញ្ហាពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងថ្លែងរៀបរាប់ទុក្ខសោកវេទនានេះ ដោយការតាំងសំណួរ។ សូមអញ្ជើញ បាទ!

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំសូមផ្ដល់វេទិកាទៅសហភាតារបស់ខ្ញុំ លោក ឡោ ជុនធី។ គាត់នឹងសួរសំណួរទៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ លោកប្រធាន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។ អញ្ជើញលោក ឡោ ជុនធី អង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាត ហើយមានរយៈពេល៣០នាទីក្នុងការសួរដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីពីបញ្ហានេះ។

លោក ឡោ ជុនធី៖

បាទ អរគុណលោកប្រធាន។ ជាដំបូង ខ្ញុំបាទសូមគោរព លោក លោកស្រីចៅក្រម នៅទីនេះ សូមគោរពភាគីផងដែរ។ ខ្ញុំបាទ ឡោ ជុនធី ដែលជាមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ហើយនិងជាមេធាវីមកពីអង្គការជំនួយផ្នែកច្បាប់នៅកម្ពុជា។

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

សួរដោយលោក ឡោ ជុនធី៖

ស៖ តទៅនេះ ខ្ញុំបាទ សូមជម្រាបសួររឿងហេតុដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទបញ្ជាអាពាហ៍ពិពាហ៍ ទៅលើលោកស្រី ង៉ែត ចាត។ ជាដំបូង ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបថា តើនៅក្នុងឆ្នាំ៧៥ ដែល ១៧ មេសា ៧៥ ហ្នឹង អ្នកស្រីរស់នៅកន្លែងណាដែរ?

[១៥:៥០:៣៣]

លោកស្រី ង៉ែត ចាត៖

ឆ៖ ខ្ញុំគេ ដល់សន្តិភាពខ្ញុំនៅពោធិ៍សាត់ ពេលនេះខ្ញុំក៏មកនាំកូន នាំប្តីមកនៅការដ្ឋានរំលេច។ គេឲ្យរៀបជាការដ្ឋានក្រោមហ្នឹង។

ស៖ បាទ អរគុណ។ ថាតើនៅការដ្ឋាន ពេលដែលទៅការដ្ឋានហ្នឹង គឺទៅទាំងអស់គ្នា ឬមានក្រុមគ្រួសារប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ឆ៖ គេមករៀបមួយការដ្ឋានហ្នឹងច្រើនគ្នាលោកគ្រូ។ ដូចថាការដ្ឋានអីចឹងពេលគេជួស គេដាំបាយដាំអីហើយ យើងអ្នក ផ្ទះយើងធ្វើជាជួរៗអីចឹងទៅ គេដល់ពេលដល់ម៉ោង គេហៅទៅឲ្យហូបបាយនៅការដ្ឋានទី៧ អីចឹងទៅ។ ខ្ញុំដឹងតែការដ្ឋានទី៧។

[១៥:៥១:៣៣]

ស៖ បាទ សំណួរមួយទៀតពាក់ព័ន្ធថា ទៅនឹងព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលបានលើកឡើង ហើយពេលនោះគឺប្តីលោកស្រីបានទៅធ្វើនៅការដ្ឋាន ហើយពេលដែលគាត់ត្រឡប់មកវិញ ពេលនោះគឺអ្នកស្រីបានចាំៗគាត់នៅកន្លែងមន្ទីរមួយ ពេលដែលចាំនៅកន្លែងមន្ទីរហ្នឹង ថាតើមានរឿងអីកើតឡើងទេ? តើអ្នកស្រីចាំគាត់ ចាំរឿងអីដែរ?

ឆ៖ កាលឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងដូចអត់មានដឹងចាំរឿងអីផង ខ្ញុំអត់ទាន់ដឹងចាំរឿងអីផង ខ្ញុំអត់បានចាំ ខ្ញុំភ្លេចទៅ។

ស៖ ខ្ញុំសុំសួរម្តងទៀត។ នៅថ្ងៃមួយនោះ គឺប្តីលោកស្រីបានទៅយកកូន នៅពេលយកកូន

ហើយ អ្នកស្រីបានចាំនៅកន្លែងមួយ។ ថាតើនៅកន្លែងហ្នឹងគេធ្វើអីបានចាំនៅកន្លែងហ្នឹងបាទ?

ឆ៖ មានតែឆ្នាំ៧៨ លោកគ្រូ។ គាត់ ហ្នឹងក៏គេជម្លៀសខ្ញុំទៅនៅ -- មុនដំបូងខ្ញុំនៅរំលេច ដល់ ពេលថាប្តីខ្ញុំហ្នឹងពួកកម្ពុជាអីចឹង ក៏គេប្រមូលខ្ញុំយកទៅដាក់ខ្នារទទឹង។ ដល់ប្រមូលទៅបានប៉ុន្មានខែក៏ គេថា ទៅកាច់ពោត ដល់ប្រមូលទៅកាច់ពោតអីចឹងក៏ ខ្ញុំហ្នឹងក៏ចេញពីសមរភូមិកំប្រាក់កូនមកទាំងអស់ គ្នាពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធខ្ញុំហ្នឹង ក៏ខ្ញុំចេញមកៗ ក៏មានពេលថ្ងៃត្រង់អីចឹងក៏គេ ខ្ញុំឃើញគេយកមនុស្សទៅវ៉ៃ ចោល គេបណ្តើរទៅណា គេថាយកទៅ -- មិនដឹងគេថាទៅណា គេថាទៅកាច់ពោត ក៏ថ្ងៃត្រង់ក៏គេទៅ ដល់ពេលនេះ ខ្ញុំក៏នៅម្នាក់ឯងហ្នឹងឈរហ្នឹង ដល់ហើយក៏មានមិត្ត ស៊ុន មួយនោះក៏ហៅខ្ញុំសួរថា ចុះមិត្ត ចាតៗឯងម៉េចអត់ទៅនឹងគេ? ខ្ញុំថា ខ្ញុំអត់ទៅទេខ្ញុំចាំប្តីខ្ញុំមកពីយកកូនបានខ្ញុំទៅ។ ដល់គេឮនិយាយ ខ្ញុំឮ និយាយថាអីចឹង ក៏គេឆ្លើយថា អីចឹងមកមិត្តឯងមកនេះមួយភ្លែតមើល៍! ខ្ញុំក៏ដើរទៅៗក៏គេថា អីចឹងមិត្ត ឯងមកហ្នឹងមកតាមគ្រួសារអត់ទេ? ខ្ញុំថាខ្ញុំមកតាមគ្រួសារ អីចឹងគ្រួសារមិត្តឯងទៅណា គ្រួសារខ្ញុំទៅ យកកូននៅសាលារៀន។ អីចឹងបើប្តីមិត្តឯងមកហៅមិត្តឯងទៅ មិត្តឯងមិនបាច់ទៅទេ ឲ្យប្តីមិត្តឯងទៅ ចុះ។ ដល់ពេលកូន -- ដល់ពេលប្តីខ្ញុំមកពីយកកូនមក ខ្ញុំប្រាប់ប្តីខ្ញុំថា ឯងអើយគេអត់ឲ្យខ្ញុំទៅទេ ឯង ទៅៗ ខ្ញុំលើកក្រោយបានគេឲ្យទៅ។ ថា ហ៊ឺ! មិត្តណាគេអត់ឲ្យទៅ? ខ្ញុំថាមិត្តនោះ មិត្តស៊ុន នោះ។ ក៏ប្តី ខ្ញុំស្ទុះហៅទៅសួរថា ពូៗម៉េចក៏អត់ឲ្យគ្រួសារខ្ញុំទៅ? ថាអត់អីទេ មិត្តឯងទៅមុនទៅ។ ក៏គាត់បកមកវិញ។ បកមកវិញក៏គាត់មកលួងលោមខ្ញុំថា ឯងអើយ! ទៅៗ ព្រោះកាច់ពោតទេ ចុះបើមកពីរំលេច ហេតុអី បានឯងមក មកដល់នេះ ម៉េចអត់ទៅ? ខ្ញុំថា ខ្ញុំអត់ទៅទេ ព្រោះអីខ្ញុំឆ្ងាយពីម៉ែពីឪខ្ញុំណាស់។ ម៉ែឪខ្ញុំចាស់ ហើយ។ ខ្ញុំសុំគេទៅលេងអត់បានទៅទេ ខ្ញុំមកប៉ុន្មានខែនេះ ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ។ ក៏គាត់អង្វរខ្ញុំថា ទៅៗឯង អើយ! នៅតែលួងលោម អង្វរខ្ញុំ ប្រហែលជាពេល ប្រហែលម៉ោងប្រាំ។ ម៉ោងបួន ម៉ោងប្រាំហ្នឹង គឺថា ដល់លួងលោមអស់ចិត្ត ក៏គេថា ក៏អូសដៃខ្ញុំ ទៅ។ ដល់ពេលគេចង់ទៅហើយ ក៏គេរៀបជាក្រុមអីចឹងទៅ មួយជួរអីចឹងទៅ ប្រហែលជា២០នាក់ទៅ។ ដល់ហើយ ក៏មិត្តម៉ី មិត្តស៊ុន ហ្នឹងថា មិត្តផែន នោះ ហៅ មិត្តយ៉ែន ទៅនោះ នៅប្រទាញប្រទង់កូនមាំណាស់ កូនក៏យំ ខ្ញុំក៏យំ ព្រោះអីប្តីវាអូសទៅ។ ខ្ញុំថា ខ្ញុំអត់ ទៅទេ។ ខ្ញុំនៅតែប្រកែកថាអត់ទៅអីចឹង។ ដល់ពេលទៅ ក៏ប្តីខ្ញុំដើរទៅមុខអីចឹងមុនគេបង្អស់ ក៏គេរៀប ជាបួនដប់ម្ភៃនាក់ ទៅអីចឹងដែរទៅ។ ដល់ពេលប្តីខ្ញុំដើរចេញអីចេះទៅ ក៏គេយកខ្ញុំចេញទៅមកខាងផ្លូវ ខាងនេះដែរ។ គេយកខ្ញុំមកដាក់កន្លែង ខ្ញុំចិញ្ចឹមជ្រូក។ គេចិញ្ចឹមជ្រូក។

[១៥:៥៦:១៦]

ស៖ បាទ អរគុណ។ នៅពេលនោះ ថាតើអ្នកស្រីដែលមកកន្លែងចិញ្ចឹមជ្រូកហើយ មានយប់ហ្នឹង មានហេតុការណ៍អីកើតឡើងទេ អ្នកស្រីអាចចាំទេ?

ឆ៖ ចាំ លោកគ្រូ។ ក៏យប់ប្រហែលជាម៉ោងប្រាំពីរអី មិនដឹងទេ។ តាមខ្ញុំស្មាន ប្រហែលម៉ោងប៉ុណ្ណឹងចុះ។ ព្រោះខ្ញុំដេកក្នុងការដ្ឋាន រោងគេធ្វើវែងសម្រាប់ឲ្យយាយៗនៅ ព្រោះខ្ញុំអត់ដែលចូលទេ ទើបគេយកប្ដីខ្ញុំទៅ បានគេយកខ្ញុំចូលមកកន្លែងកងចំការ។ ព្រោះអីខ្ញុំអត់ដែលបាននៅកងចំការទេ ខ្ញុំនៅតែសមរភូមិទេ។ ដល់ពេលនេះ ក៏យប់បន្តិច ស្រាប់តែឃើញឈ្លបគេ ពូស៊ុន, ពូម៉ី ហ្នឹង គេលីដាវគេមកប្រវែងៗណាណី។ ខ្ញុំក្រឡេកមួយភ្លែតអ៊ីចឹង មើលឃើញដូចមានឈាមមានអី ខ្ញុំបិទភ្នែកជិតឃើងអ៊ីចេះ ខ្ញុំខិនមុខអ៊ីចេះ ហើយក៏ខ្ញុំថានែ ក៏គេហៅសួរថា មិត្តចាត ស្គាល់នាឡិការនេះអត់? ខ្ញុំថា ខ្ញុំស្គាល់នាឡិកាបងផែន។ ចុះអាវនេះ សំពត់នេះ? ខ្ញុំថា សំពត់បង ផែន ដែរ ខ្ញុំស្គាល់។ ដល់ពេលប្រាប់គេអ៊ីចឹងហើយ ដល់ពេលគេទៅ ក៏ថា ភ័យអូយ! ភ័យ! ភ័យថា ងាប់ហើយអញម្ដងណេះ ដឹងគេយកទៅណាទេ បើឆ្លើយប្រាប់គេត្រង់អ៊ីចឹង។ ដឹងត្រង់អីថា ដឹងថាប្ដីខ្ញុំងាប់ហើយ យប់ហ្នឹង។ គេយកទៅដល់វ៉ៃចោលភ្លាមរំពេចហ្នឹង ប្រហែលជាពីរម៉ោង។ អូសប្រទាញប្រទង់ទើបហើយអំមិញ យកទៅដល់វ៉ៃចោលភ្លាមមួយរំពេច។

[១៥:៥៧:៥០]

ស៖ បាទ អរគុណ។ ថាតើនៅពេលដែលស្វាមីអ្នកស្រីហ្នឹងបានបាត់ខ្លួនទៅ ដូចអ្នកស្រីបានលើកឡើងអម្បាញ់មិញហ្នឹង ថាតើមានហេតុការណ៍អីកើតឡើងទៀតទេចំពោះអ្នកស្រី?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់មានហេតុការណ៍អីផង។ គ្រាន់តែថា បានវ៉ៃ យកទៅបានប្រហែលជា មិនបានមួយអាទិត្យផង ចាប់បង្ខំខ្ញុំរៀបគ្រួសារ។ ស្រាប់តែមានពេលថ្ងៃ ប្រហែលជាថ្ងៃមួយថា មិត្តចាត ថ្ងៃនេះមិនបាច់ទៅធ្វើការទេ ពេលល្ងាចនេះ។ ខ្ញុំក៏អត់ទៅ។ អត់ទៅ ដល់ពេលនេះក៏គេហៅខ្ញុំ តោះមិត្តទៅសមរភូមិក្រោយជាមួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏មិនដឹងទៅណាដែរ ខ្ញុំចេះតែដើរៗមកតាមគេអ៊ីចឹងមក ទៅដល់កន្លែងបឹងខ្នារនោះ ស្រាប់តែខ្ញុំឃើញ មានមិត្តនារីអីច្រើនម្ល៉េះ ហើយពូៗច្រើនម្ល៉េះ ជាគូៗ។ ខ្ញុំថា ច្បាស់ជារៀបគ្រួសារឲ្យខ្ញុំហើយ។ ដល់ពេលមកដល់ ក៏គេថា អឺ! រៀបគ្រួសារ ងាប់ហើយ ខ្ញុំមិនដឹងមួយណាទេ។ ខ្ញុំអត់ដឹង ក៏សួរគ្នាថា អ៊ីចឹងមិត្តឯងហ្នឹងមួយណា? ហ៊ឺ! អត់ដឹងដូចគ្នា។ រៀបថ្ងៃហ្នឹង ១០គូ។

[១៥:៥៩:០៨]

ស៖ បាទ អរគុណ។ ខ្ញុំសូមសួរទៅក្រោយបន្តិច ថាតើនរណាជាអ្នកមកប្រាប់ថា ទៅរៀប

គ្រួសារហ្នឹង ឬមួយគេប្រាប់ថាទៅណា?

ឆ៖ ពូស៊ិន គាត់អ្នកប្រាប់។ គាត់អត់មានប្រាប់ថាទៅរៀបគ្រួសារផង។ គាត់គ្រាន់តែថា មិត្តចាត ទៅសមរភូមិក្រោយជាមួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏ទៅតាម ដើរទៅតាមគាត់អ៊ីចឹងទៅ គាត់នាំទៅដល់បឹងខ្នារហ្នឹង បានឃើញជាមានប្រុស មានស្រី ចំណាស់ៗខ្ញុំហ្នឹងនៅអង្គុយព្រាតហ្នឹង។ ហើយខ្ញុំក៏អត់មានចាប់អារម្មណ៍ថា គូខ្ញុំមួយណា ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ។

ស៖ ថាតើនៅពេលនោះបន្ទាប់ពីគេយកប្ដីអ្នកស្រីហ្នឹងទៅបានប៉ុន្មានថ្ងៃដែរ?

ឆ៖ មិនបានប្រហែលជា បី បួនថ្ងៃ ប្រាំថ្ងៃ។ មិនទាន់បានយំស្រួលបួលនឹកប្ដីស្រួលបួលម៉ែឪផង គេយកទៅវ៉ៃចោលអស់លីង។ ម៉ែក្មេកប្អូនថ្លៃទាំងអស់គេយកទៅវ៉ៃចោលទាំងអស់ សុទ្ធតែពួកកម្ពុជា គឺថា ពួកកម្ពុជាអ៊ីចឹងគេយកទៅវ៉ៃចោល។ ប្ដីខ្ញុំកម្ពុជា ម៉ែក្មេកខ្ញុំកម្ពុជា ឪក្មេកខ្ញុំប្អូនថ្លៃខ្ញុំសុទ្ធតែកម្ពុជាទាំងអស់គេយកទៅវ៉ៃចោលទាំងអស់។

[១៦:០០:៤៤]

ស៖ សូមអ្នកស្រីបញ្ជាក់បន្តិចមកកម្ពុជា ឬមួយកម្ពុជាយ៉ាងម៉េច កម្ពុជាមានន័យថាម៉េចហ្នឹង?

ឆ៖ ខ្ញុំមិនដឹងស្គាល់ថាម៉េចផង ប៉ុន្តែគេហៅតែពួកកម្ពុជា ប៉ុនពីមុនគេថាពួកព្រះត្រពាំង។ ដល់ពេលនេះគេថាកម្ពុជាអ៊ីចឹងទៅ ប៉ុនបើកាលពីមុននោះហៅ ពួកព្រះត្រពាំង។

ស៖ មានន័យថា ខ្មែរយើងដែលនៅកម្ពុជាក្រោមហ្នឹងឬមួយយ៉ាងណា?

ឆ៖ ពួកព្រះត្រពាំងហ្នឹងគេថាកម្ពុជាហ្នឹង។ កាលពីដើមគេថាពួកព្រះត្រពាំង។ ខ្ញុំរៀបជាគ្រួសារខ្ញុំ ម៉ែឪខ្ញុំ ឪក្មេកហ្នឹង គេថាពួកព្រះត្រពាំង។ ដល់ពេលនេះទៅ មកជំនាន់នេះទៅ គេថាពួកកម្ពុជា គេថាអ៊ីចឹង ថាតាមគេទៅគេថាកម្ពុជាៗតាមគេទៅ។ ប៉ុនបើប្ដីខ្ញុំវិញកើតស្រុកភូមិ នៅភូមិរំងតាកុក ហ្នឹងតែម្ដង គាត់អត់មានកើតឯណាផង។

[១៦:០២:០៤]

ស៖ បាទ អរគុណ។ ខ្ញុំសូមត្រឡប់ថាតើនៅពេលដែលរៀបការហ្នឹង មានគេណែនាំប្រាប់ថារៀបការដើម្បីអ្វីទេ?

ឆ៖ គេថាឲ្យចាប់អារម្មណ៍ ចាប់ជាគូ។ បានន័យថា ហ៊ឺ! ចាប់ជាគូ។ ខ្ញុំងាកទៅមើល ហ៊ឺ! អ៊ីក៏ចាស់មាំម្ល៉េះ ហើយយកខ្ញុំមកអាយុទើប២០ជាង គាត់៤០ជាងហើយ បងខ្ញុំឡើង១៨ឆ្នាំ។ ខ្ញុំថាប្រកែកក៏មិនដឹងប្រកែកថាម៉េច និយាយក៏មិនដឹងនិយាយថាម៉េច និយាយទៅខ្លាចគេបញ្ជូនទៅលើ គេថាអ៊ីចឹង។

ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវ៖ អត្ថបទនៅក្នុងចន្លោះសញ្ញា (<) និង (>) ត្រូវបានកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យមានភាពស្របគ្នារវាងប្រតិចារឹកក្នុងភាសាទាំងបី។ ប្រតិចារឹកត្រូវបានកែតម្រូវ ផ្អែកទៅលើភាសាដើមដែលមាននៅក្នុងខ្សែអាត់សំឡេង។ ប្រតិចារឹកដែលត្រូវបានកែតម្រូវទាំងនេះអាចខុសពីការបកប្រែផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងទូបកប្រែ និងទូបកប្រែបន្ត។

បើមិត្តណាតថ្លៃគេថាបញ្ជូនទៅលើ។ ដឹងទៅណា ខ្ញុំអត់ដឹងឮ គេថាទៅលើអ៊ីចឹង។

សៈ តើនៅពេលនោះអ្នកស្រីមានចិត្តប្រឆាំងតទេថាមិនរៀបការទេ ដោយសារប្ដីទើបតែគេយកទៅបាត់ ហើយមិនដឹងទៅណាមកណាផង?

ឆៈ អត់ប៉ានប្រឆាំងទេ ខ្លាចគេបញ្ជូនទៅលើ។ ព្រោះអីប្ដីគេអូសយកទៅ ទើបប្រទាញប្រទង់គ្នាយកទៅវ៉ៃចោលមិនទាន់បាត់យំស្រួលបួលផង គេចាប់យកទៅរៀន អត់ប៉ាននិយាយ ខ្ញុំខ្លាចងាប់។ គេថាបញ្ជូនទៅលើ ខ្ញុំខ្លាចងាប់ចោលកូនខ្ញុំ។

សៈ អរគុណ។ ថាតើអារម្មណ៍នៅពេលហ្នឹង អារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆៈ អារម្មណ៍នោះវា វាលែងនិយាយហើយវាហួសចិត្តហើយ។ វាចិត្ត វាហួសចិត្តអានេះគេហៅថាហួសចិត្ត។ វារកអីនឹកមិនឃើញ និយាយក៏មិនរួច ថាក៏មិនចេញ ខ្លាច។ និយាយទៅថា ខ្លាចគេអ៊ីចឹងហ្នង ដូចបាក់រលាក់ ដូចថាឃើញគេហ្នឹងខ្លាចបណ្ដោយ។

[១៦:០៤:០៩]

សៈ បាទ អរគុណ។ ថាតើនៅពេលដែលអ្នកស្រីបានរៀបការរួចហ្នឹង គេមានរៀបចំកន្លែងឲ្យផ្សំដំណេកទេ?

ឆៈ ពេលរៀបហើយហ្នឹងក៏នាំគ្នាដើរមកទាំងយប់អ៊ីចឹង។ ខ្ញុំដើរមកមួយគូ ខ្ញុំទៅកំប្រាក់កូនមកវិញ ទៅសមរភូមិកំប្រាក់កូនមកវិញ។ គេធ្វើផ្ទះគេខ្ទមគេតូចៗដូចថាល្មមតែឲ្យយើងដេកមួយគ្រួសារៗអ៊ីចឹងទៅ ចេះតែនៅអ៊ីចឹងទៅ ដល់ពេលចេះតែដេកស្ងួកទៅ។ គាត់ក៏គេវ៉ៃប្រពន្ធគាត់ចោលដែរ។ ប្រពន្ធគាត់ពួកកម្ពុជាដែរ។

[១៦:០៥:០០]

សៈ ហើយនៅពេលនោះ អ្នកស្រីបានរួមដំណេកគ្នាទេ ភ្លាមៗហ្នឹង?

ឆៈ នាំគ្នាដេកគិតគ្នាថា បើយើងរើបម្រះទៅខ្លាចគេឮ ម៉្លោះហើយចេះតែនាំគ្នាដេកស្ងួកៗអ៊ីចឹងទៅ មានឈ្លបគេតូចៗ គេលបចាំស្ដាប់មើល គេដើរ។ មិនដឹងគេចាំស្ដាប់ចាំអី ប៉ុន្តែគេដើរធ្វើទៅមកៗតាមអាផ្លូវយើង ដូចថាផ្ទះនេះមួយល្វែងៗ ប្រឡោះកណ្ដាលអ៊ីចេះ គេដើរទៅដើរមកអ៊ីចឹង មិនដឹងគេដើរមានការអី ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ចេះតែនាំគ្នាដេកស្ងួកៗអ៊ីចឹងទៅ គិតគ្នា អត់ប៉ាននិយាយជាមួយគ្នា សូម្បីតែខ្សឹបគ្នា ក៏មិនប៉ាននិយាយដែរ។ ព្រោះអីយកទៅវ៉ៃ យកទៅវាងដូចស្រស់ៗពេក ខ្លាចអត់ប៉ាននិយាយបណ្ដោយ។

ស៖ តើអាការដែលខ្លាចហ្នឹង គឺខ្លាចមកពីមានឃើញមានគំរូមុន ឬមួយខ្លាចយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ អ្នកគ្រូនិយាយម្ដងទៀត ខ្ញុំស្ដាប់អត់ទាន់អំមិញ។

ស៖ ខ្ញុំចង់ជម្រាបសួរថា អ្នកស្រីថាខ្លាចៗគេយកទៅលើ។ អ៊ីចឹងមានន័យថាធ្លាប់គេយកទៅលើហើយ ឬមួយយ៉ាងម៉េចបានយើងថាខ្លាចហ្នឹង?

ឆ៖ អត់ធ្លាប់ទេ ប៉ុនឃើញអូសដៃប្ដីខ្ញុំថាទៅកាច់ពោត ដល់ពេលនេះ ស្រាប់តែយកប្ដីខ្ញុំទៅសម្លាប់ចោលអ៊ីចឹង ខ្ញុំខ្លាចបណ្ដោយ។ ព្រោះអីថាទៅលើហ្នឹងមានទៅណា មានទៅងាប់ទៀតហ្នឹងឯង។

[១៦:០៦:៤៩]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ បានហើយ អរគុណៗលោកមេធាវី។ បាទ ហើយសវនាការនៅថ្ងៃនេះដល់ពេលឈប់សម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះត្រឹមនេះ សវនាការលើកទៅបន្តធ្វើនៅថ្ងៃស្អែក ថ្ងៃអង្គារ ទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ ចាប់ផ្ដើមពីម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។ ហើយសវនាការនៅថ្ងៃស្អែកនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើសវនាការបន្តស្ដាប់សេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ង៉ែត ចាត និង 2-TCCP-1068 លើអង្គហេតុបទបញ្ជានាំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងផ្ដើមស្ដាប់សក្ខីកម្មសាក្សីដែលមានរហស្សនាម 2-TCW-859 ពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុលក្ខណៈនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធ សូមភាគីជ្រាប និងអញ្ជើញចូលរួមតាមពេលវេលាបានកំណត់នេះ។

អង្គជំនុំជម្រះអរគុណ លោកស្រី ង៉ែត ចាត សវនាការស្ដាប់សេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មរបស់លោកស្រីនៅថ្ងៃនេះមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ អង្គជំនុំជម្រះកោះអញ្ជើញលោកស្រីមកចូលរួមសវនាការនៅថ្ងៃស្អែកទៀត ហើយអង្គជំនុំជម្រះអរគុណផងដែរលោក ប៊ុន លឹមហួរ បុគ្គលិកអង្គការ ធី.ភី.អូ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏អញ្ជើញលោកមកអង្គុយក្បែរដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះនៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកទៀតដែរ។

ហើយមន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលជាមួយនឹងអង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញក្នុងការជូនលោកស្រី ង៉ែត ចាត វិលត្រឡប់ទៅកាន់កន្លែងគាត់ស្នាក់នៅ ហើយនិងឲ្យអញ្ជើញគាត់មកកាន់ចូលរួមសវនាការនៅថ្ងៃស្អែកទៀតនៅវេលាម៉ោងប្រាំបួន។ ហើយបង្គាប់ឲ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំខ្លួនជនជាប់ចោទទាំងពីររូប លោក នួន ជា និងលោក ខៀវ សំផន ត្រឡប់ទៅកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងនៃ អ.វ.ត.ក

វិញចុះ និងបង្គាប់ឲ្យនាំខ្លួនគាត់ត្រឡប់មកចូលរួមសវនាការនៅថ្ងៃស្អែកឲ្យបានមុនម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។ សម្រាកចុះ៕

(សវនាការផ្អាកនៅម៉ោង ១៦:០៨ នាទី)